

S.N. LAZAREV

*Put ka
creci*

S.N. Lazarev

*Put ka
srećí*

Prevod s ruskog:

Slobodanka K. Vanjkević

Beograd

decembar 2021.

VAŽNO UPOZORENJE!

Materijal je namenjen ličnoj upotrebi!

Sva prava zadržana.

Nijedan deo ove knjige ne može se

objavljivati, postavljati na

internetu Ili deliti s drugima bez prethodne

pismene dozvole od

strane vlasnika autorskih prava.

Naslov originala:

РЕЦЕПТ СЧАСТЬЯ

Санкт–Петербург, 2020

Copyright © S.N. Lazarev, 2021

Copyright © Satja Juga, 2021

www.lazarev.ru

**Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne može se
umnožavati ni u kakvoj formi, bez prethodne pismene dozvole
od strane vlasnika autorskih prava.**

Izdavač:

„Satja Juga”

Ekskluzivni zastupnik i distributer za Srbiju:

ARUNA, Beograd

Lektura:

Aleksandar Dramičanin

Plasman i distribucija:

064/15 77 045

Štampa:

„Zuhra”, Beograd

Tiraž:

1000 primeraka

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
299.94-1 Лазарев С. Н.

ЛАЗАРЕВ, Сергей Николаевич, 1952-

Put ka sreći / S. N. Lazarev ; prevod s ruskog Slobodanka K. Vanjković. -

Beograd : Aruna, 2021 (Beograd : Zuhra). - 149 str. ; 21 cm

Prevod dela: Рецепт счастья / С. Н. Лазарев. - Тираж 1.000.

ISBN 978-86-6052-015-1

COBISS.SR-ID 51903241

UVOD

Svaki čovek želi da bude srećan. To je normalno, prirodno. Ali kako biti srećan? Postoji milion knjiga na tu temu a mnogi ljudi su i dalje nesrećni ili se osećaju nesrećno. Oni često ne shvataju da su srećni, da je sreća u njihovim rukama i da to od njih samih zavisi. Obično duševna sreća i materijalno blagostanje idu jedno s drugim. Pacijentima sam najčešće govorio da ako su nesrećni u duši, neće ostvariti ni sreću na spoljašnjem planu. Unutrašnje stanje oblikuje događaje u svetu oko nas. Kakvi smo na unutrašnjem planu, takav će biti i svet oko nas. Da čovek ne bi zavisio od zemaljske sreće, spoljašnjih srećnih uslova i radosti, treba da bude iznutra srećan. Što su osećaj bezrazložne sreće i zadovoljstvo koje iz tog nastaje veći od spoljašnje sreće, toliko se nećemo vezivati i zavisiti od spoljašnjih faktora.

Kako biti srećan na unutrašnjem planu? Sreća i dugovečnost takođe idu jedno s drugim. Duže živi osoba koja je harmonična na unutrašnjem planu. Britanske naučnike je interesovalo šta je glavni faktor dugovečnosti. Sprovodeći posmatranja tokom nekoliko decenija, došli su do neočekivanog zaključka: glavni uslov dugovečnosti nije bio čovekov društveni status, niti novac koji poseduje, već, pre svega, njegovo umeće komunikacije. Harmonična komunikacija je ono što čoveka čini srećnim, zdravim, uspešnim.

Koji je princip ispravne komunikacije? Potrebno je znati jednostavnu istinu. Svaka komunikacija je sukob. Ako umemo da rešavamo sukobe, tad ćemo ispravno komunicirati. Suština svakog sukoba je ili razvoj ili degradacija. Ako se konflikt, tj. borba odvija uz očuvanje ljubavi, onda je to razvoj. Ako nas ljubav napušta, tad se i sukob pretvara u međusobno uništenje. I to je degradacija.

Navešću jednostavan primer toga kako biti srećan. Mužjaci zmije otrovnice se bore za ženku. Najjači dobijaju nagradu, a to je prilika da produže svoj rod. Ma koliko se borili, nijedna od njih neće ugristi onu drugu, jer znaju da ugriz znači smrt. Umeće da ne povređujemo druge, da ne hranimo u sebi uvredost, osuđivanje i mržnju, umeće je da budemo srećni. Umeće da sačuvamo ljubav i prevazilazimo potrebu da uništavamo druge, da ih ne povredimo, kao i da sebe ne povređujemo uninijem i nepoverenjem, recept je za sreću.

Kada je čovek uvređen? Kad mu je naneta nepravda. Kako onda da ne odgovori drugom? Odgovor je vrlo jednostavan: možemo da se borimo, ali ne smemo da povređujemo. Tj. ako su vas uvredili, možete iskreno da pokažete svoju uvredost, iznesete svoje zamerke. Ispoljena uvredost više nije otrov koji ubija drugog. To je vaspitna mera koja zahteva promenu. Svaka uvreda, mržnja i osuda su zaštita. Ali ta zaštita je nesavršena. Ako čovek ništa ne preduzima, onda ga nagriza otrov ogorčenosti i mržnje i na bilo kom rastojanju može da ubije onoga na koga je kivan. Moramo da shvatimo jednostavnu stvar: treba da se branimo,

ali ne smemo da povređujemo druge. Treba se zaštititi, ali uz negovanje ljubavi i onda se zaštita neće preokretati u uvredjenost, mržnju i uništenje, već u vaspitanje.

Za to je potrebno da razvijamo duševne kvalitete kao što su razumevanje, saosećanje, iskrenost, hrabrost, nevezanost, miroljubivost, velikodušnost. Navešću još jedan primer. U svojoj prvoj knjizi sam opisivao kako sam se jednog jutra, vozeći se čamcem na reci, iznenadio kada sam video ribu kako se koprca na obali. Nije mi bilo jasno ko je mogao da je izbaci iz vode i to me je začudilo. Odjednom sam shvatio da je riba sama iskočila na obalu, da se bacaka na zemlji, a potom skače nazad u vodu. To je na prvi pogled bio samoubilački čin, ali je za ribu to predstavljalo zabavu. Tada sam naučio nešto novo.

To je razvoj. Čovek koji se ne plaši da napravi greške, koji teži ka novom, koji je spremjan da se promeni, da promeni svoj ustaljeni način života – pred njim se nalazi budućnost. Takav čovek će imati energiju. Ako ne iskoristimo energiju, ona nas napušta. Ali ako je upotrebimo za traganje, ljubav, velikodušnost, ona nam pristiže. Zato, ako težimo tome da razvijamo svoju dušu umećem kako bi postigli ono što želimo, ako verujemo u svoje snage, prevazilazimo strah i pasivnost, ako se prvenstveno brinemo o svojoj duši, postajemo srećni. Jer osobine poput saosećanja, jedinstva, milosrđa, iskrenosti i miroljubivosti su sve ono što nam pomaže da sačuvamo ljubav. Ljubav u duši i jeste istinska sreća. Zadovoljstvo tela prolazi, a isto tako nas duhovni užici u obliku vlasti,

novca, sposobnosti ne čini srećnim. Samo nas ljubav u duši čini istinski srećnim.

Navodio sam duševne odlike koje su neophodne za pravilnu komunikaciju. To nije samo sposobnost da saosećamo, već i umeće da obuzdavamo svoje nagone i želje. Čovek koji se ne suzdržava, nalazi se u zatočeništvu svojih strasti i ne može da se kontroliše a da ne povredi drugog. Dakle, veština da kontrolišemo svoje nagone koji se ispoljavaju u obliku ljutnje ili požude je umeće da budemo srećni.

Smatramo, i nauka nas u to uverava, da imamo dva nagona. I čovek, poverovavši u to, počinje da služi tim nagonima i veruje da je život najbitnija stvar, a zatim, radi spasavanja života i zadovoljenja nagona, postaje spremna na svaki zločin. Međutim, u svetim knjigama je odavno napisano da je ljubav prema Bogu najbitnija za čoveka. To je suštinski nagon - negovanje ljubavi u svakoj situaciji. To je ono što se naziva bezuslovnom ljubavlju, a tek posle nje slede život, kao i nagoni koji ga štite i čuvaju. U onoj meri koliko nam je ljubav važnija od života i bilo kakvih želja, toliko nećemo biti robovi nagona i toliko ćemo biti srećni. Sreća neprimetno napušta dušu kad počnemo da se odričemo ljubavi pod izgovorom osuđivanja, nezadovoljstva, uninija, ogovaranja i sve više ispoljavamo osobine poput pohlepe, zavisti, laži koje se potom pretvaraju u želju da opljačkamo ili ubijemo drugog.

Nesreća počinje neprimetno: kad ispred ljubavi postavimo spoljašnje zadovoljstvo. Čini nam se da smo ljubav pretočili u spoljašnje zadovoljstvo.

Čini nam se da nam fiziološka ili duhovna naslada zamenjuju ljubav. Navodno, da ukusna hrana, seks, novac i vlast mogu da nas učine srećnim. U ovome se krije najstrašnija zabluda jer ništa ne može da zameni ljubav. Onaj ko pokušava da je zameni raznim zadovoljstvima, pada sve niže kao narkoman. Na kraju gubi sve. Stoga, biti srećan je vrlo prosto. Treba poštovati zapovesti i treba poboljšavati svoj karakter. Treba voleti Boga. Treba biti zahvalan Bogu i prihvati Njegovu volju. Treba biti čovek, neprestano prevazilazeći životinjske porive. Treba biti srećan i činiti druge srećnim. Putevi koji vode ka sreći zapravo su vrlo laki. Teže je hodati njima. A to zavisi od vas.

ZDRAVLJE

Poštovani Sergeju Nikolajeviću!

Neizmerno Vam hvala na svim knjigama i zalaganjima!

S Vašim knjigama sam se upoznala početkom 2000-ih godina kada mi ih je majka dala na čitanje. Odmah sam osjetila kako je sve ono o čemu pišete blisko mom osećaju sveta. Zatim me je zahvatila životna jurnjava - kako se to obično često dešava: obrazovanje, posao, deca... I, naravno, nije moglo biti govora o nekom radu na sebi.

Do dubljeg razumevanja Vaših informacija došla sam nešto kasnije, kada je suprug ostao bez odlično plaćenog posla i istovremeno smo izgubili dugo očekivani novi stan. Ali to je beznačajno u poređenju s bolešću moje majke. Dijagnostikovan joj je rak bubrega u trećem stadijumu.

Nakon prve stresne reakcije, shvatila sam da je bolest povratna veza, razgovor s Bogom. Odavno sam sagledavala da moja majka ne reaguje sasvim spravno na događaje u našoj porodici i uopšte u životu. Vređali su je moji saveti i primedbe - nije bila u stanju da me razume. A možda su i moje primedbe bile neumesne.

Kada smo saznali za dijagnozu, vratila sam se Vašim knjigama, a takođe sam počela da gledam i slušam seminare. I tada mi je ono, što ranije nikada nisam mogla da shvatim, odjednom postalo

jasno i očigledno, iako sam čitala iste te reči kao i pre mnogo godina. Ali tek u trenucima duševnih preživljavanja, počelo je da mi se otkriva ono što pokušavate da nam približite.

Podsetila sam majku na Vaše knjige i istraživanja. Isprva uopšte nije želela ništa da čita i govorila je kako se potpuno slaže sa svim o čemu pišete, ali da fizički ne može da čita zato što počinje da je boli duša. Ali, malo po malo, majka je počela da gleda Vaše seminare, a zatim čita jednu, drugu i treću knjigu... Primećivala sam realne promene kod nje: prestala je da sve i svakog kontroliše, da se uzrujava zbog najmanjeg povoda; tražila je od mog supruga da joj oprosti što se loše ponašala, i postala je poniznija.

Ubrzo su se okolnosti namestile tako da je brzo bila operisana iako su kod nas u Belorusiji u onkološkom centru ogromni redovi. U toku operacije nisu pronađene dijagnostikovane metastaze.

Posle operacije smo bili zahvalni Bogu jer smo dobili šansu da naučimo da živimo drugačije, s ljubavlju u duši. I majka i ja smo shvatale da je naš rad na sebi tek počeo.

Tri meseca nakon operacije otišla je na redovan pregled i na mestu odstranjenog bubrega pronađene su metastaze.

Naravno, zahvalni smo Bogu za sve i trudimo se da sačuvamo ljubav u duši. Ali želim da shvatim u kom pravcu treba da se krećemo, na čemu da radimo.

Poštovani Sergeju Nikolajeviču znam da dobijate mnogo ovakvih pisama, ali Vas molim: pomozite i

posavetujte nas kako dalje! Hvala.

Isus Hristos je pokušao da ljudima prenese vest o Carstvu Nebeskom, saopštivši im parabolu o svadbenom piru. Naime, jedan car je pozvao goste na pir, a sve one koji su odbili poziv car je naredio da se pogube. Posle toga je naredio slugama da na pir pozovu sve ljude koje sretnu na ulici. A potom, videvši među zvanicama čoveka u neprimerenoj odeći, naredio je da ga bace u tamnicu rekavši: „*Mnogo je zvanih, ali malo izabranih*“.

Zašto su na prvi pogled nevinog čoveka surovo kaznili samo zbog spoljašnjeg izgleda? Ako porazmislimo, postaje nam jasno da je on u svakodnevnoj odeći na pir došao pod pretnjom kazne. Nije došao svojom voljom i zato se neiskreno veselio. Zapravo mu nije bilo do veselja jer se jedio zbog svojih poslova briga.

U čemu je suština ove priče? Kada se približi Carstvo Nebesko, to jest, pristigne nova količina božanske energije, svaki čovek će morati da odgovara za svoje grehe. Oni koji nisu pripremljeni na promenu, prevladavanje gordosti – nastradaće. Oni koji se budu menjali samo iz straha od kazne i neiskreno budu verovali u Boga – biće kažnjeni.

Još jedna Hristova priča o Carstvu Nebeskom je priča o deset devica koje se pripremaju za venčanje. One device koje su unapred napravile zalihe petroleja za lampe, biće nagrađene. Dok će

one, koje su otrčale da ga kupe u poslednjem trenutku, ostati bez nagrade. Nagrada je zdravlje i život.

Vaša majka je krenula dobrim putem, ali njena spremnost da se promeni, po svemu sudeći, nije bila najiskrenija. Počela je da se menja pod pritiskom okolnosti, zbog straha od smrti. Međutim, ako je u duši nedovoljno ljubavi, moguće su samo površinske promene, ali ne i dublje. Karakter joj je najverovatnije ostao isti.

Tj. ona je otišla na pir, ali se nije svečano obukla. To znači da će se, ako bolest prođe, ponašati isto kao i ranije.

Čoveka možemo obmanuti, ali ne i Boga. Vaša majka je trebalo istinski da oseti da je srdžba koju često oseća - borba s Bogom.

Naša duša je potekla iz Boga i na suptilnom planu nastavlja da komunicira s Njim. Naša razdražljivost je povezana sa željom da upravljamo svetom koji nas okružuje. Kada ta razdražljivost prodre duboko unutra, kad zaboravimo da je naša volja sekundarna, da mi, ispunjavajući svoje želje, možemo da naškodimo svojoj duši - dobijamo poziv na „pir“. Sada nastupa vreme kada ćemo svi biti pozvani.

O tim vremenima je napisano u Starom zavetu: „U te dane neće se više govoriti: Oci jedoše kiselo grožđe, a sinovima trnu zubi. Nego će svaki za svoje grehe poginuti; ko god jede kiselo grožđe, tome će zubi trnuti“ (Knjiga proroka Jeremije

31:29-30). Odnosno, doći će vreme kada će svako lično odgovarati za svoja dela.

Vaša majka treba da shvati i da oseti da je rad na karakteru, odnosno njegovo poboljšanje - sreća i radost, a ne nasilje nad sobom koje duša ne prihvata. Duša treba da se oseti potpuno drugačije, kao novi čovek koji više ne želi da bude razdražljiv, da osuđuje i kontroliše, nego vidi i oseća da je sve potčinjeno Božjoj volji.

Povremeno bi vaša majka trebalo da se udalji od zemaljskog meteža, da posti. Potrebno je da mnogo puta uz pokajanje prođe kroz najbitnije događaje iz svog života. Takođe treba da se moli za potomke - da oni prihvate volju Tvorca i da se prvenstveno brinu o svojoj duši.

Čoveku je dopušteno da upravlja svetom, ali on to mora da čini s ljubavlju. Nikad ne smemo zaboraviti da je na prvom mestu Božja logika, a da je ljudska - na drugom. To treba shvatiti. Za početak, Vašoj majci je bolje da zaboravi na kontrolu i da se osloni na volju Tvorca. On je neće izneveriti. Vreme je da se realno promenimo. Vreme je da shvatimo da to i jeste prava sreća.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču,

Imam 21 godinu. S Vašim istraživanjima sam se upoznala u 12-oj godini i od tada čitam sve Vaše knjige.

Hvala Vam za svetlo koje ste uneli u moj život. Pišem Vam jer ne mogu sama da se izborim.

O meni: noseći me u utrobi, majka je želela da abortira, ali nije mogla da pronađe lekara. Zatim se predomislila. Otac ju je varao kada je bila u osmom mesecu trudnoće i ona se napila, obrela u nekoj mračnoj priči i jedno vreme provela u istražnom zatvoru.

Kao dete sam bila vrlo mirna i pobožna, iako me o tome niko nije učio. Takođe sam bila sklona masturbaciji; i do danas se ta tendencija zadržala, ali slabijeg intenziteta.

Otac je bio alkoholičar, ali sam ga uprkos tome volela. Po ženskoj lozi je u porodici bilo mnogo abortusa, tri samoubice i šizofreničara.

Posle očeve smrti sam dobila očuha koji je bio i razbijao sve što bi mu palo pod ruku. Bila sam stalno ponižavana. Od 12-e godine pušim, pijem, bila sam zavisnik od psihoaktivnih supstanci. Majka i očuh su dobili sina, a potom je majka tri puta lečena u neuropsihijatrijskoj bolnici.

Kada sam imala 17 godina, upoznala sam svoju prvu ljubav i zarazila se HIV-om. Lečim se već pet godina. Seksualne odnose sam upražnjavala od 15. godine. Bilo ih je mnogo i to uglavnom u alkoholisanom stanju. U 19-oj godini sam imala abortus.

Sve ovo sam Vam napisala da biste ste videli kako dve linije naše loze izumiru, uključujući i mene. Godinama sam pokušavala da se promenim, ali je to propraćeno ogromnim bolom. Istina, ima i radosti, ali nje je znatno manje.

I mala bih pitanje za Vas: da li je kod mene vidljiv bar mali napredak ili samu sebe obmanjujem?

S poštovanjem...

Čovek je poput drveta - često koristim ovu ilustraciju - i poseduje dušu, duh (svest) i telo. Duša je poput korena: nevidljiva je, ali sve zavisi od stanja u kome se nalazi. Svest je sekundarna u odnosu na dušu i nalikuje stablu drveta. A naša tela su poput lišća koje periodično opada.

Ako se drvetu poseče koren, neko vreme se ono i dalje može činiti predivnim, ali će potom listovi uvenuti i ono će se osušiti. Ako povredu nanesemo krošnji ili stablu - drvo će preživeti. Isus Hristos je govorio da ne treba da se plašimo onih koji ubijaju telo, već onih koji ubijaju dušu: „*I ne bojte se onih koji ubijaju telo, a dušu ne mogu ubiti*“ (Sveto Jevandelje po Mateju 10:28).

Šta je ono što može naneti povredu duši? Pogrešan sistem prioriteta. Ako smatramo da je lišće važnije od stabla i korena, budući da se nalazi više i da je vidljivije, ili verujemo da je stablo važnije od korena, pri čemu ignorisemo koren - onda koren počinje da se razboljeva. I drvo, koje predivno izgleda u sadašnjosti, biće osuđeno na propast i umiranje u budućnosti.

Oživljavanje i obnavljanje duše započinje sa obnavljanjem ispravnog sistema prioriteta. Kada postanemo svesni da je duša najvažnija, kada se

setimo redova iz Biblije da nam je duša pristigla od Boga, da je Bog udahnuo dušu prvom čoveku, onda shvatamo da s Bogom komuniciramo upravo kroz našu dušu, kroz ljubav... Tad shvatamo: naše istinsko „ja“ je božansko i kada se odričemo ljubavi, uništavamo svoje istinsko „ja“.

Čovek nanosi štetu svojoj duši kad na prvo mesto postavlja telesna ili duhovna uživanja. Kada mu se sreća zasniva na zasićenju tela ili uma, a ne na uvećanju ljubavi (osobina kao što su milosrđe, saosećanje, dobrodušnost, osećaj sopstvenog dostojanstva), kada se na spoljašnjem planu fokusira na zadovoljstva - to za sobom povlači probleme.

U čemu je smisao posta i askeze? U tome da se odreknemo sreće na spoljašnjem planu i osetimo je na unutrašnjem.

Hristos je govorio da za vreme posta treba da budemo srećni, a ne da nam lica budu turobna, kao što su to činili fariseji: „*A kad postite, ne budite žalosni kao licemeri; jer oni načine bleda lica svoja da ih vide ljudi gde poste*“. (Jevanđelje po Mateju 6:16).

Za fariseje je post predstavljaо mučenje i patnju koje su podnosili samo iz ljubavi i poštovanja prema Bogu. Međutim, Hristos je objasnio da tokom posta čovek treba da bude srećan. Moramo se udaljavati od sreće na spoljašnjem planu da bismo osetili istinsku, duboku sreću koja nas sjedinjuje s Bogom.

Zašto je vaša majka imala psihičke probleme i zašto je dospela u situaciju kriminalnog karaktera? Zašto je vašu porodicu zadesilo toliko nesreća?

Reč je o tome da prekomerno gorda osoba ne može da prihvati Božju pomoć koja pristiže kroz osujećenje sreće na spoljašnjem planu. To uniženje izgleda kao gubici, bolesti, uvrede, nepravde, izdaje itd.

Što se čovek više udaljio od Boga, što mu se duša više okrenula od Njega, više se klanja spoljašnjim oblicima sreće, puzeći pred zadovoljstvima i stabilnošću. Istovremeno postaje sve agresivniji kad mu ta spoljašnja sreća izmiče.

Što je čovek gordiji, manji su izgledi da će proći iskušenja i pročistiti dušu. Što se agresivnije ponaša, ne prihvata pomoć s Višeg plana; što s većom mržnjom reaguje na neprijatnosti koje mu pričinjava okruženje, teže će biti i posledice.

Bog je izvor svega, Bog je ljubav, Bog nas voli i uvek nam pomaže; svaka situacija je usmerena na spasenje, razvoj i očuvanje ljubavi u duši; u svemu što se dešava je viši smisao, sve je za našu dobrobit - ali prvenstveno za dobrobit duše, a ne tela i duha. Koliko god da je situacija teška, ukoliko je čovek sve to shvatio - to znači da je na suptilnom planu on u suštini već rešio svoje probleme i prevazišao grehe.

Sve naše bolesti, nesreće, degradacija i raspad, posledica su greha, odnosno pogrešnih

osećanja i pogrešnih postupaka. Čovek koji ne ide ka Bogu, već od Boga – razboljeva se i umire. Ali ako shvati da u povratku Bogu leže spas i sreća, ako oseti da su ljubav prema Bogu i sjedinjenje s Njim – podjednako nasušna potreba kao što je i ona za vazduhom koji udiše – tada isceljuje.

Najbitnije je sačuvati ispravan sistem prioriteta, u svemu videti Božju volju i spoznati da je Bog ljubav. Najvažnije je ne odricati se ljubavi u duši, bez obzira na to šta se dešava. Sve drugo će doći samo od sebe.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviću!

Obraćam Vam se s molbom da pomognete mom mužu. On ima 42 godine i godinu dana se nalazi u depresiji koja se sve više pojačava. U trenucima pogoršanja, pomišlja na najgore...

Čitam Vaše knjige i rukovodim se njima. Takođe pokušavam da i supruga pokrenem da ih čita, ali mu je teško. U njegovom stanju je teško čitati o smrti i različitim negativnim osećanjima... Zato se trudim da mu informacije prenesem u pozitivnom obliku.

On kaže da se moli, kaje, da voli Boga i zahvalan Mu je na svemu. Ali ništa mu od toga ne pomaže, a njegovo stanje se pogoršava; deca i ja smo očajni. Trudim se da mu na svaki mogući način pomognem. On veruje Vašim informacijama, ali ne može da pronađe uzrok svoje bolesti. Ne želi da

koristi lekove, jer mu zamagljuju razum a ne pomažu mu.

Pozitivno je to što suprug želi da promeni svoje stanje, ali se nalazimo u pat poziciji i ne znamo šta je izazvalo tu njegovu tešku depresiju. Plašim se za njegov život.

Puno Vam hvala.

S poštovanjem...

Potrebno je da vaš muž shvati: Bog nas voli. Treba da osvesti da je prava sreća - osećaj ljubavi koji je uvek prisutan u našoj duši. Da se seti i u mislima uz pokajanje prođe sve trenutke kada se odričao od ljubavi - prema Bogu, roditeljima, ženama, samom sebi, svojoj sudbini.

Često se uzrok depresije krije u gubitku energije. Kada se čovek previše veže za život, za svoje poslove i planove, to dovodi do nekontrolisanog gubitka energije. Ona se takođe gubi kad čovek previše žali zbog prošlosti, loše razmišlja o budućnosti, dugo je nezadovoljan sobom i svojom sudbinom.

Čoveku pristižu energija i snaga kad ima cilj. Pasivnost i očaj takođe pojačavaju depresiju. Fizički posao, sport, prekaljivanje, ograničenje u ishrani omogućavaju mu da se harmonizuje i stabilizuje. Takođe je od pomoći šetnja - svaki dan po sat i po vremena.

Vaš muž treba da shvati da smrt sama po sebi ne postoji. Naša duša nastavlja da živi i nakon smrti, te da iz sadašnjeg života ne treba dezertirati - to je kažnjivo.

Zašto čovek ne želi da živi? Reč je o tome da naš život ima svoju suprotnost - život posle smrti. Kad čovek počne da se klanja zemaljskom životu i vezuje se za njega, dolazi do zakonomernog prelaska u drugu krajnost - počinje da oseća privlačnost ka smrti. Što se čovek manje vezuje za život, toliko u njemu slabi težnja ka smrću.

Vaš muž ne želi da čita moje knjige jer se u njima pominje smrt. Strah od smrti je pokazatelj visoke podsvesne vezanosti za život, želje, nagone.

Kad čovek koji nema volju za životom počne da doživljava neprijatnosti i nesreće, onda mu se želja za životom vraća. Ako se životu doda određena količina smrti u vidu gladovanja, bolesti, nesreća, uzdržavanja od zadovoljstava, onda se čovekovo unutrašnje stanje popravlja.

Psiholozi za ovo ne znaju i misle da će čoveku u depresiji biti lakše ako mu se obezbedi priliv pozitivnih emocija. Međutim, obrnuto - potrebno je drastično pogoršati uslove njegovog života. Nekada, u vremenima gladi, hladnoće, stalne pretnje smrću i neophodnosti fizičkog rada, nije moglo biti reči o depresiji.

Da bi se probudila ljubav u duši, neophodni su molitva, pokajanje, post i aktivnost.

Možda je u porodici vašeg supruga bilo samoubistava ili veoma gordih ljudi, kojima je bilo lakše da umru nego da prihvate ono što se događa. U tom slučaju, takođe je preporučljivo da se moli za svoje pretke - da bi iz njegove loze iščezlo neprihvatanje volje Svevišnjeg i odricanje od ljubavi.

Neophodno je da muž menja svoj karakter. Negativne emocije koje je osećao su mogle dugo da se akumuliraju i zatim se preliju u depresiju. Neka se priseti čitavog svog života i ponovo ga proživi, prihvatajući sve što se desilo. Da se seti svih agresivnih osećanja koje je proživeo u životu, kao i situacija kada je loše postupao. Sve što nam se dešava nije slučajno i usmereno je na dobrobit naših duša. Vaš suprug to mora da shvati.

Trebalo bi da još jednom razmislite o mogućem razlogu depresije vašeg supruga. Depresija se kod muškarca može javiti ako ga žena stalno podsvesno napada. Muškarac tad gubi energiju i to može dovesti do depresije. Zato, za svaki slučaj, otklonite sve ljutnje i zamerke prema njemu, posebno u periodu trudnoće.

Budući da je depresija često povezana s krahom glavnih životnih ciljeva ili njihovim nepostojanjem, ne bi trebalo da sažaljevate i štitite supruga, već da ga, naprotiv, motivišete i podstičete na neke aktivne radnje, da mu postavljate različite zadatke: kupovina novog stana, automobila, naplata dugova, itd. - i tražite da oni budu realizovani.

Često čovek živi samo da bi othranio decu, obezbedio porodicu. Ali kad deca odrastu, a porodica je situirana, muškarac može postati depresivan: više nema ciljeva u životu. Kad čovek živi bez cilja, protok životne energije se prekida.

U Italiji je jedan mladić pljačkao banke. Kada su ga uhvatili i pitali zašto je to radio, on je objasnio: „Bio sam u teškoj depresiji, nisam mogao da je pobedim. Ali čim sam počeo da se bavim pljačkanjem – depresija je nestala kao rukom odneta“. Iz istog razloga neki ljudi odlaze da ratuju ili praktikuju ekstremne sportove. Čoveku su potrebne stresne situacije koje izazivaju oslobođanje energije. Samo, to ne bi trebalo da bude kontinuirano, jer depresija može nastati usled nedostatka energije.

Ateističko društvo neminovno tone u depresiju čemu danas i svedočimo u savremenom svetu. Čovek koji istinski veruje u Boga ne pati od depresije, jer ne može da izgubi osnovni cilj.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču!

Imam 26 godina. S velikim zadovoljstvom čitam Vaše knjige, učim da volim i sve prihvatom kao dato od Boga!

Trenutno sam u bolnici. Pronašli su mi cistu na jajniku dimenzija 10 cm i pripremam se za operaciju. Shvatam da to nije izlaz, da mi je situacija data da bih se promenila i pročistila

svoju dušu. Tražim uzrok svoje bolesti i shvatam da možda neću uspeti sama da se izborim.

Svaki dan započinjem s ljubavlju i zahvalnošću prema Bogu, sebi i svemu što me okružuje! Molim Boga za oproštaj, svoje bližnje, opraštam svima i, kako Vaše knjige uče, na prvom mestu volim Boga. Prihvatom Njegovu ljubav i pružam Mu svoju ljubav!

Imam divnog muža koji me podržava u svemu, kao i sina koga jako volim. Htela bih da shvatim da li je moja duša na dobrom putu i šta je primarni uzrok ove situacije.

Pre odlaska u bolnicu sam otišla u crkvu da zapalim sveće i zahvalim Gospodu za ljubav! Zapalila sam sveće i stajala pred njima. Služba je bila u toku. Posmatrala sam kako je sa jedne moje sveće počeo da kapa vosak. Zadubila sam se i u sebi upitala Gospoda: „Zašto baš s moje?!” Videla sam kako je samo moja sveća „plakala”!

I tako, kada je skoro dogorela, od istopljenog voska se oblikovala slika razapetog Isusa Hrista. Crkva se ispunila Suncem! Stajala sam i zahvaljivala Bogu za čudo koje se desilo. Prisustvo Gospoda sam osetila celom svojom dušom!

Sada pišem i plačem od ljubavi i radosti. Zahvaljujem Vam se na radu i ostvarenjima! I, molim Vas da mi pomognete da pronađem uzrok pojave ciste.

Kad svakodnevno svima opraštate i zahvaljujete se Bogu – to je odličan početak. Ali da bi ljubav i zahvalnost prodrili u vašu dušu, postali vaše drugo „ja“, potrebno je da dokažete da to ne

činite samo radi ozdravljenja, već da je to postala vaša potreba.

Problemi sa genitourinarnim sistemom najčešće ukazuju na prilično ozbiljan gubitak energije. Ovi problemi govore o nesposobnosti da prihvate pročišćenje, da prođete iskušenja u ličnom životu.

Uzrok vaše bolesti može biti u prošlosti, ali može takođe da bude povezan i s budućnošću. Ako se devojčica ljutila na oca, oponašajući svoju majku, ako nije imala volju za životom u toku puberteta, ako je osećala ogromnu uvređenost na bližnje, ako joj se prva ljubav završila apatijom i gubitkom volje za životom - celokupno to akumulirano negativno iskustvo može da se ispolji u obliku izvesnog spoljašnjeg problema.

Sve negativne emocije - uvređenost, osuđivanje i uninije - objedinjuju se u jedno klupko i na kraju dovode do programa samouništenja koji energetski pustoši čoveka, oduzimajući mu energiju. Ovaj program može da deluje sveobuhvatno - u tom slučaju počinju da se raspadaju sudsina, zdravlje i čovekova psiha.

Energija može da slabi samo u određenom delu tela. U oblasti genitourinarnog sistema se nalazi prva čakra - osnovni energetski centar. Ako se tamo pojave problemi, to znači da je nivo gubitka energije prilično visok.

Pošto imate dobre odnose s mužem i bližnjima, najverovatnije vaša bolest nije posledica vaše agresije prema drugima, već prema sebi. Čovek koji je divan, dobar, pažljiv i brižan prema drugima,

može istovremeno da ne oseća ljubav prema sebi. Može da bude apatičan, da loše misli o sebi, bude nezadovoljan sobom i da se jednog dana sve to pretoči u velike probleme.

Ako posedujete takav program, najverovatnije ste ga preneli sinu. U periodu puberteta, ovaj program počinje da se aktivira i može da izazove ozbiljne posledice. Možda upravo tu situaciju morate da „zatvorite“ svojom bolešću.

Prisetite se svih iskušenja koje ste doživljavali u periodu puberteta i prve ljubavi, kao i nekoliko godina pre braka i kroz sebe naučite sina da prihvata svaku traumatičnu situaciju.

Da bi unutrašnje stanje vašeg sina počelo realno da se menja, promene u vama moraju da se dogode na dubljem, a ne na površnom nivou. Za to je potreban ozbiljan rad na sebi. Uz askezu, post i nevezanost molitva postaje daleko produktivnija a, samim tim, uvećavaju vam se šanse da pomognete svom detetu.

Da li ćete biti operisani ili ne, to je drugo pitanje. Pre svega morate otkloniti unutrašnje uzroke svoje bolesti. A glavni uzrok je pogrešan sistem prioriteta: ljubav vam je odstupila na drugo mesto, a na prvo mesto su isplivali ideali, blagostanje, vaš ego, život i nagoni.

Kada se, ne prihvatajući osuđenje svega ovoga, čovek odriče ljubavi, u njemu se tad obrazuje pogrešna unutrašnja orijentacija. Što je iskrivljenija vaša unutrašnja orijentacija i vaše

dete će se više odricati ljubavi kada ga s Višeg plana budu lečili uniženjem određenog aspekta zemaljske sreće.

Neophodno je da preispitate svoj život mnogo puta, zadržavajući ljubav prema Bogu kao najveću vrednost. Treba da se molite za to da ljubav prema Bogu za vaše dete bude glavni cilj i najveća sreća, da prihvati sve što se događa kao nešto što mu je dato od Boga zarad pročišćenja ljubavi u duši, da ume da oprašta i ne klone duhom u toku iskušenja.

U našem svetu opstaju samo bića za koja je život potomstva važniji od sopstvenog života. Čovek podsvesno preuzima na sebe buduće probleme svoje dece, odgovara za sopstvene greške, razboljeva se i pati da bi pomogao svojoj deci da prežive, da bi poboljšao njihov karakter, da bi im pogled na svet bio ispravniji.

Ali, umesto da se razboljeva i pati, dete možete naučiti da se moli, možete se moliti zajedno, ponavljati mu da je ljubav prema Bogu najveća sreća za čoveka, da se ne smemo odricati ljubavi, da je potrebno umeti da praštamo. Ako to budemo često radili, detetova duša i podsvest će se naviknuti da se drže ispravnog puta i tad neće biti potrebe da se razboljevamo i umiremo kako bismo pomogli svojoj deci.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviću!

Šta mogu da učinim da bih izlečila autoimunu bolest štitne žlezde? Upala mi protiče u početnoj

fazi.

Moj sin, koji ima četiri godine, alergičan je na gluten, koštunjavo voće i zrnevlje.

Suprug i ja smo u lošim odnosima. Bavim se poslom koji je povezan s kozmetikom, a muž mi je radio-dopisnik.

Dobre strane mog karaktera su sledeće: odlične organizacione sposobnosti, druželjubivost, sposobnost empatije, osećajnost, pedantnost, težnja ka duhovnom razvoju, držanje obećanja, posvećenost cilju. Volim da darujem poklone i pomažem ljudima.

Loše strane su: ne cenim sebe i svoje sposobnosti, samokritična sam, nezadovoljna svojim izgledom i stasom, u komunikaciji sam previše direktna, čak i gruba.

Pre braka nisam uspevala da ostvarim odnos sa muškarcima. Sve vreme su mi „pristizali“ alkoholičari, kockari, muškarci koji imaju ogromnu gordost.

Život me neprestano iskušava kad je reč o finansijskoj stabilnosti i sposobnosti da se brinem o sebi i detetu.

Roditelji su mi se, zbog očeve agresivnosti, razveli kada sam imala 10 godina. On je često bio pijan i pričinjavao je majci bol. Potom je pronašao novu ženu, a nekoliko godina kasnije umro od raka na plućima.

Majka se ponovo udala za divnog muškarca koji me je prihvatio kao svoje dete. Imaju sjajan odnos i još uvek se vole.

Imam sestru - čerku mog oca, odrasle smo zajedno. Sestra je član sekte „Jehovini svedoci“ i zbog toga je prekinula sve kontakte s porodicom. Mnogo mi nedostaje.

Sve najbolje Vam želim!

Sećam se kako je u nekoj TV emisiji jedna žena rekla: „Posvećena sam poslu i to mi se jako dopada. Istina, skoro da više nemam prijateljice, već samo prijatelje. I sama sam počela da primećujem kako se pretvaram u muškarca...“

Čovek nije samo fiziologija, već i funkcija, aktivnost. Posao zahteva muške osobine: kontrolu situacije, strogost, aktivan um, trijumf logike - i za muškarca je sve to potpuno prirodno. Njegova gordost, koja pritom neminovno počinje da se uvećava, kompenzuje se stalnim rizikom, mogućnošću i spremnošću da izgubi i život štiteći svoju porodicu.

Što se tiče žene koja treba da živi, rađa i odgaja decu - njena povećana kontrola nad situacijom negativno utiče ne samo na nju, već i na njenu decu.

Čoveku je dopušteno da upravlja svetom na spoljašnjem planu, ali kad pokušava da ga kontroliše na unutrašnjem i ta želja prodre u podsvest, može doći do negativnih posledica. Bogom

ne možemo da upravljamo, na Njegovoј teritoriji ne treba da gazdujemo - to se obično loše završava.

Jednom prilikom sam konsultovao neku ženu koja je na vratu imala grumen veličine pesnice. Pojačana želja za kontrolom i upravljanjem može dovesti ili ka uvećanju štitne žlezde ili do njene atrofije.

Savetovao sam je: „Prestanite da kontrolišete muža. Svetom upravlja Bog. Žena ne treba da upravlja pomoću logike, već osećanjima, podsvešću. Otpustite situaciju“. Nakon mesec dana, otvrdnuće se smanjilo i omekšalo, a nakon nekog vremena je potpuno nestalo.

Sećam se još jedne pacijentkinje kod koje su počeli ozbiljni problemi sa štitnom žlezdom. Jako je smršala, apetit joj se potpuno izgubio. Opadala joj je vitalna energija, bilo joj je sve teže da obavlja čak i najjednostavnije poslove u domaćinstvu. Osećanja su joj bila obamrla, a svest preuzbuđena. Razlog njenog stanja je bio u preopterećenosti na poslu.

Kad žena ima probleme u odnosu s muškarcima, kad ne uspe da izgradi harmonične porodične odnose, to je znak povećane gordosti. Žena tad podsvesno privlači one koji je ponižavaju i samim tim joj pomažu da smanji gordost i pročisti dušu. Nezadovoljstvo drugima ili sobom takođe je znak gordosti.

U sektu „Jehovini svedoci“ ulaze oni koji sanjaju o raju, blagostanju, zaštićenosti, tj. oni

koji su na unutrašnjem planu nezadovoljni svetom i okruženjem, tj. prekomerno gorde osobe.

Potrebno je da naučite da budete žena, da živite osećanjima, prihvivate Božju volju i iznutra postanete ponizni. Učite da se sukobljavate, ne dokazujući da ste u pravu i ne pritiskajući drugog, već mu pomažući i vaspitavajući ga.

Prisetite se i proživite ponovo sva svoja životna iskušenja, posebno pre začeća deteta i u toku trudnoće, i prihvatite ih s ljubavlju i zahvalnošću.

Želeo bih da vam dam i jedan konkretan savet: kad osetite da se približava svađa sa mužem, počnite da mu upućujete komplimente i izgovorite magičnu frazu: „Nisam u pravu“. Pokušajte da činite ustupke mužu, bez obzira na to što on nije u pravu. Istina će samu sebe zaštiti, a vaš suprug će vas još više poštovati.

Vaspitanje ne znači nekoga prisiljavati da se ispravno ponaša, već da se ispravno postave ciljevi kroz ohrabrenje i pohvale, a takođe i pomogne u promeni karaktera. Mužu treba da pomognete da se menja, a ne da dokazujete i branite sopstvenu ispravnost.

Muškarac počinje da se ispravno ophodi prema ženi kad se oseti zaštitnikom. To je mehanizam koji se razvijao milionima godina. Ponekad je bolje pretvarati se da ste slabi, bespomoćni i glupi da bi se u mužu pokrenuo muški program.

Rešenje svakog sukoba mora počinjati od osećaja ljubavi i jedinstva - u skladu sa zakonom jedinstva i borbe suprotnosti. Ako među sukobljenim stranama nema ljubavi, sukob se pretvara u uzajamno uništenje i kontroliše se samo moralnim normama.

U toku svađe s mužem neophodno je da iskažete poštovanje, želju da ga razumete i spremnost da se sami promenite - to je osnova za uspešno rešavanje sukoba.

Svađe među roditeljima uvek utiču na zdravlje dece - i fizički i psihički. Alergija je oblik neprihvatanja okolnog sveta i događaja koji se u njemu odvijaju. Žena koja je gruba, kategorična i snažne volje, po pravilu rađa bolesnu decu. Video sam veliki broj takvih slučajeva.

Da biste promenili karakter i ponašanje druge osobe, potrebno joj je dati primer - pokazati sopstvenu spremnost da se menjate, stvorite komforan ambijent za promene.

Probleme koje ste naveli odličan su povod za razvoj i samovaspitanje. Srećno!

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviću!

Imam 37 godina. Nisam udata i nikada nisam bila u vezi s muškarcem. Sad bolujem od raka materice u drugom stadijumu.

Kao najstarija čerka i unuka u porodici, oduvek sam za sve bila odgovorna. U školi odlična

učenica, na poslu uvek dragocen saradnik, iako nikad nisam stremila nekom uspehu u karijeri.

Nikad nisam imala lični život, iako se tokom studija na fakultetu za mene zainteresovao mladić u koga je bila zaljubljena moja drugarica. Oni nisu bili u vezi, ali sam ja sve nagoveštaje prekinula i napustila studentski dom da nam se putevi ne bi ukrštali.

Oduvek sam živela s roditeljima. Moja mlađa sestra ima dve čerke, starija je zaostala u razvoju, te iako ima 10 godina, ne govori i ne hoda. Majka mi je ove godine pretrpela moždani udar. Moji roditelji su dobri ljudi, ali nisu mogli da prihvate brak moje sestre, budući da njen muž stalno stvara razloge za nezadovoljstvo. S majkom je ponekad teško komunicirati: ona jednostavno zrači kritikom i nezadovoljna je svime i svima. S roditeljima živi i baka, očeva majka, koja ima 87. godina. Njena osnovna preokupacija je da izluđuje ljudе.

Pre godinu dana sam se zaljubila u kolegu koji je takođe pokazivao interesovanje za mene. Ali iznenada je prekinuo odnos i prestao čak i da mi se javlja. Posle dva meseca sam prvi put završila u bolnici.

Nakon tri meseca je nastupio težak prekid odnosa s mojom najboljom prijateljicom koja mi je dugovala veliku sumu novca. Dug sam joj oprostila kao rođendanski poklon.

Relativno sam dobrodušna osoba i vernik. Zbog čega mi je data ova bolest?

S poštovanjem...

Vi ste dobrodušni prema ljudima - ali da li se ispravno odnosite prema Bogu? Sudite o svojoj dobrodušnosti s pozicije ljudske logike. Hajde da pokušamo da razjasnimo kako izgleda božanska logika i u kojoj meri ste vernik.

Vera u Boga podrazumeva jedinstvo s Bogom. Kad čovek veruje u Boga, to znači da je spremam da poštuj Božje zapovesti, koje mu omogućavaju da oseti jedinstvo s Tvorcem. Vernik ne bi trebalo da se odriče ljubavi, već da ima ispravan sistem prioriteta: prvo - božansko, a zatim - zemaljsko. Vernik živi osećanjima, dušom: ljubav i osećanja postavlja na prvo mesto, a svest, misli - na drugo. Vernik mora umeti da prašta i da se žrtvuje.

Zašto niste uspeli da izgradite odnose sa muškarcima? Reč je o tome što žena kojoj je svest na prvom mestu, odnosno prekomerno je gorda, stvara naviku da potiskuje svoja osećanja. Ona stremi da upravlja svetom oko sebe i na unutrašnjem planu nije sposobna da se potčini muškarcu.

Žene koje ne žive osećanjima, već glavom, nisu muškarcima interesantne. Takve žene ne mogu da prihvate bolnu situaciju, ne umeju da budu iskrene. U njihovoј duši nema topline - jer kad je um na prvom mestu, ljubav odlazi. Takve žene jednostavno nisu u stanju da prihvate bol niti da pravilno prođu kroz iskušenja data im s Višeg

plana. Za njih svaka bolna situacija isključivo predstavlja uništenje, a ono se može prihvatiti samo kad je dovoljno ljubavi u duši. U tom slučaju se uništenje pretvara u stvaranje i razvoj.

Što manje ima ljubavi u duši, čovek se više plaši uništenja. Ne može da prihvati traumatičnu situaciju i preplavljuje ga unutrašnja agresija. Muškarci u ženi osećaju tu tendenciju i zato je napuštaju.

Kao najstarija čerka u porodici, uvek ste bili za sve odgovorni - to znači da vam je od detinjstva formirana pojačana kontrola nad situacijom. To je uvećavalo vašu gordost.

Usredsređenost na uspeh, blagostanje i moć nad drugima - jaki su faktori pojačavanja gordosti. U školi i na fakultetu ste bili odlikašica, a na poslu „dragocen saradnik“. To znači da vam nisu najbitnija osećanja, harmonija u duši, već svest, poredak, sistematičnost, kontrola. Međutim, sve to treba da bude sporedno, sekundarno. Kad se takve karakterne osobine postave na prvo mesto, pogotovo kod žene, to dovodi do velikih problema.

Žena koja živi glavom, umom, nije samo nezanimljiva muškarcima. Takva žena je agresivna, nije u stanju da se menja, da bude fleksibilna. Takve žene nazivaju hladnim, bezosećajnim. Njihova deca, po pravilu, nisu zdrava. Gruba, beskompromisna i gorda žena ili ima stalno bolesnu decu, ili uopšte ne može da ih ima. One najčešće ne mogu da izgrade odnose s muškarcima. Zbog toga niste imali lični život.

Opisali ste slučaj s mladićem u koga je bila zaljubljena vaša prijateljica. Hajde da analiziramo zašto ste tada postupili baš tako, a ne drugačije.

Gorda osoba uvek mora nekog da ponizi, da oseti nadmoćnost prema nekom. Ona gazi druge ili sebe.

Odlučili ste da ako je vaša prijateljica zaljubljena u nekog muškarca, da vi nemate pravo na topla osećanja prema njemu. Namerno ste ih potisnuli i preselili se što dalje. Odabrali ste da nije lepo da stojite na putu prijateljici, da to nije moralno. Za vas su moral i određeni obrazac ponašanja bili važniji od ljubavi, a zemaljska logika važnija od Božje. Napravili ste presedan: vaše zemaljsko „ja“, vaša svest, bila je na prvom mestu i počela je da kontroliše podsvest.

Svest je sićušna kapljica, a podsvest je poput okeana. U našoj podsvesti je pohranjen ogroman broj informacija i to ne samo o našem telu i našoj ličnosti, već i svih naših predaka, naših prošlih života, budućnosti. Svest i podsvest su poput ćelije i organizma. Naša svest je ćelija koja se, kad pokušava da upravlja organizmom, pretvara u malignu. Kad svest pokušava da upravlja podsvešću, to dovodi do onkološke bolesti.

Po svemu sudeći, rodoslovna linija vaše majke i oca ukazuje na uvećanu gordost. Nije slučajno što vam je rođaka zaostala u razvoju: s Višeg plana joj blokiraju svest, koja uništava ljubav. Sve što postavimo iznad Boga moramo izgubiti. Kad čovek na prvo mesto postavlja svoju svest, misli i zemaljska pravila, u njegovoj duši počinje da

bledi ljubav. Takva osoba može imati decu sa ograničenim mentalnim sposobnostima.

Pišete da su vam roditelji dobri ljudi, ali da nisu mogli da prihvate sestrin brak. Kako mogu biti dobri ako ne žele da prihvate Božju volju i idu protiv ljubavi? Za vaše roditelje su zemaljska logika, svest i komfor važniji od ljubavi njihove čerke. To i jeste manifestacija gordosti.

Ako vaša majka, kako pišete, odiše kritikom i nezadovoljstvom, to znači da ona potpuno odbacuje Božju volju, odnosno prekomerno je gorda. Ona ima snažnu želju da ceo svet podredi sebi, prilagodi ga svojim idealima i interesima. To je sukob s celim svetom i, naravno, u vama je prisutna ista tendencija. Zatrovani ste onim što vam je prenela majka. Podsvesni program roditelja prelazi na decu, unuke, itd.

Po svemu sudeći, negativno nasledstvo ste dobili ne samo od majke. Ako vaša baka po očevoj liniji neprestano izluđuje druge ljude, to takođe svedoči o povećanoj gordosti. Zašto ona razjaruje ljude? Da bi od njih uzela energiju. Ovo je tipičan slučaj energetskog vampirizma, koji je karakterističan za prekomerno gordog čoveka.

Bog nam daje ljubav i energiju. Energiju dobijamo od Boga kroz ljubav. Kada nam je u duši malo ljubavi, negde moramo da je uzmemo i onda je krademo od drugih.

Zašto je kolega u koga ste se zaljubili iznenada prekinuo odnos? Radi se o tome da je kod gorde osobe uvek pojačana ljubomora, odnosno

vezanost za voljenu osobu. Gord čovek strastveno voli, a strast je agresivna. Kolega je podsvesno osetio da vaša zaljubljenost može da mu naškodi, da će se brzo pretvoriti u strast i vezanost, i konačno - u agresiju.

Vaša osećanja prema tom muškarcu su dovela do rasplamsavanja unutrašnje agresije, koja se okrenula i počela da uništava vas. Kada je kolega prekinuo odnos s vama, niste mogli da prihvate ovu bolnu situaciju, a vaš program samouništenja se pojačao. Gorda osoba praktično nije u stanju da prihvati bol zbog gubitka, odnosno prinudnu žrtvu. Zato ste ubrzo završili u bolnici.

A zatim su počeli da vas leče „odozgo“, kroz prijateljicu. Zahvaljujući tome što ste joj oprostili dug, agresija vam se u nekoj meri umanjila, ali to nije rešilo vaše probleme, jer vam se karakter nije promenio.

Dakle, vi ste vernik i dobrodušna osoba, ali preostalo je da se razjasni u koga i u šta verujete, kao i prema čemu ste dobrodušni. Vernik treba da bude dobrodušan pre svega prema ljubavi, a tek onda - prema slobodnosti, sebi i drugim ljudima. Za sada kod vas vidim samo topao odnos prema drugim ljudima.

Pokušajte da osetite toplinu prema celom svetu. Pokušajte da se istinski promenite i prevaziđete tendenciju đavolizma, koja se prenosi vašim rodom s generacije na generaciju. I tada će se pojaviti veće šanse da rešite svoje probleme.

Potrebno je da verujete i planina će se pomeriti s mesta. „Molite i biće vam dato; tražite i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se“ - govorio je Hristos.

Ne postavljajte svoje telo na prvo mesto, najvažnije je harmonizovati dušu, poboljšati svoj karakter.

Radite na себи! Želim vam uspeh!

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču!

Supruzi i meni je pre nekoliko godina dijagnostikovan HIV, a meni uz to i hepatitis C. Nismo otpočeli s terapijom protiv HIV-a jer su nas poljuljali stavovi AIDS - disidenata koji tvrde da je to lažna dijagnoza. Takođe postoji mišljenje da terapija ne može u potpunosti da izleči HIV, već samo da nanese štetu.

Prošle godine nam se pogoršalo zdravstveno stanje. Žena ima ginekološke probleme – predkancerozno stanje, a kod mene se dijagnoza trenutno konkretnizuje budući da lekari sumnjaju na onkolosku bolest.

Shvatili smo da vodimo pogrešan način života i počeli smo da se menjamo. Nastavićemo da se menjamo i dalje! Logično, naše pitanje je sledeće: Šta vi, Sergeju Nikolajeviču smatrate – da li da počnemo terapiju protiv HIV-a ili ne?

S poštovanjem...

Smatram da od lečenja ne treba da odustajete. Lekovi se ne bave samo uzrokom bolesti, već i posledicom - stoga oni zapravo ne leče, već samo stabilizuju stanje pacijenta. Mislim da ima smisla usporiti razvoj bolesti kako bismo dobili vreme da poradimo na uzrocima. Uzroci se kriju u duši, u podsvesti.

Obično pacijentima kažem: „Na ono na šta nas provocira situacija, na tome treba i raditi“. Na šta provocira bolest kao što je AIDS, kao i kancer, između ostalog?

I AIDS i onkologija su polagano umiranje, gubitak budućnosti. Zašto se čovek polako gasi, a ne umire odmah? Radi se o tome da nam bolest nije toliko data zbog nečega, nego za nešto. Postepeno pogoršanje fizičkog stanja podstiče čoveka da polako prevazilazi vezanost za svet oko sebe, da se na unutrašnjem planu opršta od života, da bi se zamislio o onom večnom - Bogu, ljubavi, duši.

Bolest je posledica podsvesne agresije, a ona je posledica akumulirane vezanosti. Vezanost je posledica greha, a greh je udaljavanje od Boga. Kad čovek ne teži Bogu, već nagonima, željama, duhovnim i materijalnim vrednostima, onda se pojavljuje vezanost i agresivnost, a potom problemi sa zdravljem i sudbinom.

U Bibliji je napisano da je Bog revnitelj. On oduzima sve ono što čovek postavi iznad ljubavi prema Njemu. Bog je ljubav, Bog nam daje energiju i život, Bog nam daje sve. Ali kada se okrećemo od Njega, onda sve gubimo a pojavljuju nam se bolesti.

Situacija u kojoj ste se našli, vas i vašu suprugu provocira na strah od budućnosti, na uninije i žaljenje. Sve su to oblici agresije prema vremenu, a vreme je osnovna veličina u Univerzumu.

Kako prevazići strah od budućnosti? Svaka religija pomaže da se prevaziđe strah, a zajedno s njim - i poklonjenje budućnosti i nagonu samoodržanja. Religija objašnjava da je naša duša večna. Religija poziva na žrtvu, tj. osujećenje svojih želja, života, nagona samoodržanja - što pomaže u smanjenju zavisnosti od života.

Kao što je poznato, razvoj je dijalektičan. On je nemoguć bez ljubavi. Ljubav je jedinstvo suprotnosti. Ako nema suprotnosti, nema ni razvoja.

Ono što nazivamo životom samo je njegova polovina. Život je zapravo jedinstvo suprotnosti: života na fizičkom nivou, kao i na nivou polja (prebivanje duše u zagrobnom svetu). To su suprotnosti koje međusobno prelaze jedna u drugu.

Poklonjenje jednoj od ovih suprotnosti ometa čovekov razvoj. Poklonjenje životu, zadovoljstvima, nagonima, vezanost za život i konzumerizam - sve to dovodi do gašenja života. Prezir prema životu, odricanje od njega - donose iste posledice. Da bi se čovek normalno razvijao, mora da zna da upravlja životnim vrednostima, odnosno da ih koristi, ali da se ne vezuje za njih. Moramo biti svesni da je sve u ovom životu prolazno.

Vi postepeno gubite budućnost - to znači da imate visok stepen vezanosti i agresije prema budućnosti. Bolest je prinudna žrtva. Žrtvu treba da podnesete dobrovoljno, a ne prisilno.

Setite se svih trenutaka kraha budućnosti koje ste imali u životu. Nepravde, raspad idealja, nade, blagostanja - sve to morate prihvati kao lečenje i spas svoje duše.

Zatim treba da se prisetite svih traumatičnih situacija koje su povezane s dušom i da prihvate bol nanet od strane ljudi koje volite. Oprostite im, otklonite i najmanje zamerke prema roditeljima, uninije i nezadovoljstvo sobom. Svaki bol duše prihvate kao neophodan lek.

Kad prihvate bol, uniženje i gubitke na sva tri nivoa - materijalnom, duhovnom i duševnom, u vašoj duši će početi da se razvija ljubav prema Bogu.

Potrebno je da se izvesno vreme na unutrašnjem planu udaljite od vrednosti ovog sveta i da se molite, kroz pokajanje otklanjate agresiju koja vas vezuje za ovaj svet - ne samo prema drugima, već i prema sebi.

Takav unutrašnji rad omogući će vam da harmonizujete svoju dušu, uspostavite sistem prioriteta. Tada će se vaša energija izbalansirati jer će se smanjiti vezanost i ozdravljenje će postati moguće.

HIV uzrokuje pad imuniteta. Ali postoje dokazi da se AIDS često pojavljuje i bez virusa. Čak i

kad nema virusa, kod čoveka dolazi do pada imuniteta.

Imunitet je pokazatelj osnovne životne energije koja opada kad se čovek klanja životu i prema njemu se ophodi agresivno. Kada iščezava ljubav prema životu, otpočinje čovekov raspad. Da bi se sačuvala ljubav prema životu, potrebno je pretvarati strast u ljubav, oslobađati se od vezanosti i onda neće biti agresije prema životu, niti poklonjenja njemu.

Naša energija se prekomerno troši kad na sebe preuzimamo zadatke kojima nismo dorasli. Kad svest stupa u prvi plan, a duša odlazi u drugi, onda čovek ne nastoji da svetom oko sebe upravlja podsvesno, dušom, već svešću.

Naša podsvest zna prošlost, sadašnjost i budućnost. Naša podsvest, povezana sa dušom, oseća Božju volju, u jedinstvu je s Bogom i može da utiče na svet oko nas. A naša svest, koja zna samo malo, pokušava da upravlja svetom oko sebe proizilazeći iz svojih ograničenih predstava.

Nije slučajno što sve religije pozivaju na odbacivanje uma i njegovo utišavanje. Um se utišava kroz molitvu, žrtvu (jer žrtva predstavlja uništenje spoljašnjeg „ja“ s kojim je tesno povezana svest), postom, askezom. Um se utišava kad živimo dušom, a ne glavom, kad shvatamo da su osećanja mudrija od misli.

Mnogi teško bolesni pacijenti, uključujući i one kojima je dijagnostikovana onkološka bolest, ozdravljali su nakon toga što su, svesni

približavanja smrti, počinjali da žive, što se kaže, „kako duša želi“. Kada su uspevali da um postave u drugi plan, duša je zauzimala prvo mesto i pojavljivali su se ljubav i energija.

Duša mora da bude na prvom mestu: „Blaženi siromašni duhom“. Prva reakcija na svet treba da bude ljubav - a tek potom može da se pokreće nagon samoodržanja. Apsolutno se sve mora prihvati kao blagoslov od Svevišnjeg. Sve što Bog čini je zarad najveće dobrobiti.

Svaka situacija nam je data radi razvoja ljubavi u duši. Stoga, na unutrašnjem planu imamo jedino pravo na ljubav, poniznost i apsolutno prihvatanje svega što se događa i što će se desiti. Dok se na spoljašnjem planu sukobljavamo u skladu sa zakonom jedinstva i borbe suprotnosti. Prvo treba da postoji jedinstvo, to jest, ljubav i poniznost, a tek potom - rešavanje svojih problema, zadovoljenje nagona.

Vi i vaš suprug treba da se prepustite Svevišnjem i oslušnete svoju dušu. Treba da zaustavite um i sve što je s njim povezano: i planove za budućnost, i površne želje, i zamerke i uvrede. Potrebno je da osetite da je Bog ljubav, da je svet razuman i da nije slučajno sve što nam se događa. Bolest podstiče čoveka na ljubav i razvoj, na promenu svog unutrašnjeg stanja, pogleda na svet i karaktera.

Duša se mora oslobođiti jarma vezanosti i pogrešnog sistema prioriteta. Kada kod vas i vaše supruge otpočne uspostavljanje pravilnog sistema prioriteta, više nećete gubiti energiju. Nećete se

više podsvesno boriti sa svetom oko sebe, već ćete početi da živite u harmoniji s njim.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču,

Izražavam ogromnu zahvalnost za sve Vaše napore. Zahvaljujući Vašim knjigama, moj život je dobio smisao, karakter mi se promenio nabolje: više nisam ona osoba od pre tri godine.

Moje pitanje je sledeće: da li uzimanje progesterona u toku trudnoće (ako postoji opasnost od pobačaja) utiče na sudbinu i karakter deteta? Radi se o tome da mi preti opasnost od pobačaja u desetoj nedelji trudnoće, i meni su, kao i drugim trudnicama, prepisali tablete progesterona.

Postoji čak i izraz - „progesteronska nacija”, budući da se sad mnoga deca rađaju zahvaljujući ovom hormonu. Veoma želim dete, ali mi se istovremeno nameće misao: da li će to biti protiv volje Božje? Jer, ako je detetu suđeno da se rodi, rodiće se i bez bilo kakvih hormona.

Naravno, trudim se da se menjam, radim na sebi, shvatam da postoje problemi s bebom čim se nadvila takva opasnost. Kada se molim za dete, bude mi jako teško na duši.

Sergeju Nikolajeviču, posavetujte me, molim Vas, da li mogu da uzimam ovaj hormon kao zaštitu, dok istovremeno sve snage usmeravam na rad na sebi?

Pročitala sam skoro sve Vaše knjige, a poslednje godine sam učestvovala u onlajn seminarima. Sećam se kako mi je bilo toplo i radosno na duši kada sam čitala Vašu prvu knjigu.

Posećujem crkvu, ali kad u toku molitve moja osećanja ljubavi i zahvalnosti dostignu dubinu, osećam bol u grudima, kao da me duša boli - i tada moram da izađem iz hrama.

Svi sukobi u našoj porodici oduvек su bili povezani s mojim ocem. On ima plahovit, svadljiv karakter. Majka mu se uvek prilagođavala, gutala je svoje uvrede. Nekada sam se svađala sa ocem jer sam uzvraćala otporom na njegove uvrede i napade. Sve se držalo isključivo na majci, njenoj mekoći i pozitivnosti, iako je i sama od oca trpela brojna poniženja i uvrede. Ali, kao što često navodite - tango plešu dvoje i nikoga od njih ne osuđujem, shvatam da je na taj način otac vaspitavao mene i majku.

Imam 23 godine. Kao dete sam bila stidljiva i povučena, sada imam više samopouzdanja, otvorenija sam i optimističnija. U detinjstvu sam trpela uniženja ne samo od oca, već i u školi.

Kada sam počela da čitam Vaše knjige i radim na sebi, bila sam u stanju da svima oprostim. Pre svega ocu, a to je dovelo do poboljšanja naših odnosa. Teškoće s kojima se trenutno suočavam čini mi se da uspevam s ljubavlju da prođem - osećam kako mi duša otopljava kada pravilno reagujem.

Mislim da u našoj lozi nije bilo ozbiljnih bolesti... Majka i ja imamo eroziju grlića

materice, a pored toga patim i od tonsilitisa. Nedavno mi je majci dijagnostikovana plućna fibroza koja ne može da se leči i koja je opasna po život.

Moja majka ne veruje u Vaša istraživanja i ne želi da radi na sebi. Jedinica sam. Prva trudnoća moje majke završila se pobačajem, zatim sam se rodila ja, a na koncu je majka imala dva abortusa.

Nažalost, pre susreta s Vašim knjigama načinila sam istu grešku i donela odluku da abortiram. Donela sam je zajedno s momkom. Sada sam za njega udata.

Zbog abortusa molim oproštaj od Boga. Ponovo prolazim kroz tu situaciju i u mislima spasavam dete uprkos svim iskušenjima.

Shvatam da imam čitav buket problema i, da bi se dete rodilo, moram se kardinalno promeniti. Mislim da bez čitanja Vaših knjiga najverovatnije ne bih uspela da zatrudnim.

S poštovanjem...

Prema roditeljima se podsvesno odnosimo kao prema Bogu Koji nas je sazdao i Koji nam daje životnu energiju. Odricanje od roditelja i njihovo osuđivanje oslabljuje našu vezu s Bogom i lišava nas energije budućnosti. Budućnost su naši potomci. Osuđivanje roditelja, pogotovo oca, čoveku oduzima suptilnu energiju koja je neophodna za rođenje dece. Zato je u Bibliji napisano:

„Poštuj oca svoga i majku svoju da dugo poživiš na zemlji“.

Dobro je što ste oprostili ocu - ali to nije dovoljno. Vaš novi odnos prema roditeljima mora da bude učvršćen ponašanjem, osećanjima i ispravnim sistemom prioriteta. Potrebno je da u praksi dokažete da ste naučili da sačuvate ljubav u trenucima kada na spoljašnjem planu morate da se branite, da je vaš prvi impuls u toku sukoba želja da vaspitavate drugoga, da mu pomognete da se promeni, a ne da se on uništi.

U Bibliji je napisano da potomke zločinaca (lopova, razbojnika i ubica) Bog kažnjava do četvrtog kolena, a da su potomci bludnice prokleti do desetog kolena. Reč je o zakonima duše. Klanjanje požudi, koja nije povezana s produžetkom vrste, uništava potomstvo.

Ko je bludnica? To je žena koja se odriče produžetka vrste radi zadovoljstva. Odnosno, primarni cilj takve žene je zadovoljstvo, a ne rađanje dece, porodica i moral, koji su neophodni za osnaživanje porodice.

Seks pre braka, stalno korišćenje kontraceptivnih sredstava, odluka da se rođenje dece odloži za kasnije i abortusi, sve to preusmerava čovekovu unutrašnju orijentaciju sa produžetka vrste na potragu za zadovoljstvom. Kao posledica toga ljubav se pretvara u strast i požudu i pojačava se vezanost.

Funkcija bez cilja se gasi. Zbog toga seksualne revolucije dovode do steriliteta, raspada porodice

i gubitka ljubavi. Seksualna energija koja radi u prazno se gasi.

Potrebno je da uspostavite ispravan sistem prioriteta. Da shvatite u čemu je smisao života. Neophodno je da promenite svoj karakter. Nije dovoljno samo moliti se i tražiti oproštaj zbog uvreda i abortusa. Abortus nije samo ubistvo. Prekid trudnoće je posledica bluda, odnosno odricanje od rađanja dece zarad zadovoljstva i odricanje od ljubavi prema detetu.

Tonzilitis svedoči o neprihvatanju onoga što se dešava, ogorčenosti na sudbinu. Plućni problemi ukazuju na aktivno neprihvatanje onoga što se dešava, želju da sebi, svojim idealima i ciljevima potčinimo svet koji nas okružuje. Sve su to manifestacije gordosti.

Bol u grudima koji se pojavljuje u crkvi označava da isplivavaju prošle uvrede, odnosno protivljenje Višoj volji. To je znak da su vaše promene nedovoljne i da se nalaze samo na površini. Potrebno je da se dublje menjate kako bi promene prodrle u dušu budućeg deteta – u suprotnom će vama i detetu biti osigurani problemi sa zdravljem, sudbinom i karakterom.

Samo ne treba da zaboravite da je u svim svetim spisima napisano: kad čovek teži Bogu, voli Ga i razvija se, moći će da prevaziđe sve prepreke.

Hormone i lekove možete da koristite. Ali što se više budete uzdali u njihovu pomoć, manja će biti vaša želja da se promenite. Dakle, na lekove

je najbolje gledati samo kao na potporu, a ne kao izlaz.

Promene u vašoj duši i ponašanju su najbolji lek. Isus Hristos je govorio da čovek treba da veruje u sebe, svoje sile i mogućnosti. Svako ko istinski veruje u Boga uvek će verovati i u sebe – jer je naša duša po svojoj suštini božanska.

***

Dragi Sergeju Nikolajeviću!

Pre svega bih želela da Vam izrazim najdublje priznanje i zahvalnost za Vaš rad. Upoznata sam s Vašim istraživanjima od prvih TV emisija i već godinama učim uz Vašu pomoć.

Međutim, trenutno ne mogu da uvidim kako da pomognem svom sinu. Možda ćete moći da mi posavetujete smer rada na sebi. Uzdam se u Vas.

Moj sin se razboleo od šizofrenije pre desetak godina, a sada mu je 40. Na terapiji je, ali povremeno dolazi do pogoršanja koja su veoma mučna. Naime, on čuje glasove koji mu sugerišu da je loš.

Moja majka je imala težak karakter, bila je veoma gorda. Moji roditelji su u mešovitom braku: majka je Ukrajinka, a otac Korejac. Zbog toga su rođaci sa obe strane prekinuli s njima svaki kontakt i nije mi poznato kakve probleme imamo po ženskoj liniji.

Moj prvi brak je trajao 28 godina, suprug me je varao i ponižavao. Tada sam otkrila Vaše knjige.

Kad mi je umrla majka, shvatila sam da treba da se rastanem s mužem. Preselila sam se u Moskvu. Nekoliko godina kasnije smo se razveli. Drugi put sam se udala iz ljubavi i sada sam veoma srećna.

Moj prvi suprug, kako sad shvatam, imao je neke nasledne anomalije kad je reč o seksualnosti. Kao dete, othranio ga je otac, koji ga je zaključavao u kuću da bi ga sačuvao od lošeg društva. Kasnije se moj svekar lečio jer su ga proganjali strahovi - pričinjavalo mu se da želimo da ga ubijemo.

Moj sin je pročitao Vaše knjige i zna da ja veoma verujem u Vas. Zamolio me je da Vas kontaktiram.

Hvala Vam još jednom što postojite!

S poštovanjem...

Jednom prilikom sam pisao o tome da je uzrok šizofrenije, kako je pokazala dijagnostika, ljubomora. Ljubomora je posledica ne samo vezanosti za voljenu osobu, već i klanjanja nagonu produžetka vrste, seksualnosti i požude.

Zavisnost se pojačava usled prekomerne opsesije seksom, kao i kroz prevare, odnosno izdaju ljubavi, pojačanu požudu i neprihvatanje uniženja seksualnih osećanja. Što žena više mrzi muškarca zbog preljube i seksualnih uniženja, što je jači njen nedostatak volje za životom zbog uvredjenosti, u njenoj podsvesti se brže razvija klanjanje seksu, a ta tendencija se pojačava i u njenoj deci.

Vaša majka, po svemu sudeći, imala je ne samo prek karakter, već i prilično visoku gordost, koju ste vi nasledili i preneli sinu.

Gordog muškarca s Višeg plana leče kroz uniženja, krah budućnosti, bol i smrt. Ali uniženje od strane voljene osobe često je daleko bolnije od patnje ili smrti. Ženu najčešće leče uniženjima jer ona mora da živi i na svet donosi decu.

Očigledno niste mogli pravilno da prođete kroz uniženje gordosti i požude. Što je veća ženina gordost, ona je sve agresivnija i ne prihvata pročišćenje koje joj se daje kroz uniženje života, seksualnosti i zato na svoju decu prenosi sve jaču vezanost.

Zbog toga vaš sin ima tako veliku podsvesnu požudu. Jaka vezanost za život mu se s Višeg plana blokira kroz bolesti. Odnosno, šizofrenija je lečenje gordosti. Više puta sam govorio o tome da je budućnost đavola - ludilo.

Gubimo upravo ono zbog čega se odričemo ljubavi. Mentalni problemi nisu samo gubitak ega kao osnove svesti. Psihički bolestan muškarac nije u stanju da bude pravi muškarac.

Kako možete pomoći sinu? Treba da se prisetite svih najbitnijih događaja u svom životu i da u mislima višekratno prođete kroz sve trenutke uniženja gordosti i požude i da to prihvate kao uniženje dato od strane Boga, kao lečenje vaše duše i duše vašeg sina. Potrebno je da kroz pokajanje otklonite to što niste prihvatali pomoći

s Višeg plana, što je izgledalo kao uniženje vaših nagona, želja i života. Takođe, da eliminišete i najmanje zamerke prema muškarcima.

Potrebno je da tražite oproštaj jer ste se odricali ljubavi kroz uvrede, osuđivanja, nedostatak volje za životom. Da na stotine puta mentalno prođete kroz situacije kada su vas s Višeg plana lečili kroz gubitke, bol i uvrede – pogotovo uoči začeća i u toku trudnoće.

Sve ovo treba da primenjujete uz post, osamljivanje i nevezanost. Korisno je i da vaš sin isto ovako postupa. I vama i sinu se preporučuje režim ishrane koji isključuje namirnice koje pojačavaju požudu. Iz jelovnika treba da izbacite slatkiše, hleb, alkohol, čaj i kafu – tj. stimulanse.

Odbacite zemaljsku logiku na neko vreme, živite na nivou Božje logike – minimalno tri meseca. I što je najvažnije, ozbiljno se pozabavite promenom karaktera, jer je upravo poboljšanje karaktera garancija da će vaše promene biti stvarne i da će se dugo zadržati.

Što naše promene budu dublje prodirale u dušu, naša deca će imati veće šanse da ozdrave.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču!

Hvala Vam na istraživanjima!

Oduvek sam imala komplikovan karakter, a samim tim i život. Pročitala sam sve Vaše knjige onako

kako su izlazile iz štampe. Pokušavala sam da radim na sebi, da postepeno preosmislim svoj život i mnoge stvari sam počela da posmatram drugačije.

U životu su mi se neprestano dešavali najrazličitiji neuspesi i iskušenja – problemi na poslu i materijalnom planu, dok lični život nisam ni imala.

Uvek sam živela za one čije su životne priče opisane u Vašim knjigama i nikad nisam ni pomišljala da bi teška bolest mogla i mene da pogodi. Dijagnoza – rak materice. Povremeno mi sejavljaju jaki bolovi, a stanje mi je takvo kakvo se može opisati rečima „lakše je umreti“.

Počela sam ponovo da čitam Vaše knjige. Imala sam osećaj kao da ih prvi put vidim. Svaku sam pročitala još dva ili tri puta. Bila sam iznenadena kada sam ustanovila koliko sam toga propustila. Čini mi se da se svi opisani slučajevi odnose na mene. Stalno se molim, otklanjam uvrede, osuđivanje, prezir, agresiju, neprihvatanje situacije i Božje volje.

Počela sam da posećujem crkvu. Nakon čitanja Vaših knjiga bolovi su mi se smanjili i redje se pojavljuju. Ali osećam da mi se duša nije mnogo promenila. Treći put čitam knjigu „Ozdravljenje duše“. Jako je teško odbaciti zemaljske vrednosti. Stalno plačem.

Nedavno sam ponovo radila analize. Rezultati će biti gotovi za nedelju dana. Umom shvatam da me ne čeka ništa dobro, ali se nadam nekom čudu...

Lekarka je rekla da se bolest u poslednje vreme jako „podmladila“. Ako su nekada od nje bolovale žene srednjih godina i starije, sada boluju i dvadesetogodišnjakinje.

Molim Vas da me posavetujete na čemu još moram da radim kako bih izbegla uklanjanje materice. Postoji li nada da se izbegne operacija?

S poštovanjem...

Prvo mora doći do razumevanja, zatim kajanja, odnosno odbijanja da postupamo onako kako smo to ranije činili, nakon toga pokajanja, odnosno unutrašnje promene, i na koncu sledi poboljšanje karaktera.

Pišete kako imate težak karakter. Obično tako govori osoba koja je prekomerno gorda. U životu ste imali iskušenja i neuspehe, probleme na poslu i neprijatnosti na materijalnom planu, pri čemu niste imali lični život - a sve to svedoči o visokoj gordosti.

Lični život podrazumeva umeće komunikacije. Mi, ljudi, društvena smo, kolektivna bića. Komunikacija podrazumeva međusobnu brigu, sposobnost da žrtvujemo sopstvene interese. Komunikacija podrazumeva iskrenost, osećaj jedinstva, bez kojeg je gotovo nemoguće komunicirati, i ljubav iz koje se rađa jedinstvo, kao i žrtvovanje, brigu i razumevanje.

Ljubav objedinjava suprotnosti i omogućava nam da volimo drugo biće, ali da ne postanemo njegov

rob, da svoju požrtvovanost ne pretvaramo u samoponižavanje i samouništenje. Čovek koji ima unutrašnje, podsvesno jedinstvo s Bogom, može da sjedini suprotnosti, budući da shvata da sve dolazi od Boga. Takva osoba može da voli ne unižavajući se i ne uz noseći se.

Gordost je udaljavanje od Boga. Gorda osoba živi u krajnostima: ili se klanja drugima ili se uzdiže nad njima. Čoveku koji je prekomerno gord uvek teško polazi za rukom komunikacija. Takav čovek ne ume da održi jedinstvo i unutrašnju jednakost s drugima: on mora da dominira ili da puzi pred drugima.

Za gordu osobu je duševni bol neizdržljiv. Komunikacija predstavlja verovatni sukob koji zahteva žrtvu, a žrtva je bolna. Čovek s prekomernom gordošću se u toku sukoba ponaša agresivno, ne želeći da pravi ustupke, nego oseća da je u pravu - zbog toga problematično gradi odnose sa okolinom.

Zašto gorda osoba uvek oseća da je u pravu? Kad shvatamo da nismo u pravu, to znači da treba da se menjamo, razvijamo. Ako je u čovekovoj duši nedovoljno ljubavi, onda su njegova nastojanja da se promeni - samouništenje koje se ne pretvara u razvoj, već dovodi do stvarnog raspada ličnosti.

Što je veća gordost manje je ljubavi u duši i veća je čovekova sklonost da oseća kako je uvek u pravu. Takav čovek nije sposoban da normalno komunicira s drugima, jer neprestano nastoji da dominira, brani svoju ispravnost.

Nedostatak ličnog života ukazuje na visok stepen gordosti. Gordu osobu s Višeg plana često leče iskušenjima ličnih odnosa. Ako nije u stanju da ih izdrži, jednostavno joj neće biti dati nikakvi odnosi. I tada, zarad pročišćenja duše, počinju testovi koji nisu vezani za lični život, već za materijalni ili poslovni plan, ili mogu da nastupe zdravstveni problemi.

Uniženja, nepravde, gubitak novca, otkaz na poslu - sve je to pristiglo zarad pročišćenja duše. I sve je posledica prekomerne gordosti. Što kivnije čovek doživi sve te neuspehe i neprijatnosti, što više žali ili klone duhom, loše misli o sebi, svojoj budućnosti ili osuđuje one kroz koje se ostvaruje njegovo lečenje - agresivnije se ponaša u toku sukoba i brže se zahuktava njegova podsvesna agresija okrećući se protiv njega samog, odnosno pretvarajući se u program samouništenja.

Ako se program samouništenja brzo razbukta, mogu se pojaviti problemi s glavom, crevima i pad imuniteta. Ako se pojačava postepeno i polako, problemi mogu da se premeste ka osnovnom energetskom centru i tada dolazi do slabljenja energije u predelu prve čakre, a zatim bolesti bubrega, bešike, kao i ženskih reproduktivnih organa. Dakle, vaša bolest je zakonomerna pojava.

Šta možemo reći o fenomenu percepcije mojih knjiga? Mnogi su govorili o tome da kada su ponovo čitali moje knjige, osećali su kao da ih čitaju prvi put. Zašto se ovo dešava?

Kada ljudi počnu da čitaju moje knjige, često ih doživljavaju kao ezoteričnu literaturu. Po čemu se moje knjige razlikuju od ezoterične literature? Cilj ezoteričnih bajki je da u čoveku izgrade osećaj sreće, poletnosti, lepote, da mu izazovu osećaj ispunjenosti, doticanja nekih viših sfera, omoguće mu da se ne oseti u podnožju planine, već na njenom vrhu.

Čitanje ezoterične literature donosi zadovoljstvo i sreću, ali u tim knjigama se uopšte ne pominje istinski rad na sebi, da je čoveku neophodno da menja svoj karakter, da proces promene ne donosi samo radost, već i bol.

Kad ljudi počnu da čitaju moje knjige, oni nisu spremni da se menjaju, nisu spremni na bol koji neizbežno prati naš razvoj. Ali, za dublje i obimnije usvajanje novih informacija, neophodno je razvijati se, menjati iznutra. Moje knjige su stepenice moje spoznaje sveta. Kako sam se menjao ja tako su se menjale i moje predstave o svetu.

Ako se čovek slaže sa onim što je napisano u mojim knjigama, ako preispituje svoj život i moli se - to je predivno, ali to su samo prvi koraci. Mnogi pokušavaju da iskupe svoje grehe, a pritom ne žele da se menjaju.

U Hristovoj priči o sedam demona upravo je reč o tome. Ako čovek počini greh a zatim čisti svoju dušu molitvom i pokajanjem, ne menjajući se istovremeno, njegova želja za grehom se uvećava. Odnosno, umesto jednog demona, dolaze sedmorica. Pokajanje i molitva bez realnih promena karaktera mogu naštetiti duši.

Molitva i pokajanje su put ka samopromeni. Ljubav prema Bogu podrazumeva promenu samog čoveka, njegovog karaktera i, konačno, preobražaj ličnosti. O tome je i govorio Hristos, pozivajući: „*Budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski.*“

U Bibliji piše da je molitva bez dela mrtva. Dela nisu samo požrtvovanost i poštovanje rituala; dela su rad na sebi, promena osećanja, karaktera.

Potrebno je promeniti se tako da više ne osuđujemo, ne budemo uvređeni, da svet ne doživljavamo kategorički, da ne pritiskamo druge, da ne budemo ogorčeni na sudbinu, da ne mislimo loše o ljudima i sebi. Cilj molitve i pokajanja je da načinimo prvi korak ka promeni svoje ličnosti kako bismo osetili da nam je ljubav važnija od života, važnija od naših nagona.

Potrebno je da se prisetite čitavog svog života i da ga u mislima ponovo proživite, ali u novom stanju. Kada se realno budete promenili u sadašnjosti, promeniće se i vaša budućnost, s obzirom na to da je vreme jedno, i tada će bolest nestati.

Činjenica da se onkologija „podmladila“ posledica je toga što se u ljudima poslednjih decenija naglo smanjila podsvesna vera i ljubav. Relativna stabilnost, blagostanje i kriza religije – doveli su do gubitka ljubavi i vere. Hristos je, po svemu sudeći, govorio upravo o tim vremenima: „*Ohlade ljubav mnogih zbog umnoženja bezakonja*“ (Jevanđelje po Mateju 24:12).

Kada je u čovekovoj duši malo ljubavi, njegovo ponašanje u toku sukoba, kao i reakcije na svet koji ga okružuje, postaju vrlo agresivni. Opsesija seksom, konzumerizam i slabljenje vere dovode do toga da se vezanost za svet i agresivnost ubrzano rasplamsavaju još u ranim godinama i zato se i bolesti pojavljuju mnogo ranije.

Potrebno je realno raditi na sebi i tada će se javiti i opipljivi rezultati. Želim vam uspeh na tom putu.

***

Poštovani Mihajlo Sergejeviču!

Već dugo se patim s bulimijama uz anoreksičnu dinamiku. Ne osećam se prijatno u svom telu, iako sam prilično dopadljivog izgleda. Posećujem psihologa, ali još uvek nisam uspela da se izborim s tom poročnom navikom...

Bavim se muzikom, ali nikako ne mogu da dostignem uspon i uspeh u karijeri. Takođe, na finansijskom planu ne mogu da ostvarim stabilnost jer sve ulazem u muzičke projekte koji za sada ne donose zaradu, ali zahtevaju vreme. Momak mi pomalo pomaže. U suprotnom bih morala da se odreknem muzike i zarađujem baveći se onim što me ne privlači.

Prvi suprug me je napustio zbog stalnih svađa, a takođe se stalno svađam i s momkom. Dve godine smo zajedno, ali on ne planira da vezu krunišemo brakom.

Ranije sam bila sigurna da će nesumnjivo dostići svoje ciljeve, ali vreme leti i slamaju me sumnje, a često i apatija, ogorčenost na sudbinu...

Molim Vas, pomozite mi da shvatim šta je koren mojih problema.

Hvala Vam!

Kao što su govorili drevni narodi - lenjost je majka svih poroka. Lenjost je nespremnost da se razvijamo, nespremnost da tražimo izlaz. Počnite od toga što ćete se potruditi da pročitate moje knjige, i to pažljivije. Možda ćete tad обратити pažnju na moje lično, kao i srednje ime. Preporučljivo je da nešto ne pobrkate, pogotovo kada se obraćate s nekom molbom.

Kad gordost pređe opasnu granicu, onda se ona pretvara u ljubomoru, pohotljivost, požudu, nezajažljive želje. Kad i ovde dođe do prekomernosti, seksualne želje i stalna potreba za hranom se pretvaraju u svoju suprotnost (i seks i hrana su manifestacije nagona za produžetkom života). Tj. opsesivna potreba za seksom se pretvara u impotenciju i frigidnost, a potom se preokreće u neplodnost, a želja da se konstantno prejedamo - u želju da gladujemo. Jedna krajnost prelazi u drugu - takav je zakon dijalektike.

To što ste muzičar je dobro. U suprotnom bi fokus na logici i racionalnosti pri vašem nivou gordosti mogao brzo da dovede do ozbiljnih problema. A vaši neuspesi na planu samorealizacije

i nesposobnost da izgradite odnose s muškarcima – još uvek nisu tako krupni problemi.

Pre svega je potrebno da shvatite u čemu je smisao života i koje ciljeve želite da dostignete. Ako je vaš sistem ciljeva pogrešan, tj. u suprotnosti s Višom voljom, mehanizam samoodržanja vam neće dopustiti ni najmanji uspeh.

Ne treba ispoljavati bes – samo ćete sebi načinuti još gore. Čitajte moje knjige i ne budite lenji.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviću!

Moje dete je rođeno sa alergijom koja je i dalje prisutna. Lekovi gotovo da ne pomažu, kao ni akupunktura, zvanična i tradicionalna medicina.

Koji su uzroci alergije? Kako da pomognem svom detetu?

S poštovanjem...

Čovekovo fiziološko stanje uvek u određenoj meri zavisi od okruženja. Naša svest može da uveća ovu zavisnost ili da je oslabi. Kod čoveka koji je jako vezan za život, klanja se svojim nagonima i životu, ova zavisnost se povećava dok je kod onog koji je vernik situacija obrnuta – pojavljuju se kvaliteti koji mu pomažu da smanji svoju zavisnost od sveta koji ga okružuje.

Kako umanjiti negativan uticaj okruženja? Vrlo jednostavno: približiti se Bogu. Kako to učiniti? Reagujući na svet oko sebe, sačuvati ljubav i dobrodušnost. Pre svega treba reagovati s ljubavlju, a tek potom pokretati nagon samoodržanja. Kad takva reakcija postane ustaljena, svet oko nas će se menjati. Promeniće se takođe i njegov odnos prema nama, kao i uticaj koji vrši na nas.

Alergija, od koje trenutno pate gotovo sva deca, svedoči o njihovoj podsvesnoj vezanosti za spoljašnji svet i agresivnost. Ideja konzumerizma, koju nameće zapadna civilizacija, rasplamsava veću želju da dobijamo, nego da dajemo. Čovek ne želi da se žrtvuje, da sam stvara, već da otima od drugih.

Religija nam pomaže da se distanciramo od spoljašnjeg sveta, podseća nas na to da postoje suptilni nivoi. Religija uči čoveka da se žrtvuje, tj. da se ne vezuje.

Da biste prevazišli ovu pogibeljnu tendenciju potrebno je da pročitate Novi zavet i pokušate da osetite ono na šta je pozivao Isus Hristos i ono o čemu podučavaju sve religije sveta: ljubav mora da bude na prvom mestu, tj. Bog je na prvom mestu, moral i duhovnost su na drugom, a materijalne vrednosti - na trećem.

Kada se pridržavamo ispravnih prioriteta, onda će naša prva reakcija na svaki događaj biti ljubav i dobrodušnost. Kao posledica toga, svet prestaje da bude agresivan prema nama, i u nama se ne razvija program samouništenja. Jer, prema nama se

odnose onako kakvi smo na unutrašnjem planu. O tome pričam već dugi niz godina: upravo naše unutrašnje stanje određuje reakciju okruženja na nas.

Preostaje vam samo da istinski poverujete u Boga, promenite svoju percepciju sveta, svoj karakter i da uvek sačuvate ljubav u duši.

PORODICA I ODNOSI

Pozdravljam Vas, dragi Sergeju Nikolajeviću!

Od sveg srca Vam se zahvaljujem na Vašim naporima. Vaša informacija nam pomaže da živimo, budemo ponizni, podnesemo duševni bol koji bi ranije dovodio do žalosnih posledica.

Sada sam već potpuno druga osoba i nastavljam da se menjam. Nikakva previranja ne mogu da me skrenu s puta. Padovi i usponi su normalni, a najbitnije je ne odustajati: ustati, otresti se i opet nastaviti put.

Bilo je trenutaka u životu kada sam imala potrebu da urlam: „Bože, zašto?!” – ali sam sad dobila odgovor na ovo pitanje. Moj život se iznenada otvorio poput neke tajanstvene knjige, otkrivajući sve uzročno-posledične veze. Vidim kako u mene doleće kamenje koje sam sama razbacala. Vidim gde ciljano udaraju, pa zato iz sve snage trpim. Ne nameravam da se predam. S obzirom na to da treba da odradim za ceo moj rod, sebe i potomstvo – spremna sam.

Niko nema snage da primi ovaj bol od drugog čoveka, a da se pritom ne raspadne iznutra. Jedino razumevanje, tačnije – potpuna sigurnost u to da je sve dato od Boga, da je sve zasluženo i pravedno, daje nam snagu da volimo, opraštamo i živimo dalje, bez obzira na sve...

Naša porodica je mnogodetna i ja sam ponovo trudna. Nakon poslednjeg porođaja izgubila sam seksualnu želju. Znam i zašto i shvatam da je to pomoć: s Višeg plana me ne bi iskušavali onim što ne bih mogla da prevaziđem. Tako mi spasavaju decu. U potpunosti prihvatom ovu činjenicu i zahvalna sam na tome. Međutim, muž ne veruje u Vaše informacije i ne želi ništa da sluša.

U našoj porodici sad vlada nesloga. Od mene se očekuje sve ono što je postojalo pre dece, braka, mojih promena. Ali ja uopšte ne želim seksualne odnose - ni dušom niti telom. Pritom, istinski volim muža, čak i više nego ranije. Rado ga pomilujem, zagrlim, poljubim - ali nežno, s duševnom toplinom, a ne s požudom.

Nekoliko meseci nakon što mi se izgubila želja, slučajno sam na ekranu muževljevog laptopa primetila gole žene. Samo što se nisam raspala iznutra. Sačuvalo me je to što sam upravo tad počela da slušam Vaše seminare i nešto da razumevam.

Nastavila sam da živim s tim. Znam da me ova muževljeva preokupacija spasava da se ne vezujem za njega. Zato se ne prepustam malodušnosti, ali ne znam šta da radim...

Baš kada se ugasila moja strast, osetila sam kakav treba da bude seks: produžetak toplih, viših osećanja, nežnosti, duševnog ushita, kada to ne traži samo telo, već i duša. Ne onakav kakav je za mene bio ranije: želim ovde i sad, a ako se nije desilo, onda sam đavolski besna.

Prelazak na takvo razumevanje se odvijao postepeno: sve češće sam osećala prazninu u duši bez vidljivog razloga, bez obzira na spoljašnju sreću. Vi ste mi, Sergeju Nikolajeviču, pomogli da shvatim ovaj razlog: bez vere u Boga, ljubav se pretvara u strast koja počinje sve da uništava.

Mojoj duši se više dopada trenutno stanje, ali je telu svejedno. Nekoliko puta se dešavalo da sam zaista želela intimnost - to se zbivalo nakon intenzivnih duševnih preživljavanja, najčešće nakon nekih rasprava i pomirenja. Odnosno, želja je nastajala kao kruna preobilja osećanja. I takva bliskost ne može da se uporedi sa seksom po principu „mogli bismo“: večeraćemo, gledati TV, a onda imati seks.

S druge strane, muž seks smatra prirodnim završetkom (ili početkom) dana, koji ne zahteva romantiku ili emocionalnu pripremu. On apsolutno ne želi da prihvati moje novo razumevanje, ne želi da sebe uskrati u seksu. Povlači se u sebe. Osamljuje se s kompjuterom. Osećam kako se time prlja.

Možda iz mene progovara ljubomora, iako mi intuicija govori da to upropasćuje i mog muža. U trenucima kad često provodi vreme u zagrljaju s laptopom, neprijatno mi je i da mu se približim. Ako se dogodi seks, osećam se iskorišćenom, kao lutka, žvakaća guma. Čini mi se kao da nismo doživeli intimnu bliskost, već nešto prljavo. Iznutra osećam da su sve te žene koje je gledao na ekranu ostavile u njemu svoj trag, energiju i da dobijam ceo taj koktel. Čini mi se da se ne kupam u ljubavi, već u blatu.

Htela bih da pobegnem. Često osećam potrebu da plačem, ali se suzdržavam, a ako ne izdržim, sakrivam lice. Povremeno se moja duševna ravnoteža poljulja i opet osećam uvredjenost, ljubomoru, prezir i uninije. Potrebno mi je nekoliko dana da bih se vratila u ravnotežu.

Ne pitam zašto se ovo dešava budući da mi je odgovor poznat: ako sam nekad iz seksa crpela maksimalno zadovoljstvo, ne uskraćujući sebe ni u čemu; sada su mi „odozgo“ dali priliku da osetim da seks nije samo nagrada, već i kazna. „Nauživala si se - a sad to odradi, da se više ne bi saplitala“.

Ako je već tako u životu, onda to nije bez razloga: znači da mi je to potrebno. Sve je zakonomerno. Sada se od mene traži takva žrtva. Ako to može da spreči raspad porodice i sačuva oca mojoj deci - spremna sam na to. Ako to pomogne da se muževljeva duša spasi od samouništenja, spremna sam. Jer ga volim. Pa zašto onda ne bih zarad ljubavi žrtvovala svoje ideale i osećanja, ma koliko to bilo bolno?

Verovatno svako treba da oseti: ono što nas čini srećnim može nas učiniti i nesrećnim. Zadovoljstvo i bol idu ruku pod ruku. Sve ima svoju obrнуту stranu. Takav je život. Lep je i u najvišoj meri smislen. Svet je pravedan.

Međutim, postoje pitanja na koja ne znam odgovore. Molim Vas, pomozite mi da ih shvatim!

- Da li zaista, gledajući erotske fotografije i video-produkciju, muž prlja svoju dušu?

- Da li zaista, u trenutku bliskosti, na sebe preuzimam svu tu prljavštinu? Ili mi se samo čini?

- Može li ova energetska prljavština da našteti detetu koje nosim?

- Ako se budem borila sa sobom i pretvarala, dajući suprugu šta želi (prethodno nastojeći da se ne vezujem, naštimum na: „Neka prinudna žrtva bude dobrovoljna“), - da li će takvo ponašanje biti upereno protiv ljubavi?

Ne želim da sa sebe skidam odgovornost. Želim da shvatim gde je granica moje dobровoljne žrtve koju ne treba da prelazim i gde se završava Božja volja, a počinje volja moga muža?

Još jednom Vam se od srca zahvaljujem! Biti čovek je veoma zanimljivo, ali i mnogo teško! I tako je savršeno što nam pomažete!

S poštovanjem, mnogodetna majka.

Želeli bismo da nakon iskušenja koje smo prošli mirno živimo i ubiramo plodove svoje pobeđe. Ali nam odjednom s Višeg plana daju još teži zadatak i sve moramo ispočetka... Pred vama su samo postavili ozbiljniji zadatak - da vaspitate muža.

Seksualna želja goni čoveka da oslobođa energiju kako bi na svet došlo potomstvo i jenjava kako bismo začeto dete obezbedili energijom budućnosti. Požuda je oslobođanje iste ove energije zarad zadovoljstva. Razvrat je želja da crpimo maksimalno zadovoljstvo, ali pritom bez

začeća deteta. Za omladinu je takvo ponašanje opasno jer se formira funkcija dostizanja zadovoljstva na štetu potomstva. U prvom planu nije razvoj, već samozadovoljstvo.

Za ženu je razvrat naročito opasan jer rađa decu i prenosi im sve svoje podsvesne tendencije. Ako žena na unutrašnjem planu ne želi da se klanja nasladi, ona je u određenom stepenu zaštićena.

Takav zadatak, kao što je vaspitavanje muža, zahteva da žena reorganizuje svoje želje, a to je prilično bolno i može da ne urodi trenutnim uspehom. Isprva treba popuštati, laskati, pretvarati se, a zatim objašnjavati, nagovarati i polagano transformisati muževljeva životinjska čula u plemenitija.

U ovome se krije jedna opasnost: ako užitak od lepih odnosa bude prevelik, tj. dođe do međusobnog zaljubljivanja kao kod Romea i Julije, može se zaboraviti na Boga. Zato su istinski prefinjena osećanja dostupna samo ljudima koji veruju na unutrašnjem planu, dok za prosečne ljude mogu biti vrlo opasna. Duhovnost i lepota ne predstavljaju samo sreću, već i ozbiljno iskušenje.

Vaš suprug može na unutrašnjem planu da postane vernik, to je sasvim moguće - ali je to prilično dug proces. Potrebno je da ispoljavate snishodljivost i suptilnost, shvatajući da vašem mužu za sada te osobine nisu date.

Da li se na sebe može preuzeti duševna prljavština druge osobe? U judaizmu se verovalo da čovek čiste duše ne bi trebalo da komunicira s

nedostojnim ljudima, da ne bi zaprljaо svoju dušu. Zato je, kako čitamo u Starom zavetu, bilo naloženo istrebljenje pagana, čak i spaljivanje njihove imovine kako energetska prljavština ne bi naškodila drugima. U to vreme je to imalo smisla.

Međutim, Isus Hristos je komunicirao s grešnicima kako bi im pomogao, spasao ih. Hristos je naučio ljude da ne iskorenjuju greh, već da ga preobražavaju u vrlinu. To je već drugi, viši nivo. Hristos je otvorio mogućnost dubinske čovekove promene, preobražaj njegove ličnosti. Komunicirajući sa mitarima i grešnicima, on se nije uprljao, već je, naprotiv, svojim prisustvom čistio duše onih koji su mu verovali.

Vreme je da s judaizma pređete na hrišćanstvo. Što se više bude smanjivala vaša zavisnost od spoljašnje sredine, toliko ćete svojim unutrašnjim stanjem početi da menjate kako tu sredinu tako i bližnje.

S jedne strane, mužu možete činiti ustupke, ali s druge strane mu treba objasniti da je intenzivan seks u toku trudnoće štetan po dete. Ali, kad se budete porodili, mnogo toga se može promeniti. Ne bi trebalo preterivati sa seksom, ali ga potpuno odbaciti takođe nije najbolje rešenje problema. Mužu treba upućivati komplimente, pružiti nežnost, objasniti potrebu za apstinencijom i postepeno dostizati svoje ciljeve. Generalno, treba ovladati umetnošću vaspitanja i pritom se ne pozivati na autoritete jer muževi to ne vole.

Odnosi s mužem su jedinstvo i borba suprotnosti, odnosno sukob. Bez sukoba nema

razvoja. Muž nikada neće odgovarati vašim idealima i to je uslov vašeg razvoja. Ali možete i treba da mu pomažete da im se približi.

Pritom je glavni princip sledeći: pre nego što vaspitavate drugu osobu, potrebno je započeti vaspitanje sebe, promeniti se sam. Isto tako, pomažući drugome, treba saosećati s njim, a ne ljutiti se. Ako našem bližnjem trenutno nije dato da nešto shvati i oseti, treba biti strpljiv. Pored toga, vaš suprug verovatno poseduje pozitivne osobine koje se mogu razviti.

Naučite da bilo koji problem ne posmatrate kao zlo koje treba iskoreniti, već kao na priliku da se razvijate, poboljšate svoj karakter i pomažete svojoj duši.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču!

Imam 27 godina. Zahvaljujem Vam na istraživanjima i pomoć u pronalaženju ispravnog pogleda na svet.

S Vašim istraživanjima sam se upoznala 2015. godine. Po nekoliko puta sam pročitala knjige, prisustvovala onlajn seminarima, gledala video-snimeke nastupa. Nad mnogo toga sam ponovo razmislila i promenila pogled na život.

Mislim da sam upravo zahvaljujući Vašim informacijama rodila sina. Nije bilo problema sa začećem, ali tokom trudnoće sam bila prinuđena da prođem brojne komplikovane situacije.

Neću reći da se na spoljašnjem planu moj život promenio: još uvek vlada nedostatak novca, brdo je dugova, stalne detetove prehlade... Ali na duši mi je nekako lakše. Pojavio se osećaj ljubavi, čega ranije nije bilo. Naravno, to osećanje ne uspevam dugo da sačuvam, ali kada me poseti, onda letim više od oblaka.

Kada sam prvi put podnela zahtev za razvod braka, do njega nije došlo usled birokratskih razloga a nakon pola godine sam zahtev ponovo podnela. Zakazano je ročište na kome smo razvedeni u odsustvu, pošto se suprug nije pojavio.

Činilo mi se da je nastupilo vreme radosti: bila sam slobodna od čoveka koga nisam volela (dve i po godine našeg braka sam bila sigurna da muža ne volim). Međutim, u duši mi se pojavio snažan bol. Nekoliko dana kasnije sam povukla dokumente dok rešenje o razvodu nije postalo pravosnažno.

I tada sam osetila ljubav. Tako me je zaplјusnula, kao da sam prvi put srela muža! I, zaljubila sam se do ušiju, bez obzira na to što je bilo pre i što će biti posle. Sad tačno znam da je to prava ljubav.

Nekom prilikom sam Vam već pisala i savetovali ste me da živim s mužem tri dana tako da promenimo uloge. Između „razvoda“ smo uspeli da proživimo u režimu koji ste preporučili: ja sam radila, a muž je čuvao dete. Ne znam da li je ovo imalo efekta, jer sam posle toga ipak podnela zahtev za razvod braka. Ali očigledno sam morala da sve dovedem kraja kako bi i moj muž shvatio da mu osim mene niko nije potreban, a ja sam spoznala da je to

zaista čovek koga volim i da je izuzetno opasno odricati se ljubavi prema njemu.

Preostalo mi je jedno pitanje koje još uvek ne mogu da rešim.

Moja loza je po obe linije veoma preopterećena. Bilo je svega što se može zamisliti: alkohol, droga, crna magija, zatvor, bludničenje, razvrat, klanjanje voljenim osobama...

Po svoj prilici, nisam mogla da prevaziđem karmu loze. Sama, sa svojim pređasnijim pogledima na svet, takođe sam puno toga zgrešila. I to, sudeći po Vašim knjigama, učinila sam sve da bih uništila svoje potomstvo u korenu.

Razumom shvatam da smo svi božanski po svojoj suštini i pokušavam da sebe u to ubedim. Oprostila sam ocu i prihvatile sam od njega duševni bol koji mi je pričinio kad sam bila jako mala. Takođe ništa ne zameram očuhu, kao ni prvom i sadašnjem mužu.

Ali sebi prosto ne mogu da oprostim. Znam da je to opasno po mene, supruga i decu, ali ne mogu da se izborim s tim. Suprug mi stalno „zvoca“ zbog toga. Shvatam da samo reaguje na moje unutrašnje stanje: zvocam samoj sebi. Kada se muž i ja svađamo, on mi uvek nanosi udarac baš u to mesto, a kasnije priznaje da se trudio da se kontroliše, ali nije mogao: kaže da me nije on vredao i ponižavao, već neko kroz njega.

Sergeju Nikolajeviču! Molim Vas, odgovorite mi na pitanje: kako oprostiti sebi? Nikakva samoubeđivanja ne pomažu. Za sve ljudе mogu da

pronađem opravdanje, ali ne i za sebe. Ubeđujem sebe, ponavljam da je sve Božja volja, da u tom trenutku nisam mogla drugačije da postupim, da je tako moralo biti ali mi to ne pomaže.

S ljubavlju i poštovanjem...

U suštini, vaš problem nije u tome što ne možete sebi da oprostite, već u tome što ne možete da prihvate stresne situacije. Lekari danas govore o tome da je stres uzrok gotovo svih bolesti. Mogu da dopunim: ne samo bolesti, već i neprijatnosti, problema sa sudbinom.

Ali problem nije u samom stresu, već u pogrešnom shvatanju stresne situacije. Stres je čovekova reakcija na promenu spoljašnje situacije. Kad čovek nije u stanju da se menja, ne može da se prilagodi na novu stvarnost, već se agresivno ponaša prema promeni situacije, ono što se dešava doživljava kao zlo i pokušava to zlo da uništi kao neprijatelja, ne shvatajući da je stres podsticaj za razvoj.

Želja da se pronađu krivci je potreba gorde osobe. Zašto ona nije u stanju da prepozna sebe kao tvorca situacije, zašto uvek traži krivce? Stvar je u tome što takva osoba ne može da se menja, njena percepcija sveta je statična.

Svaka promena je uvek u izvesnoj meri – uništenje. Razvoj je skup suprotnih procesa – stvaranja i uništenja. Kod prekomerno gorde osobe sposobnost da sjedini suprotnosti je minimalna, jer to sjedinjenje proishodi iz ljubavi.

Što je gordost veća, manje je ljubavi u duši i mogućnosti za promene i razvoj. Stoga, gorda osoba ima grubu percepciju sveta, za nju je svaka stresna situacija izuzetno bolna i na nju ona reaguje agresivno.

Gorda osoba sanja o tome da sve oko sebe potčini tako da ceo svet prati njene želje i ne pričinjava joj bol. Želja da dominiramo i sve potčinimo sebi u suštini je želja da pobegnemo od bola. Ali bol nam je potreban radi razvoja.

Što je veća čovekova gordost, on više nastoji da se odbrani i uništi svoje protivnike, umesto da se menja i razvija. Na taj način želja gorde osobe da pronađe krivica - samo je želja da se odbrani; ako je kriv neko drugi - onda se ona oseća komotno; ako je ona u pravu, to znači da ne mora da se menja; a kada je uvek u pravu, onda je srećna.

Ali postoji i druga krajnost. Prekomerno gorda osoba živi u krajnostima: ili je uvek u pravu ili je krivac. Odnosno, ona uvek mora nekoga da tlači - druge ili sebe.

Ako voljnim naporom prestane da krivi druge, počinje da gazi sebe i onda ne može sebi da oprosti. Eto odakle se pojavljuju samobičevanje, neznanje i nesposobnost da oprostimo sebi. To je posledica gordosti, neznanja i nespremnosti da se menjamo.

Gordost je udaljavanje od Boga. Što se čovek više klanja duhovnim i materijalnim vrednostima, postavlja pravednost ispred ljubavi, blagostanje i

zadovoljenje želja, slabija je njegova povezanost sa Bogom.

Odricanje od ljubavi se učvršćuje kroz agresivnost. Što čovek više osuđuje, prezire druge, loše govori o njima, što je više sklon apatiji i o sebi loše misli, brže se udaljava od ljubavi i prestaje da se rukovodi ljubavlju, njegova se duša jače vezuje za svet.

Prestupi koje ste imali u životu su doveli do toga da ste podsvesno orijentisani na želje, život. Budući da vam je nivo gordosti prilično visok, teško vam je da se promenite. Energija stresa, umesto da vas podstiče na promenu, vodi vas ka traženju krivaca. Stoga, umesto da menjate svoj karakter i unutrašnji odnos prema svetu, viovu energiju usmeravate na samouništenje.

Potrebno je da uz pokajanje preispitate ceo svoj pređašnji život i promenite odnos prema svemu onome što vam se dešavalо. Treba da promenite karakter: postanete blagi, iskreni, ponizni, dobrodušni, brižni, da volite druge i sebe, kao i da u svemu vidite Boga.

Uzdržavanje od seksa, hrane i svih zadovoljstava nam pomaže da u potpunosti osetimo zadovoljstvo od ljubavi prema Bogu.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviću!

Molim Vas, pomozite mi da nešto shvatim... Imam 22 godine i primetio sam da su devojke koje mi se dopadaju obično ili udate ili verene ili da već

imaju momka. I odmah mi je jasno da s njima ne može biti ozbiljnog odnosa.

Generalno, danas su društvo i vreme takvi da svi međusobno stupaju u intimne odnose. Sastanu se u kafiću ili stanu, popiju, porazgovaraju, razvesele, a zatim sledi... shvatate i sami šta. Čudim se posmatrajući takve devojke. Gleda čovek i razmišlja: činilo se da je normalna, a ispostavilo se da je spavala sa svima. I kako se družiti s takvima? Jer, smejaće mi se, reputacija će mi biti narušena.

Možda sam ja previše normalan? Ali, dešavalo se i meni slično, neću da krijem - posećivao sam i ja prostitutke, mada retko, jer sam zaista imao potrebu za seksom. A zatim sam žalio jer to nije bilo to - osećao sam se kao „šugav“ nakon toga...

Imam puno poznanika koji stalno švrljaju i traže devojke samo radi toga. Ja tako ne mogu i ne ide mi od ruke.

Šta da radim? Molim Vas, posavetujte me. Verujem u Boga; odavno Vas slušam i čitam. Shvatam ono što govorite i postupam u skladu s tim. Ali na ličnom planu uopšte nemam sreće.

Mnogo Vam hvala!

S poštovanjem...

Čovek se od životinja razlikuje po tome što poseduje religiozni način razmišljanja. Životinje imaju osećanja, primitivan oblik svesti, jezik i oruđe za rad. Životinje mogu da se žrtvuju i

samoograničavaju. Poseduju kolektivnu svest i porodične odnose.

Šta je čoveku dala religija? Čemu on može da zahvali jer više nije životinja? Pre svega, religija mu je dala razumevanje da svetom vladaju nevidljive, ali moćne sile, da postoji druga, nevidljiva stvarnost. Nevidljiva se ponaša kao baštovan: orezuje krošnju drveta ako je koren slab jer će se u protivnom drvo osušiti.

Čovek je superiorniji od životinja ne samo u razvoju, već i u degradaciji. Zašto je u religioznim zapovestima najveći broj ograničenja i kazni povezan sa čovekovim seksualnim ponašanjem? Reč je o tome što za opstanak bilo koje vrste živih bića osnovna količina životne energije mora biti usmerena na produžetak vrste.

Seksualna želja pruža čoveku najveće zadovoljstvo i poseduje ogromnu snagu. Religija nalaže da se seksualni nagoni obuzdaju. Da bi se potomstvo ne samo pojavilo na svet, već fizički i duševno bilo zdravo, seksualna energija roditelja mora da se transformiše u uzvišena duhovna osećanja, nežnost, brigu, odanost i kreativne porive.

Zapadna civilizacija se nalazi u ozbiljnoj krizi. Religija, vera i moralnost se gase. Spoljašnji, svakodnevni moral još uvek je prilično visok, ali raspad duše je, u suštini, čoveka spustio ispod životinjskog nivoa.

Šta će se dalje dešavati? Odgovor je jednostavan: uskoro će doći baštovan. Hristos je

to nazvao približavanjem Carstva Nebeskog.

Za današnju omladinu, koja je, zaboravivši na moral, pohrlila ka zadovoljstvu, praktično nema budućnosti ili je od nje ostalo još vrlo malo.

Na početku seksualna želja pokušava da nadjača ljubav. To se dešava neprimetno i naizgled nevino. Seks pre braka, seks kad duša to ne želi, razmišljanja o seksu s lepom ženom koju muškarac opazi u prolazu, seks s prostitutkama, gledanje pornografskih fotografija - sve to na prvi pogled ne deluje opasno.

Ali vremenom seksualna želja neprimetno postaje gospodar i više ne iskušava čoveka, ne pita, već zahteva. A zatim čovek pohotno počinje da gleda udate žene, žene svojih prijatelja, svoje dalje sestre, i, na kraju - sopstvenu decu. I svaki put ta seksualna želja zahteva zadovoljenje i ne prihvata odbijanje. A posle još nekog vremena, premešta se na osobe istog pola.

Čovek koji je ljubav menjao za seks još uvek po inerciji može da kontroliše svoje želje, ali tendencija će jačati i razlagati dušu njegove dece. Njegovi potomci će postati kriminalci jer će biti spremni na sve da bi ostvarili svoje želje ili će postati ozbiljno bolesni - budući da bolest, ograničavajući želje, pomaže u pročišćenju duše.

Kakva se opasnost krije u seksu s prostitutkama? Seks je namenjen produžetku vrste. Da bi čovek imao zdravu decu, seksualna energija mora da se transformiše u duhovnu i duševnu. Kad

postoje ljubav, duševni odnos, briga, naklonost i nežnost, onda seks čoveku pomaže da se razvija i ohrabruje ga da ide ka Bogu.

Ako je seks pak samo fizičko, životinjsko zadovoljenje seksualne želje, pre ili kasnije će se pokrenuti obrnut proces: takav seks čoveka pretvara u životinju.

Seks sa prostitutkama je usmeren na čisto fiziološko zadovoljenje. Pritom, koncentracija nije na ljubavi, niti na duši, već na telesnom užitku. Ako se to često praktikuje, energija prestaje da se transformiše u višu. Obrnuto: po navici, uzvišena osećanja taj čovek transformiše u seksualnu želju.

Zašto danas kod mnogih mladih ljudi potomstvo nije životno održivo, zašto se uočava talas duševnih bolesti i steriliteta? Sve je to posledica slabljenja vere i morala.

Postoji francuska izreka: „Seks je najbrži i najlakši način da se ubije ljubav“. Možemo dodati da može da ubije i veru u Boga i ljubav prema Njemu.

Naša osećanja su energija. Raspad duše izaziva rasplamsavanje energije, na osnovu čega čovek može da dostigne uspeh u poslu, blagostanje, pa čak zdravlje. Svi uokolo će se čuditi: „Takav nitkov, a kako mu se samo posrećilo u životu! Pa i puca od zdravlja! To znači da ga Bog voli – jer ga ne kažnjava“. I niko ne vidi i ne shvata da je taj čovek praktično u potpunosti protračio svoju

budućnost i budućnost svojih potomaka, da njegova loza više ne postoji na suptilnom planu.

Za ljude koji su izgubili veru, a sa verom i osećaj jedinstva, ceo svet je razjedinjen, rasparčan, i to ne samo u prostoru, već i u vremenu. Oni ne osećaju povezanost sa sopstvenim potomstvom, odgovornost za njih, već razmišljaju čisto materijalistički: „Posle nas može da bude i potop“.

Takav čovek je potrošač koji je ideal zapadnog društva. Još neko vreme ovakvi ljudi, slično đavoljim slugama, i dalje će iskušavati druge, demonstrirajući svojim prolaznim uspesima da je život na dopingu bolji i kvalitetniji. Ali vreme tih ljudi je prošlo. Treba se pripremiti za novo vreme.

Ne treba zavideti drugima i brinuti jer se razlikujete od njih. Pre svega se treba brinuti o svojoj duši - tako ćete pomoći i drugima. U stvari, vi ste srećan čovek iako o sebi mislite drugačije. Na dobrom ste putu.

Čitajte Bibliju, čitajte moje knjige. Srećno!

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviću!

Počinjem da se upoznajem s Vašim istraživanjima i filozofijom. Kolega mi je poklonio jednu Vašu knjigu i ona me je veoma zainteresovala.

Veliko Vam hvala na trudu! Vaše informacije dotiču dubinu duše, primoravaju nas da se

zamislimo, preispitamo životne vrednosti.

Ukratko o sebi: živim u muslimanskoj zemlji. S mužem su mi odnosi dobri, zajedno smo preko 20 godina. Imamo troje dece. Najstarija čerka i najmlađi sin su mirna deca, s njima je uvek moguć dogovor, iako pored radosti bude i razočaranja.

Međutim, sa srednjim detetom, 16-ogodišnjom čerkom, ne postoji nikakva prisnost. Ponaša se agresivno i to ne samo prema nama, roditeljima, već i prema sestri i bratu. Već tri godine uopšte ne razgovara sa starijom sestrom. Ne mogu da vam objasnim kako je bolno od nje čuti reči: „Mrzim te!“ Najviše udaraca primam ja. Nedavno mi je pretila čak i fizičkim obračunom. Hvala Bogu, zasad je to samo na rečima.

Ja imam greh: posle prvog deteta sam imala dva abortusa. A kada sam zatrudnela sa srednjom čerkom, nalazili smo se u vrlo teškoj finansijskoj situaciji. Plakala sam svakog dana – nisam želela da rodim dete. Ali kada se ona rodila, sve se promenilo. Ljubav prema devojčici je zasenila sve probleme.

Ali čerka je rasla i sve me je više mrzela. Ponekad mi se čini da bi joj bilo najdraže da me uopšte nema. Nekoliko puta sam od nje čula te reči. Sve nam se vraća, zar ne?

Sergeju Nikolajeviću, preklinjem Vas da mi pomognete – kako da iskupim svoj greh i krivicu? Kako treba da se molim? Ili za mene nema oproštaja i situacija nikako ne može da se popravi?

Hvala unapred!

S poštovanjem...

Čitajte moje knjige, ali to činite pažljivije. Više puta sam objasnjavao kako funkcioniše naša podsvest. Ako na svesnom planu nakon nekog vremena zaboravimo na ono što nam se dogodilo, u podsvesti nema roka zastarevanja. Emocija koja je prodrla u podsvest, ostaje tamo dugo vremena.

Ako je čovek načinio neki prestup, on će ga podsvesno činiti i dalje, možda čak i tokom čitavog života. Podsvesna želja da se počini taj prestup će slabiti ili se pojačavati u zavisnosti od toga kakvi su mu ciljevi i postupci.

U religioznim knjigama je napisano da se greh prevladava ili pokajanjem ili iskupljenjem. Ako se čovek ne menja kroz pokajanje, njegova podsvesna agresija će se blokirati iskupljenjem kroz bolesti i nesreće. Pokajanje nam omogućava da uradimo ono što se dešava prilikom iskupljenja. Potrebno je da temeljno menjamo sebe i to učvršćujemo promenom karaktera.

Prosto govoreći, vi podsvesno ubijate svoju čerku, a ona ne želi da umre nego se štiti. Pritom je ubijate dvojako - kroz abortus koje ste imali pre njenog rođenja i kroz to što ste je se odricali tokom trudnoće.

Prilikom pokajanja treba moliti za oproštaj ne samo zato što ste čerki poželeti smrt i odricali se ljubavi prema njoj. Oproštaj treba tražiti, obraćajući se Bogu i zbog toga što ste srećnu sudbinu postavili iznad ljubavi u trenucima kad

niste prihvatali pročišćenje duše dato vam od Boga kroz uniženje subbine. Treba da tražite oproštaj zato što vaš glavni cilj nije bila ljubav prema Bogu - izvoru blagostanja, već samo blagostanje - novac i komfor, kao i zato što ste čerki preneli iskrivljen sistem vrednosti i time naneli štetu njenoj duši.

Molite se i učite čerku da se moli. Menjajte svoj karakter. Što se realnije promene vaša osećanja i vaš karakter, manje ćete imati zdravstvenih i sudbinskih problema kad kod čerke počnu ozbiljna iskušenja. Imate vremena, još uvek se sve može ispraviti. Mnogo zavisi od vas. Radite na sebi, menjajte se.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču!

Pišem Vam, nadajući se pomoći. Slušam Vaše audio-snimke, a čitala sam i Vaše knjige. Međutim, u praksi ne mogu da primenim ta znanja.

Moja porodica je bila disfunkcionalna. Otac mi je bio alkoholičar i despot, a udala sam se za istog takvog muškarca. Suprug i ja smo u braku 14 godina i imamo četvoro dece. Svake godine je situacija sve gora i gora - jer mi muž neprestano piće.

Ja ne radim, brinem se o deci. Muž jako dobro zarađuje i zbog toga mi stalno prebacuje i ponižava me. Želim da odem od njega, ali nemam gde. Želela bih da pobegnem, ali se plašim njegove osvete i besa.

Vernik sam 15 godina. Idem u protestantsku crkvu, aktivno služim, postim, molim se. Ali oblaci se sve više zgušnjavaju i ja više ne vidim izlaza. Zbog toga nemam volju za životom, depresivna sam, apatična. Često uhvatim sebe kako razmišljam o tome da mužu želim smrt i svaki put se zbog toga kajem.

Plašim se da će moja deca naslediti istu sudbinu kao što je bila moja i mojih roditelja. Ocu sam pokušavala 15 godina da oprostim i čim sam mu oprostila, on je umro. Nemam više zamerki i ogorčenosti prema njemu, shvatila sam koliko sam ga duboko volela.

Osećam se jako loše i ne vidim izlaz. Spremna sam da radim na sebi, ali jednostavno ne shvatam odakle da počnem. Pokušavala sam da oprostim, da sačuvam ljubav, ali bes, razdražljivost i agresija su mi glavni saputnici.

Sada se i Bogu sve ređe obraćam, jer se osećam nedostojnjom. Intelektualno shvatam da tako ne smem, ali moja duša kao da živi svojim paralelnim životom koji mi je neshvatljiv. Odlazila sam u crkvu na službu, čitala mnogo literature, savetovala se sa psihologom, ali na duši mi je sve teže a osećaj bezizlaza se povećava.

Hvala Vam!

Osmehujte se svom mužu, radujte se, demonstrirajte dobrodušnost, brinite se o njemu – ali pre svega o njegovoj duši, a ne telu. Božanskoj ljubavi, koja je bezuslovna i nesebična,

ne treba razlog za pružanje topline, pažnje i saosećajnosti. Isto kao što majka voli svoje neuredno i hirovito dete, tako i vi zavolite dušu svog muža. Ponašajte se prema njemu kao prema nesrećnom čoveku: dobio je takvu ženu, s takvim rodoslovom - i kako zbog toga ne saosećati s njim?

Neophodno je da naučite da prihvivate Božju volju. Kako to učiniti? Zamislite da nema vašeg muža, da postoji samo Bog Koji kroz vašeg muža pokušava da vas nauči kako da sačuvate ljubav bez obzira na okolnosti. Čini se da je vaša ljubav čvrsto prirasla za koncepte kao što su porodica, voljena osoba, odnosi. Postanite slobodni na unutrašnjem planu.

Na prvi pogled se može učiniti da vas porodična situacija sprečava da se promenite, ali, zapravo, baš vam je takva situacija i neophodna da bi se u vama uvećala potreba za Bogom.

Ako više niste uvređeni na svog oca na svesnom nivou, to još uvek ne znači da uvrede nisu ostale u dubini vaše duše. Šta je oproštaj? To je žrtva. To je umeće da žrtvujemo svoje želje, ideale, a u određenoj meri i - život.

Ali za onog ko ne ume da se žrtvuje, vera u Boga je prazna fraza. Takvi ljudi posećuju crkvu samo da bi izmoljakali ispunjenje svojih želja, odnosno molitvu pretvaraju u bajanje i magijski ritual.

Učite da se žrtvujete, da sačuvate ljubav pri uniženjima i gubicima. Bog uvek daje baš ono što nam je potrebno.

Gordoj osobi je teško da se promeni, jer sebe smatra ispravnom uvek i u svemu. Ali onaj ko je ispravan ne treba da se menja. Ako tokom 15 godina niste mogli da oprostite svom ocu - znači da je za vas ispravnost važnija od ljubavi. Zašto vam je bilo tako teško da mu oprostite? Zato što ste bili apsolutno sigurni u to da je on krivac - to jest, pokušali ste da oprostite onome ko je kriv!

Naša podsvest je strukturirana na određeni način. Ako dopustimo mogućnost da nas drugi ljudi nisu slučajno povredili, već da i mi imamo neke svoje unutrašnje probleme, onda se ublažava agresija prema onome ko nas je uvredio. I tada nam se pruža prilika da se promenimo. Ali ako smo ubedjeni da je čovek koji nas je uvredio apsolutno kriv - automatski se u nama pokreće program njegovog uništenja kojeg je nadalje nemoguće zaustaviti.

Što je žena više fokusirana na svoju ispravnost, ona s većom podsvesnom agresijom ubija onog koji ju je povredio na unutrašnjem planu - oca ili muža, i konačno - svoju decu. Jer, deca nisu samo vaša, već i vašeg muža, deo njega, što znači da i ona takođe podležu uništenju - na taj način radi podsvesni program. Podsvest ima svoju logiku i zakone. Program uništenja oca je istovremeno i program uništenja muža, jer je muž takođe muškarac.

Pored toga, u podsvesti, za razliku od svesti, nema roka zastarevanja. Ako se u ženinoj podsvesti formirao program uništenja muškaraca, on ne samo što će raditi tokom celog njenog života, već će ga putem nasleđa preneti i čerkama. Ovaj program se

može neutralisati kroz uniženja, bol i iskušenja koje žena treba pravilno da prihvati - ili kroz pokajanje i promenu karaktera.

Vaš muž piće i pod bilo kojim izgovorom prema vama ispoljava spoljašnju agresiju jer se na taj način štiti od vašeg podsvesnog programa uništenja. Obično u takvim slučajevima muževi tuku svoje žene ili se razvode od njih.

Ono što smatrate nesrećom je zapravo pomoć s višeg plana za spas vaše duše. Potrebno je da načinite jednostavan izbor: da vaspitavate sebe i druge, pomažući im da se promene - ili da na suptilnom planu uništavate one koji vam se ne dopadaju.

Vaše uvredjenosti su zaštita i zato uvredjenosti ne smemo potiskivati jer će se aktivirati program samouništenja. Ali treba se pravilno štititi - pre svega kroz ljubav i promenu svog karaktera. Zamerke ne treba da gušite u sebi, već mužu treba iskreno da govorite o svojim osećanjima i preživljavanjima, tražite razumevanje i sami ga predočavajte.

Petnaest godina niste mogli da oprostite ocu, ali ste to pokušavali da učinite, što znači da ste razvili inerciju ljubavi, inerciju oproštaja. To je spasilo vašu decu i muža. A sada je potrebno načiniti sledeći korak - ozbiljno se pozabaviti promenom svojih osećanja i poboljšanjem karaktera.

Želim vam uspeh!

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču!

Pročitao sam Vašu prvu knjigu iz edicije „Dijagnostika karme“ (Sistem samoregulacije polja – prim. prev.). Knjigu mi je preporučila supruga koja je sama nije pročitala, a to je povezano sa jednom jako tužnom činjenicom: mi se razvodimo.

Imamo četvorogodišnjeg sina koji će, na moju veliku žalost, najviše propatiti u ovoj situaciji. Želeći da sačuvam porodicu i njegovo psihičko zdravlje, pokušao sam ženi da objasnim: oprošteno ti je, pružena ti je šansa da sve ispraviš, ali ti to ne ceniš i ne želiš ništa u sebi da promeniš – karma će ti se samo pogoršati...

Moje pitanje je sledeće: ima li šanse da sačuvamo naš brak ili da bar na minimum svedemo posledice razvoda po našeg sina? Žena me je prevarila ali sam osećao da ne treba da dignemo ruke jer smo odgovorni za sina. Zato sam joj oprostio. Takođe nisam želeo da u sebi nosim tu negativnost. Međutim, ona je podnela zahtev za razvod braka.

Tri meseca kasnije vratili smo se tamo odakle smo i krenuli: ona noćima negde švrlja, a sin i ja spavamo kod kuće. Ranije je to u meni izazivalo podsvesnu uvredjenost, a sada se molim da Gospod urazumi moju ženu.

Uskoro nam predстоji sud i razvod. Plašim se za našeg sina – on podjednako voli i majku i oca. Naravno, mnogi ljudi se razvode i dolazi do podele dece. Ali ja to ne želim! Oženio sam se i verovao da je to jednom i za svagda. Želeo sam da imam

dete sa ovom ženom, a ona je želela da ga ima sa mnjom.

Plašim se da ne postupim pogrešno, ali više ne mogu da trpim noćna odsustva supruge i detetova pitanja: „Gde je mama?“ Molim Vas, pomozite mi savetom.

Vaša filozofija mi je vrlo bliska. Ne želim da u sebi ubijam ljubav prema toj ženi. Ne želim da osakatim dete. Ali nju nije briga, ona želi da švrlja.

Verovatno je čudno primiti ovakvo pismo od muškarca. Obično se dešava obrnuto...

S poštovanjem...

Pošto ste za sada pročitali samo jednu moju knjigu, neću se upuštati u detaljna objašnjavanja, već ću pokušati samo da vam pružim opšte smernice.

Ovde su moguće dve varijante. Ako vaša supruga želi da menja muškarce i uzrok onoga što se dešava je samo u njoj, a ne u vama, niti u vašem karakteru ili unutrašnjem stanju - onda je malo verovatno da ćete nešto moći da promenite. U tom slučaju, ženu treba smireno pustiti i prihvativi sve ono što se događa. Jedina stvar koja se može učiniti u sličnoj situaciji je boriti se za dete jer je takvo ponašanje majke - moralni raspad. To vodi ka osakaćenoj sudbini njene dece u budućnosti.

Međutim, očigledno je u vašoj porodici drugačija situacija. Moju knjigu vam je dala žena - i to je određeni znak da ste autor problema - upravo vi. Pišete da ste želeli da se oženite jednom za ceo život. To znači da su za vas smisao života i jedina sreća - porodica i voljena osoba.

Ali suština je u tome što pri gubitku prve, glavne zapovesti - zapovesti ljubavi prema Bogu - poštovanje zapovesti ljubavi prema bližnjem postaje opasno, jer čoveka još više udaljava od Boga i dovodi do degradacije duše.

Osnovnu životnu energiju dobijamo od Boga - kroz našu dušu. Kada u duši ima radosti i ljubavi, onda nam pristiže Viša energija i mi se normalno razvijamo. Ali naša ljubav i radost treba da budu usmereni prvenstveno ka Bogu. Međutim, kada je ljubav uperena ka voljenoj osobi a mi pritom zaboravljamo na Boga, naša ljubav se pretvara u strast. I tada nesvesno stremimo ka tome da ukrademo energiju od voljene osobe - na sličan način kao što je dobijamo od Boga.

Mi postajemo energetski vampiri i svojom ljubavlju, koja se pretvara u strast i vezanost, počinjemo da ubijamo voljenu osobu. Pritom dolazi do neprimetne degradacije kako u našoj tako i u duši voljene osobe. Zbog toga žene obično odguruju od sebe muškarce koji se bezumno zaljubljuju u njih: odbacuju ih ili se iživljavaju na njima, ponižavaju ih.

Ako muškarac ne ume da voli, on mora da prođe kroz mučne probleme - izdaju i uvrede od strane žena. To mu pomaže da pročisti dušu. Takav

muškarac treba da oseti da ljubav žene pričinjava mnogo više bola nego što donosi zadovoljstva. I tada će mu okretanje ka Bogu omogućiti da te patnje kompenzuje.

Dakle, po svemu sudeći, uzroci problema u vašoj porodici su ipak povezani s vama, a ne s vašom ženom. Najverovatnije ste nju podsvesno postavili na prvo mesto, i, klanjajući joj se, na unutrašnjem planu ste počeli da je ubijate.

Prisetite se kako se razvijao odnos vaših roditelja, kakav karakter ima vaša majka, prisetite se istorije svoje porodice. Analizirajući glavne događaje koji su se dešavali u vašoj porodici, mislim da ćete moći da sagledate potpunu sliku svojih problema. To će vam pomoći da efikasnije menjate svoj karakter.

Čitajte moje knjige, gledajte seminare i radite na sebi. Želim vam uspeha!

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču!

Zahvalna sam Bogu što mi je omogućio da saznam za Vas i Vaša istraživanja. Sada su za mene Vaše knjige životni vodiči. Ne propuštam nijedan Vaš seminar.

Imam veliku želju i trudim se da se promenim, ali biće da mi to za sada ne ide od ruke - sve mi je gore... No, nastaviću da radim na sebi.

Na mojoj duši je veliki greh, i ne znam kako da ga iskupim, kao ni da li je moguće da to učinim...

Kad me je odbacio muškarac koga sam volela, ja nisam prihvatile Božju volju i iz očajanja sam se obratila magu. Želela sam da muškarca vratim pomoću magije. Ništa nisam postigla, osim što sam počela jako loše da se osećam.

Veoma Vas molim da mi pomognete, da me uputite, posavetujete šta da radim. Kako mogu da se iskupim za taj postupak?

Puno Vam hvala za sve.

Postoje pojmovi kao što su pokajanje i iskupljenje. Iskupljenje se dešava kroz bolesti, patnje, gubitke, nesreće. Sve skupa to predstavlja raspad materijalnih i duhovnih čovekovih struktura. Takvo uništenje je promena, transformacija. Ali to su prinudne promene.

Pokajanje je put dobrovoljne promene. Pokajanje je prva etapa, početak unutrašnjeg rada. A zatim treba menjati svoj karakter. Za to je neophodno formirati ispravno razumevanje smisla života, ispravan odnos prema Bogu i ljudima, slobodi i sebi, kao i - prema sukobima. Čovek može dobrovoljnom promenom da zameni prinudnu.

Želeći da nabacite magiju muškarcu, pokušali ste da upravljate sudbinom drugog čoveka. To je prilično ozbiljan prestup jer sudbinama ljudi upravlja Bog. Zbog toga i treba da molite za oproštaj, za to je neophodno da se kajete - ali pritom ne tražite oproštaj koji će vas oslobođiti kazne, već se menjajte da više tako ne postupate.

Pokajanje dovodi do promene u ponašanju. Kajući se zbog neke greške, čovek donosi odluku da više neće tako postupati.

Pokajanje pomaže da se dublje promenimo, odnosno da promenimo osećanja koja su u osnovi naših postupaka. Molitva, oproštaj, post i spremnost da poboljšamo karakter mogu nam pomoći da ispravimo osećanja koja su se deformisala usled vezanosti za život, pogrešne ciljeve i slabljenje vere. Jemstvo ispravnog odnosa prema životu i ispravnog ponašanja je harmoničan karakter.

Pokušali ste da upravljate ne samo sudbinom druge osobe - već i ljubavlju. Međutim, budući da je „Bog ljubav“, vi ste zapravo pokušali da upravljate Bogom i zbog toga morate ozbiljno da se pokajete.

U molitvi ne treba da tražite blagostanje, već da ponavljate da prihvivate Božju volju. Suština molitve „Oče naš“ je osećaj strahopoštovanja pred Bogom, bespogovorno prihvatanje Njegove volje i molba za pomoć duši - na prvom mestu.

Potrebno je da se promenite na unutrašnjem planu tako da se ni kod vas niti kod vaše dece ne pojavi želja da ponovite slične stvari. Ove unutrašnje promene neće odmah nastupiti. Ali najvažnije je da znate u kom pravcu treba da se krećete.

Pred vama je mnogo posla, ali to je zahvalan i srećan rad.

***

Veliko Vam hvala Sergeju Nikolajeviču za ogroman rad i želju da ljudima pomognete!

Imam 29 godina. Već nekoliko godina čitam Vaše knjige, slušam predavanja, molim se i ograničavam sebe u ishrani, svim silama pokušavam da se promenim – ali postaje još samo gore...

Već godinu dana neprestano plačem i osećam duševni bol s kojim ne mogu da se izborim. Neizmerno volim jednog muškarca i ta ljubav je potpuno neuzvraćena. Ne napušta me osećaj da nam je suđeno da budemo zajedno i da smo blisko povezani, ali on kaže da ne želi odnos sa mnom, stalno traži nove devojke, ali se pritom iznova i iznova vraća u moj život. Kaže da mu nedostajem i da ne postoji niko s kim može da komunicira kao sa mnom, ali da ne može da zamisli vezu sa mnom.

Nikad mi u životu nijednom nije uzvratio osećanjima, i svaki put se priča ponavlja. Trudim se da budem dobra i brižna, ponavljam sebi da je najvažnija ljubav prema Bogu i prihvatanje Njegove volje, ali mi je teško da svaki put proživiljavam neuzvraćena osećanja. Prosto sam ostala bez snage.

Najverovatnije su mi preopterećeni potomci i ne smem da sanjam o ličnoj sreći, ali s tim ne mogu da se izborim. Molim Vas, uputite me kako da živim s tim.

S poštovanjem...

Zemaljska ljubav je osećaj jedinstva s voljenom osobom, to je spremnost da se brinemo o njoj,

žrtvujemo se, pružamo duševnu toplinu, želja da s njom imamo decu. Takođe - želja da od nje osetimo toplinu i nežnost, pažnju i brigu.

Šta je čoveku najdragocenije? Skoro svi bi odgovorili: „Život“. Oni koji su čitali moje knjige reći će: „Ljubav prema Bogu“ - i biće u pravu. Ali šta je ljubav prema Bogu?

Može li ateista da oseća ljubav prema Bogu? Mnogi ljudi smatraju da ne može - ali to je zabluda. Bez podsvesne ljubavi prema Bogu ne može da preživi nijedno živo biće. Jer, upravo nam Bog pruža ljubav, energiju, život i sreću. Pritom, ma kako neobično, često ateisti imaju daleko više ljubavi prema Bogu nego oni koji sebe smatraju vernicima.

Kako ustanoviti da li čovek oseća ljubav prema Bogu - ne samo duboko, u podsvesti, već i u svojim površinskim slojevima, povezanim s ličnom sudbinom, rođenjem dece i zdravlјem? Vrlo je jednostavno: u odnosu na to kako se odnosi prema sebi i drugim ludima.

Najbliža božanskoj ljubavi je ljubav majke prema detetu. To je ljubav bez očekivanja, uvredjenosti i zahtevanja. Za majku nije važno da li joj je dete daleko ili blizu, ona ga uvek voli, voli ga bez obzira na to kako se ono prema njoj ponašalo - dobro ili loše. Njena ljubav je bezuslovna, velikodušna i postojana.

Posle ljubavi prema Bogu čoveku nije najvažniji život - već deca. Ali ako na prvo mesto postavi svoj život, onda se neće žrtvovati za svoju decu.

On za njih ne samo što neće žrtvovati svoj život, već ni zdravlje, blagostanje, novac, lično vreme... Kod takvog čoveka postepeno atrofira nagon za produžetkom vrste i on postaje neploden. Ili mu s Višeg plana neće biti data želja ni mogućnosti da ima porodicu i decu - to je takođe jedan oblik neplodnosti.

Spremnost žene da zasnuje porodicu i rodi decu određuje se stepenom nesebičnosti i bezuslovnosti njene ljubavi. Kad devojka jako pati zbog neuzvraćene ljubavi, to znači da ima visok nivo konzumerizma i poklonjenja životu, željama i zadovoljstvima. Osećajući ljubav, ona želi da više dobija, a da manje daje.

Što je nespremnija da se žrtvuje i brine, njeni potomci će biti slabiji. Muškarci to podsvesno osećaju i odmah odlaze ili proveravaju izdržljivost devojke, odnosno pokušavaju u njoj da pojačaju nagon produžetka roda, unižavajući njene želje i život. Što buduća majka bude reagovala sa više uvredenosti, osuđivanja i malodušnosti, manje će biti šanse da ima zdravu decu.

Slaba vera u Boga dovodi do toga da formu, tj. život, čovek postavlja na prvo mesto, a suštinu, sadržaj, odnosno ljubav - na drugo. Kao posledica toga, ljubav se pretvara u strast, vezanost i želju da se dobije daleko više nego što se daje.

Počnite realno da se menjate - svoj odnos prema životu, ljudima i Bogu.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviću!

Pre svega, želim da Vam se zahvalim na radu koji obavljate, na iskustvu i savetima koje dajete kroz knjige i seminare. Sve to ljudima pomaže da se razvijaju i uvećavaju bezuslovnu ljubav prema Bogu.

Trenutno supruga i ja prolazimo kroz konflikt, a Vasiona mi je poslala Vašu audio-knjigu „Tajne porodične sreće“. Kada sam je preslušao, predložio sam supruzi da zabeležimo sve ono što zameramo jedno drugom i da o tome zajedno prodiskutujemo. Posle kratke i ne baš priyatne rasprave, nevoljno se složila. Svako je napisao šta misli, i evo šta je iz toga proizašlo:

Ono što mi se ne sviđa u karakteru i ponašanju moje supruge:

- grubost i agresivnost u komunikaciji;*
- prebacivanje svojih problema na bližnje kako bi ih oni rešili umesto nje, a ne pomogli u rešavanju;*
- omalovažavanje mog samopoštovanja: od žene neprekidno slušam kako sve radim pogrešno;*
- ljubomora i osvetoljubivost u sitnicama;*
- odsustvo fleksibilnosti i sposobnosti da se načini kompromis.*

P. S. Izvinjavam se što sam napisao uvredljive stvari, ali mi je prekipelo u duši!

Evo šta je napisala moja supruga, na osnovu svog viđenja situacije:

- Ništa ne zameram mužu. Ne želim da menjam njegov karakter i poglede.

- Imamo različito viđenje porodičnog života: on odnose među supružnicima vidi prijateljskim, duševnim, bez intimnosti, dok su za mene intimni odnosi sastavni deo zajedničkog života;

- Nije prihvaćen predlog da se porodica sačuva bez intimnosti, a da se ostavi mogućnost da se ona potraži van porodice;

- Umorna sam od prekora koji mi se upućuju, da mi je seks na prvom mestu. Ne znam kako svog muža da oslobodim od obaveza i bračnih odnosa sa mnom. Nemam materijalnih, moralnih niti drugih potraživanja.

P. S. Želim ti božansku ljubav i sreću.

Nažalost, nismo uspeli da mirno porazgovaramo o ovim pritužbama. Kada je pročitala šta sam napisao, supruga mi je nezadovoljno vratila moj papir i rekla: „Od mene očekuješ nežnost, ali ne shvataš da je nežnost deo intimnih odnosa koji među nama ne postoje“. I na kraju je dodala: „Podnesi zahtev za razvod braka, potpisaću sve papire“.

Kao što možete da vidite, svako od nas ima svoju istinu. Svako od nas vidi samo jednu stranu medalje. Nemoguće je doći do kompromisa: žena ne vidi odnos bez intimnosti, dok kod mene, nakon rođenja blizanaca, takva želja ne postoji. Shvatam da je ona u pravu i da su intimni odnosi jedna od komponenti odnosa između muža i žene, ali ne uspevam da u sebi rasplamsam ovu želju.

U načelu, porodica se nalazi na ivici razvoda, ali postoji jak ograničavajući faktor, a to su naša tri deteta, od kojih dvoje imaju manje od godinu dana. Iskreno, ne želim da se razvedem. Osećam da je volim, i da volim našu decu. Možda sam preterano vezan za porodicu.

Molim Vas, posavetujte me kako da postupim, kako da sagledam istinu i donesem ispravnu odluku?

Unapred Vam se zahvaljujem na odgovoru.

Pripremajte se za razvod. Ako žena ima karakter kakav ste opisali, svaki muškarac će imati problem sa željom i potencijom.

Vaša supruga je u pravu: seks je važna komponenta porodičnog života. Ali ona ne shvata da je uzrok problema najverovatnije u njenom karakteru.

Naravno, možete pokušati da sačuvate porodicu. Objasnite ženi da je vaša nespremnost za intimni odnos prolazna i da će se kasnije obnoviti. Ponudite joj da proživite razdvojeno nekoliko meseci. Možda će joj se gordost umanjiti, a karakter omekšati - a onda će se i u vama pojaviti želja.

Ako se žena ne promeni, postoji još jedan način da se porodica sačuva: pronadite ljubavnicu. Onda ćete u nekoj meri od žene biti energetski zaštićeni i seks s njom će prestati da bude opasan po vas.

Kada je reč o ženama poput vaše supruge, može pomoći samo autoritarni pristup. Pogledajte film „Ukroćena goropad“. Ako supruga ne bude želela da se promeni, razvod je neminovan.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču,

Odavno pratim Vaša video-predavanja i zahvaljujem Vam se na trudu!

Ranije nisam verovala u ljubav, a onda sam pronašla tihu sreću - ona je u Bogu! Smisao mog života se sada sastoji u spoznaji Boga kroz ljubav prema bližnjem.

Nemam ništa, ali sam srećna i ne klonem duhom. Kad nemamo ništa, to znači da ništa nemamo ni da izgubimo. Najvažnije je to da potpuno drugačije doživljavam svet oko sebe.

Zabrinjava me jedino to što sam sebi dopustila nepromišljenost da se zaljubim u profesora Akademije koju sam letos završila. Međutim, znam da među nama ništa ne može da bude jer potičem iz siromašne porodice.

Imam 34 godine, nisam udata, nemam dece. Ranije sam osećala kako mi je život besmislen. Sad, s Bogom u srcu, osećam se daleko spokojnije.

S poštovanjem...

„Među nama ništa ne može da bude...“ - ova rečenica znači da je vaš um već sve odlučio i proračunao. A gde je vaša vera u Boga?

Na budućnost možemo da utičemo, ali ne smemo njome da upravljamo. Zbog toga je Hristos govorio da ne treba da brinemo o sutrašnjem danu, da su sve vlasti na čovekovoj glavi prebrojane. Odnosno, svetom upravlja Bog, Njegova volja je stalno prisutna u našem svetu.

Vera je zaštita osećanja od misli koja pokušava, ishodeći iz tzv. zdravog razuma, da zaustavi energiju stremljenja, ograniči mogućnost našeg razvoja. Novo negira staro, što znači da protivreči zdravom razumu i našoj uobičajenoj logici.

Duša je mudrija od glave. To ne znači da treba slediti svaki svoj osećaj. Ali ne treba suzbijati ni ljubav, kroz koju Bog upravlja nama.

Šta ako je na Višem planu utvrđen drugačiji scenario vaše sADBINE? Kao što glasi poznata poslovica: „Ako hoćeš da nasmeješ Boga, ispričaj Mu o svojim planovima“.

„Tražite, i naći ćete - govorio je Hristos - kucajte, i otvoriće vam se...“ Bog je udahnuo život u čoveka, što znači da je naša duša po svojoj suštini božanska, i da su njene najdublje želje takođe božanske. Međutim, um koji pokušava da sve postavi na svoje mesto, želi da pokaže svoje mesto i ljubavi. Svest ne treba da bude na poslednjem, ali ne bi trebalo da bude ni na prvom mestu: „Blaženi siromašni duhom“.

Ne žurite sa zaključcima. Ne plašite se duševnih patnji. Bog ne daje samo zadovoljstvo i zaštitu - On daje sve, uključujući i priliku za razvoj. A da bi se razvijao, čovek ponekad treba da podnese i gubitke i patnju.

Živite u sadašnjosti, poštujte zapovesti. Zapamtite da ljubav nije samo udobnost, već je sve - i sreća i gubitak. Život je predivan u svim svojim manifestacijama.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču,

Imam 33 godine. Već odavno primenjujem Vaš sistem. Veoma sam Vam zahvalan. Povremeno ponovo iščitavam Vaše knjige i gledam seminare.

Teško je rešavati probleme u ličnom životu, kao i u odnosu s devojkama. Nalazim se u procesu razvoda sa ženom već četiri godine. Dok smo živeli zajedno, često smo se svadali i kod deteta su počeli da se javljaju grčevi.

Posle razvoda sam se osetio mnogo bolje u svakom pogledu, ali mi ne uspeva da izgradim nove, ozbiljne lične odnose. Kod deteta su se nedavno pojavili sledeći simptomi: iznenadne nesvestice i konvulzije. Ono ima 7 godina.

Ako možete, ukažite mi šta propuštam u radu na sebi. Želeo bih da pomognem sinu i sredim svoj lični život.

Od detinjstva imam vrlo razvijenu intuiciju. Inače sam levoruk. U poslednje vreme, dok radim na

sebi, pojavljuje mi se slika obasjana plavom svetlošću... Kao da se u mislima izdižem iznad oblaka - tamo je čisto plavo nebo, sunce sjajno blješti. Takva slika mi se pojavljuje u vizijama čim počnem da radim na sebi i udaljim se od svega.

Nedavno mi se desila sledeća situacija: loše sam uložio novac, poverovavši prevarantima. Počeo sam iznutra da se naštимавam na prihvatanje situacije i na kraju sam uspeo da vratim novac, pa čak i da zaradim na promeni deviznog kursa.

Nakon intimnih odnosa s devojkama često dobijam polno prenosive bolesti, ali mi znanja koja dobijam od Vas pomažu da prevaziđem poteškoće i pronađem put ka isceljenju. Nedavno sam korenito preispitao svoj odnos prema ženama i zadovoljstvo koje dobijam iz odnosa s njima.

Još jednom Vam hvala na istraživanjima i iskustvu - ta znanja mi pomažu da stvorim potpuniju sliku uzročno-posledičnih veza i pronađem izlaz iz komplikovanih situacija.

S poštovanjem...

Čovek poseduje dva nagona - produžetka vrste i samoodržanja. Zavisnost od nagona produžetka vrste uzrokuje ljubomoru, dok zavisnost od nagona samoodržanja povećava gordost. I ljubomora i gordost su posledica najvećeg greha koji se uslovno naziva grehom đavola - a to je gubitak težnje ka Bogu i osećaja jedinstva s Njim.

Ako imate probleme u ličnim odnosima, to znači da u vama postoji poklonjenje ne samo nagonu produžetka vrste, već i samoodržanja, odnosno da vam je gordost prekomerna. Neprihvatanje bolnih situacija u ličnom životu ukazuje na visoku gordost. Neprihvatanje situacije, praćeno odricanjem od ljubavi i agresijom, pretvara se u program samouništenja.

Američki naučnici su sprovedli istraživanja i ustanovili da su spontani stomačni grčevi kod novorođenčadi povezani s tim što su se njegovi roditelji svađali u toku trudnoće. Svađa je želja za nametanjem svoje volje drugome, posledica osećaja sopstvene ispravnosti, nespremnosti za promenu i zahtevi koje upućujemo voljenoj osobi. Odnosno, to je ispoljavanje i ljubomore i gordosti.

Kada se čovek u toku svađe ponaša vrlo grubo, to znači da na unutrašnjem planu ne prihvata Božju volju i da ne želi da se menja. Ova tendencija se prenosi i na dete, pri čemu se agresija kod njega pretvara u depresiju, tj. u program samouništenja. Ovaj program može dovesti do problema s glavom, crevima i urogenitalnim sistemom. Kada je program samouništenja jak, mogu se pojaviti konvulzije i nesvestica.

Konvulzije su uzrokovane naglim padom energije. Kada se čovek nalazi u hladnoj vodi, takođe može imati konvulzije. Uzrok naglog pada energije kod deteta je program samouništenja zbog povećane podsvesne agresije i neprihvatanja bolne situacije.

Da biste pomogli sinu treba da se prisetite i pravilno prođete kroz konfliktne situacije na koje ste reagovali unutrašnjim neprihvatanjem Božje volje i nespremnošću da se menjate. Neophodno je da prihvativate svaku situaciju kao da vam je data s Višeg plana. Neophodno je ne samo oprostiti svim ženama, već spoznati da je svaki čovek u pravu na svoj način i da se zato ne treba vređati, ili osuđivati i postavljati ultimatum. Umesto toga, treba menjati sebe i pomoći drugome da se promeni – to je ono što se naziva vaspitanjem.

Polno prenosive bolesti nakon intimnih odnosa s devojkama znak su da ne treba da se zanosite seksualnim pustolovinama.

Kada je čoveku povišena gordost i nivo se približi crvenoj crti, to može prouzrokovati niz nesreća, kao i teških neizlečivih bolesti, ili čak smrt. U takvim slučajevima često dolazi do intuitivnog prelaska s gordosti na ljubomoru. Ako čovek kontroliše svoju ljubomoru kroz moralno ponašanje, gladovanje, post, ograničavanje seksualnih želja, onda se snižava i gordost.

Ako ga ponesu seksualne avanture, njegova ljubomora se uvećava a zajedno s njom i vezanost za život i gordost. Zatim počinju ozbiljni zdravstveni problemi. Posle veneričnih bolesti mogu se pojaviti i druge. Potrebno je samo da se na vreme zaustavite i naučite da prevazilazite zavisnost od nagona.

Možete da imate odnose sa ženama, ne treba da se pretvarate u asketu. Samo treba da shvatite jednu prostu stvar: sa ženama ne stupate u odnos

da biste izvukli seksualni užitak. Muškarac se viđa sa ženom i s njom izgrađuje odnose da bi zasnovao porodicu.

Ako pak stupate u seksualne odnose s drugim namerama, u tom slučaju pričinjavate štetu i svojoj duši i svome telu. Tad možete dobiti ne samo veneričnu bolest, već i impotenciju, homoseksualnost i još čitav niz problema.

Preterani fokus ne treba da bude na sjaju, svetlostima i energijama - ovo se takođe može okončati problemima. Treba se pre svega orijentisati na osećanja. Kada je u duši osećaj poletnosti, dobrodušnosti, smirenosti i prihvatanja Božje volje - onda je to pravo stanje duše. Tada se i pojavljuje energija koja nam je potrebna.

Da biste živeli u harmoniji sa svetom i prevazilazili svoje grehe, potrebno je da shvatite apsolutni prioritet i primarnost Božje volje, kao i to da postoji čovekova volja. Čovek ima pravo na svoju volju, na realizaciju svojih želja. Božanska i čovekova volja su dve suprotnosti koje su spolja u međusobnoj protivrečnosti, ali su na suptilnom planu jedno, jer je naše „ja“ božansko.

Isus Hristos je rekao: „Caru Carevo, a Bogu Božje“. Govorio je o tome da smo svi mi - deca Božja, to jest da smo na suptilnom, Višem planu jedno s Bogom. Na spoljašnjem planu smo nesavršeni, a na unutrašnjem smo božanski. Moramo istrajno da prevazilazimo svoje nesavršenstvo kroz ljubav i jedinstvo s Bogom. Moramo svakog delića

sekunde da se uzdižemo nad svojim nesavršenstvom, da se razvijamo i poboljšavamo svoj karakter.

U tom pravcu treba da se krećemo celog svog života. Vama je realno potrebno da promenite svoj pogled na svet i karakter, odnosno da postanete druga osoba. To je najvažnije. Želim vam uspeha.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču,

Mnogo Vam hvala na pomoći, razumevanju i podršci!

Molim Vas, pomozite mi da shvatim situaciju u kojoj se nalazim. Pisala sam Vam da sam bila jako zaljubljena u jednog muškarca, da sam pokušala da s njim izgradim odnos. To je trajalo dve godine, ali ni do čega nije dovelo.

Mislim da su mi se zbog toga pojavili ginekološki problemi: polipi u materici i krvarenja. Krvarenja su bila obilna, ponekad sam morala da pijem i 10 tableta dnevno; ležala sam u bolnici, ali ništa nije pomagalo.

Nakon što ste me konsultovali telefonom, potrudila sam se da promenim odnos prema svemu, a mesec dana kasnije se dogodilo sledeće. Da se to nije meni desilo, ne bih poverovala. Naime, u jednom trenutku su sva moja osećanja prema tom muškarцу potpuno izbledela - više me nije interesovao. Štaviše, prebacila sam se na drugog. I odmah nakon toga, bez ikakvih tableta, zaustavilo mi se krvarenje koje je trajalo četiri meseca. A zatim je polip s lakoćom bio odstranjen.

Ali ubrzo se situacija ponovila u još težem obliku. Zajedno s novom zaljubljeniču, ponovo se pojavila snažna privlačnost, neprestane misli o tom muškarcu, strah da ga ne izgubim. S njim praktično ne postoji nikakvi odnosi. Kao posledica neharmoničnog stanja moje duše, patim od jakih glavobolja koje traju već šest meseci. U bolnici su mi radili analize, ali lekari ne mogu da postave konkretnu dijagnozu, već mi prepisuju razne tablete čiji je efekat privremen.

Veoma se trudim da se promenim, ali ne mogu da shvatim niti da osetim zašto sve to i dalje traje. Čitam Vaše knjige i stalno gledam seminare, radim na sebi, ali ništa se ne menja...

Čitavog života nailazim na muškarce s kojima ne uspevam da izgradim odnos. Apsolutno mi je jasno da je problem u meni, u mojim problemima s dušom, ali za sada to ne mogu da savladam.

Sergeju Nikolajeviću, molim Vas, ukažite mi na ono što radim pogrešno, šta je ono što me ometa da se dubinski promenim. Šta mogu da učinim kako bih na bilo koji način uticala na situaciju?

Uopšte uzev, ja sam srećna osoba - jer su u mom životu prisutna Vaša istraživanja.

Sa neizmernim poštovanjem i zahvalnošću...

Snažna unutrašnja vezanost za muškarca uzrokuje ženi mnoštvo problema. U osnovi ove vezanosti je zavisnost od nagona produžetka vrste.

Zašto su vam nastajali ginekološki problemi prilikom komunikacije s muškarcom? U vašoj lozi su mogli da budu prestupi protiv ljubavi poput abortusa, ubistava, samoubistava, osuđivanja, uvredjenosti, dugotrajne ljubomore, mržnje. Ako se ove opasne tendencije ne prevazilaze verom u Boga, promenom karaktera i načina života, onda se negativne emocije akumuliraju i mogu dovesti do bolesti ili smrti, neplodnosti i izumiranja roda.

Da bi mu se spasila duša, tom čoveku se s Višeg plana blokiraju mogućnosti da postigne zemaljsku sreću, zbog koje može da se odrekne Boga, zaboravi na Njega. Njemu neće biti suđeno da ima porodicu, postigne uspeh, ono što nazivamo blagostanjem, odnosno, moraće neprestano da gubi i oseća se uskraćenim.

Ako u trenucima gubitaka u čoveku osnaži vera u Boga, tad počinje prevazilaženje grehova koji njegovu lozu vode ka uništenju. Ali ako u trenucima gubitaka čovek počne da klone duhom, ispoljava ljutnju, nezadovoljstvo sudbinom i sobom – u tom slučaju njegov negativan odnos prema svetu umire zajedno s njim i njegovim potomcima.

Što su više zgrešili preci, jača je vezanost za voljenu osobu. Ako žena ne može da prevaziđe svoja agresivna osećanja koja ubijaju muškarca kog voli, onda je zaustavljuju s Višeg plana. Podsvesna agresija žene prema muškarcu menja kurs i pretvara se u program samouništenja, to jest zaustavlja se bolestima.

Bolest kroz patnju podseća nas na ličnu nesavršenost, na pogrešan smer naše duše.

Nakon telefonskih konsultacija sa mnom, kako pišete, smanjila se vezanost za voljenu osobu. Ali, podsvesno, po svemu sudeći, vaš glavni cilj je bio da pobedite bolest, a ne ljubav prema Bogu. Međutim, ljubav prema Bogu je važnija od života, nagona i vezanosti za drugu osobu.

Bolest prolazi, ali vezanost ostaje. Ako je nestala vezanost za konkretnog muškarca, to još uvek nije pobeda nad vezanošću. To je prebacivanje oslonca: „od jednog se razljubila – a u drugog zaljubila“. Tendencija poklonjenja voljenoj osobi se sačuvala, a ljubav, isto kao i ranije, nije vam na prvom mestu već su to život i nagoni. Kad čovek na prvo mesto postavi život, a na drugo ljubav – tad pobedjuju nagoni. Na prvom mestu moraju da budu ljubav prema Bogu i vera u Boga.

Ako je u podsvesti na prvom mestu voljena osoba, žena joj se klanja. Što se žena više klanja muškarcu kog voli, agresivnije se ophodi prema njegovim najsitnijim greškama i sve se više udaljava od Boga.

Naša podsvest se dugotrajno i teško menja. Vaše promene su za sada samo na površini. Izlečili ste se od vezanosti i strasti prema jednom muškarcu, to jest, prevazišli ste poklonjenje prema konkretnom muškarcu. Ali budući da je unutrašnji problem ostao nerešen, s višeg plana ste dobili ponavljanje situacije.

Javila vam se ljubav prema drugom muškarcu i odmah vam se razbuktala strast, ljubomora i

pojačala se agresivnost. Sve se to pretvara u program samouništavanja koji se više ne blokira na planu ginekologije, već glave.

Program samouništenja zadaje prvo udarac u glavu, zatim crevima a potom genitourinarnom sistemu. Zato vaše glavobolje znače da program samouništenja nije više dubok kao nekad. Odnosno, kod vas su ipak primetna određena poboljšanja.

Ako se budete vredali i klonuli duhom, mogu vam se ponovo pojaviti ginekološki problemi, ali ne u vidu krvarenja ili polipa, već ozbiljnih tumora ili opšteg gubitka energije u urogenitalnoj oblasti. Može doći do pada imuniteta i pojave bilo koje bolesti.

Zbog jake zavisnosti od nagona produžetka vrste, kod žene se javlja mnoštvo problema. Ova zavisnost osnažuje kad žena nije u stanju da kontroliše svoje želje, kad ne može da obuzda požudu i ne može seksualne osećaje da preinači u božanske.

Ako ženi, koja je snažno vezana za skladne odnose i crpi radost iz komunikacije i seksa, sve ovo bude dato, njena duša će odmah odbaciti Boga. Takve žene imaju odnos sa oženjenim muškarcima, onima koji ne planiraju da se žene ili sa onima koji je varaju, povređuju ili su hladni prema njima.

Ako žena shvati da sreća mora da joj bude osujećena, da joj Bog ne daje ništa veliko i da mora da prihvati ono što ima, tada su mogući više ili manje skladni odnosi. Ali povremeno mora da

dolazi do određenih gubitaka, bola ili uniženja kako duša ne bi odbacila Boga.

Da biste se izborili s požudom i ljubomorom, treba da se izborite s gordošću. Klasičan oblik gordosti je kad čovek odbacuje ljubav u trenucima povredjenosti, to jest kad nije u stanju da bezuslovno voli. Za gordog čoveka ljubav je samo komfor, lepršavi odnosi i izbegavanje sukoba.

Ljubav koja ne prihvata gubitke brzo dovodi do pojačanja gordosti. Otud je umeće da volimo ne postavljamajući uslove i ne obazirući se ni na šta - lek protiv gordosti.

Najviša sreća za čoveka je ljubav prema Bogu, koja osigurava takav unutrašnji mir i nasladu, koje ne može da pruži zemaljska ljubav. Kad čovek ima jak unutrašnji kontakt s Bogom, on je srećan, uravnotežen, ništa ga ne može pomutiti. On realizuje svoje nagone, sklapa odnose i ima seksualni život, ali zemaljsku sreću postavlja na drugo mesto.

Glavni čovekov cilj je ljubav prema Bogu. Ljubav prema Bogu se realizuje kao težnja ka Bogu, kao upodobljavanje Njemu. A upodobljavanje Bogu znači razvoj naše osećajne, figurativne percepcije sveta, našeg pogleda na svet i konačno, našeg tela. Razvoj je konstantna promena, užitak usled spoznaje sveta.

Kad čovek teži Bogu i kad mu je ljubav prema Bogu na prvom mestu, on počinje da se menja na bolje, usavršava svoj karakter, razvija svoje predstave o svetu i na unutrašnjem planu će biti

srećniji nego kad se nalazi u blizini voljene osobe.

Kada je unutrašnja sreća zbog osećaja jedinstva s Tvorcem postojana, kada je važnija od seksualnih odnosa i opštenja s voljenom osobom, tada žena, koja ima odnos s muškarcem, ne zavisi od tih odnosa i s lakoćom savladava sve teškoće i iskušenja koja su joj data.

Da biste bili srećni s muškarcem, prvo treba da naučite da budete srećni bez njega. Treba da postanete srećni na unutrašnjem planu i dovoljni sami sebi, a zatim, kad ljubav prema Bogu odlučno zauzme prvo mesto, tad će biti moguće slediti nagone.

Da bi se nadvladala gordost, nije potrebno samo da odbacimo ljubav, ili da se kontinuirano razvijamo i menjamo, već i da prihvatamo Božju volju, odnosno da ne žalimo za prošlošću, ne brinemo o budućnosti, ne osećamo nezadovoljstvo sadašnjošću, već da delatno postupamo.

Ljubav prema Bogu nam daje energiju. Ako čovek živi od osećanja, tad ima energiju. Žena treba da živi osećanjima - ali ne životinjskim, već osećanjima duše, koja se razvijaju i teže Tvorcu. Primarni cilj žene treba da bude jedinstvo sa Svevišnjim i razvoj, otkrivanje svojih najviših duhovnih kvaliteta, a odnosi sa muškarcem bi tome trebalo da potpomognu.

Odnosi s muškarcem su prilika da se razvijamo, da otkrivamo svoje najbolje strane. Muškarцу treba pružiti toplinu, brigu, pažnju. Kada je za ženu

želja da pruža važnija od želje da dobija, tada se zavisnost od muškarca smanjuje. Naučite da budete nezavisni, fleksibilni, dobrodušni, veseli, energični – sve ove osobine treba razvijati bez obzira na to da li je muškarac pored vas.

Treba da nastavite da radite na sebi, poboljšavajući svoj karakter i jasno definišući sistem prioriteta. Svoju podsvest, dušu, treba ubedljivati da je ljubav prema Bogu i vera u Boga – najveća sreća za čoveka. Tada će postepeno nagoni i život da odu u drugi plan, a ljubav prema muškarцу se neće pretvarati u vezanost.

Želim vam uspeha!

MISTIKA

Poštovani Sergeju Nikolajeviču,

Hvala Vam na istraživanjima.

Imam 50 godina. Život mi je bio takav da bi zgodе koje sam imala verovatno ispunile nekoliko prosečnih života. Bilo je ljubavi, strasti, zadovoljstva i sreće... Patnji, gubitaka, bolesti i izdaja. Svega je bilo u takvoj meri da nisam uspevala da predahnem. Generalno sam zadovoljna svojim životom, opet bih sve iznova proživila kada bi mi se pružila takva mogućnost!

Do 40. godine sam posedovala dva stana i dva bankovna računa, rodila sam i othranila sina.

Nekoliko puta sam umirala, u smislu teškog porođaja kao i prilikom teške malarije u Africi. Nedavno me je udario automobil dok sam koračala i razmišljala o Bogu. Prelazila sam pešački prelaz pri zelenom svetlu. Uvek pogledam na sve strane, ali tada sam previdela: auto me je udario s leđa, poletela sam i pala, a u deliću sekunde mi je prošlo kroz glavu: „Zbog čega? A toliko sam Te volela, Gospode...“ Obrevši se na asfaltu, shvatila sam da čim sam pri svesti, znači da sam još živa, ali verovatno slomljenih kostiju, invalid do kraja života...

Za volanom je bila mlađa žena koja me je i odvezla u bolnicu. Pregledali su me: ništa nije bilo slomljeno. Ubrzo sam puštena kući i dugo sam

zahvaljivala Bogu za milost i život. Ujutro sam sve detaljno pregledala. Nije bilo modrica, niti nagnječenja. Bilo je to čudo!

Deset godina se borim sa ulceroznim kolitismom. To je užasna i bolna patnja. Znam da je to u meni program samouništenja. Koliko sam se samo molila, kajala, obilazila sve crkve i džamije u gradu – ali nije pomoglo. Preispitala sam ceo svoj život i nije mi pomoglo. Svima sam oprostila, sve sam otpustila – ali nije mi pomoglo. Krstila sam se – nije mi pomoglo. Lečila sam se na sve moguće načine, i to kod najboljih lekara – nije mi pomoglo. Krvarenja su se nastavila i ja sam polako i mukotrpno umirala 10 godina. Shvatala sam da postoji konkretan uzrok ove bolesti – ali ne znam koji?

Pre nekoliko večeri, ležeći na krevetu nakon još jednog crevnog krvarenja, obratila sam se Bogu i zamolila Ga da mi u snu pokaže uzrok bolesti kako bih mogla da shvatim svoju grešku i pokajem se.

I, desio se san...ili je to bila java. Još uvek ne znam. Ustala sam iz kreveta i uputila se ka vratima spavaće sobe. Ali vrata nisam otvorila rukom, već sam prošla kroz njih. Iza vrata nisam dospela u svoj hodnik, već u belu sobu, u kojoj su se nalazila dva bića – visoka oko tri metra, svetla i prozirna.

Pitala sam ih: „Da li sam umrla?“ Ona su čutala. Shvatila sam da sam umrla. Rekla sam im: „Ali, ja čak nisam uspela da se oprostim od svoje

porodice!" Jedan mi je odgovorio (glas je bio muški): „Daćemo ti još jedan dan".

Nisam osećala strah - samo žaljenje jer se nisam oprostila s porodicom. Uto sam se probudila i shvatila da neko vreme nisam disala... Telo mi se ohladilo... Počela sam da dišem i telo mi se polako zagrejalo i oživelo.

Ujutro sam svoj san ispričala majci, sestri i sinu. Jedino me je majka shvatila ozbiljno, dok su ostali mislili da je to bila noćna mora. Ali ja sam znala da to nije bio san. I, za svaki slučaj, oprostila sam se i zagrlila sve kako bih mogla ovaj život da napustim mirne duše".

Počela sam da se oprashtam od života. Ceo dan sam koračala i bila van sebe jer je to bio poslednji dan mog života. Tog dana sam se oprostila od života. Ništa me više nije zanimalo: ni novac, ni blagostanje, ni budućnost, niti porodica. Sva moja osećanja i emocije su umrli. Čudan osećaj... Čak sam bila već napola mrtva.

Pre spavanja sam se pomolila, saopštila Bogu da Ga u svakom slučaju volim, ali sam Ga zamolila za još malo života iako se nisam nadala novoj prilici. Mirno sam legla na počinak, čudeći se svojoj smirenosti...

Kao što je već jasno, ujutro sam se probudila. Zahvalna Bogu! Živa! Krvarenje iz creva mi je prestalo i počela sam da se oporavljam.

Nekom prilikom ste rekli: da bismo preživeli, potrebno je da prođemo kroz protresanje 14 slojeva duše, odnosno da umremo 14 puta. Preostalo mi je

da umrem još 10 puta. Verovatno neću preživeti još jedno umiranje.

Sad ozdravljam, molim se svaki dan, verujem u Boga i volim Ga. Uzrok bolesti mi se razjasnila: najverovatnije da se radi o vezanost za život i blagostanje...

S poštovanjem...

Nije potrebno umirati 14 puta, dovoljno je samo jednom se duboko promeniti. Kako je govorio apostol Pavle: „Nećemo svi umreti, ali ćemo se svi promeniti”.

Uzrok ulceroznog kolitisa je u nedostatku ljubavi prema sebi, nezadovoljstvu sobom i svojom sudbinom. Pročitali ste moje knjige i počeli ste da se menjate, ali vaša duša ne uspeva da vas prati. Zato su vam i pomogli s Višeg plana da se odrešite.

Gordost nije samo prezir prema drugima, već i prema sebi. A samoprezir je nedopustiv. Setite se molitve „Oče naš”: Bog je naš Otac! Zato u svakom čoveku treba voleti Boga, uključujući i sebe.

Kao što je napisano u Bibliji, čovekova duša je potekla od Boga - iz daha Svevišnjeg: „A stvori Gospod Bog čoveka od praha zemaljskog, i dunu mu u nos duh životni; i posta čovek duša živa.” (Knjiga Postanja 2:7). Duša se hrani i živi božanskom ljubavlju.

Menjajte se, radujte se i razvijajte. Svaka situacija je prilika za razvoj.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču!

Da li biste mogli da mi objasnite smisao jednog mističnog slučaja koji mi se dogodio pre mnogo godina? Jedna poznanica, koja je često posećivala crkvu, došla je kod mene kući i dala mi tekst molitve, koji sam želela da prepišem.

Čim sam počela da čitam tekst, zazvonio je fiksni telefon. Uzela sam slušalicu i s druge strane su se začule birane psovke koje mi je uputio muški glas. Poznanica je na to mirno odreagovala, samo je rekla: „Rogati se naljutio...“

Iskreno, ta žena mi se nije preterano dopadala. Upoznala sam je na kursevima ekstrasensa. Među nama je bila velika razlika u godinama i ona je stalno pokušavala da upravlja mnom.

Hvala Vam!

S poštovanjem...

Drevni narodi su govorili: „Slučajnost je neobjašnjiva zakonomernost“. Ono što se na spoljašnjem planu čini slučajnim ili apsolutno neverovatnim, na Višim planovima se ispostavlja i logičnim i logički opravdanim. Mistika je ono što

izlazi van okvira našeg shvatanja, ustaljenih uzročno-posledičnih veza.

O čemu svedoči ovaj slučaj s telefonskim pozivom i neočekivanim psovkom? Po svemu sudeći, to je bio određeni znak. Kako da ispravno percipiramo znakove koji nam stižu iz sveta koji nas okružuje? Dešifrujući znak, potrebno je ishoditi iz ispravnog načina razmišljanja čija je suština u tome da svetom upravlja Svevišnji.

Svaki problem nam se daje s Višeg plana da bismo se razvijali, menjali, ili tražili priliku da se promenimo. Ako čovek doživljava neprijatnosti kao smicalice zlih sila, uvek će tražiti krivce i verovati da je bezgrešan. Takva pozicija neizbežno dovodi do porasta gordosti i neprihvatanja Božje volje, do uvećanja agresije u duši. Pre ili kasnije se ovo može završiti problemima s psihom, sudbinom i zdravljem.

Svaku situaciju pre svega treba posmatrati kao datu s Višeg plana. Sve svoje probleme treba sagledavati kao nedostatak ljubavi u duši - a tek kasnije označavati krivce i ono što treba činiti.

Dakle, desio se mistični slučaj: žena vam je predala papirić s tekstrom molitve i čim ste počeli da se s njim upoznajete, zazvonio je telefon i potekle su najsočnije psovke. Šta su psovke? One su uniženje ideala, duhovnosti. Verovatno je u toj molitvi bila najjača koncentracija na duhovnost, ideale. Odnosno, molitva neprimetno povećava gordost.

Smisao svake naše molitve je da osetimo ljubav prema Bogu i jedinstvo s Njim, odnosno da naštimujemo dušu tako da se ona usmeri na pravilan put. Da bismo osetili ljubav i jedinstvo sa Svevišnjim, treba da se oslobođimo vezanosti koje proizvode neprihvatanje Božje volje i agresiju. Neophodno je odbaciti sebične želje, nade i planove, zamerke i uvrede i tada će molitva uvećavati ljubav, prihvatanje Božje volje i biti podrška duši.

Po pravilu, ljudi koji pokušavaju da sačine tekstove molitvi, polaze od toga da je molitva tehnika za ispunjavanje želja, samo nešto savršenija. Ali kada se prema Tvorcu i molitvi ophodimo kao prema sredstvu za ostvarenje svojih želja, to pojačava gordost i ne vodi ka bilo čemu dobrom.

Mnogi ljudi koji praktikuju molitve preuzete iz nepoznatih izvora ne shvataju da sami sebi stvaraju probleme u budućnosti. A onda, kada se pojave, oni se mole, kaju i čude se zašto im spas ne dolazi.

Ovaj telefonski poziv je po svemu sudeći bio upozorenje šta se može desiti sa onima koji koriste slične molitve. Šta će se desiti s ljudima koji se klanjaju budućnosti, duhovnosti. Oni počinju da gube budućnost.

Budućnost gubimo na različite načine. Često, osećajući svoju povećanu zavisnost od budućnosti, čovek postane materijalista i ciničan, počinje da prezire ideale, tvrdeći da su to besmislice. Odriče se duhovnosti, tj. budućnosti, koristeći

sramotne psovke, uninije, a ponekad i - samouništenje. Okolina se čudi njegovom prizemnom ponašanju, a zapravo tako funkcioniše podsvesni sistem zaštite.

Znakovi nam ne stižu slučajno. Ne treba biti sujeveran, ali treba razumeti da je bolje da se prema nekim znakovima ili znamenjima postavimo s dužnom pažnjom.

Ako mistične znake budemo doživeli kao podsetnik s Višeg plana da je potrebno da harmonizujemo telo i dušu i da se ne prepustamo lošim navikama, možemo uštедeti mnogo energije koju bi kasnije utrošili na harmonizaciju razorenog zdravlja i subbine.

Mnogo toga zavisi od nas. Da bismo pravilno reagovali na događaje iz sveta koji nas okružuje, moramo imati ispravan pogled na svet, ispravan način razmišljanja i navike.

Ponekad subbina nama upravlja neprimetno, a ponekad jasno nagoveštava u kom pravcu možemo da se krećemo, a u kome - ne.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču,

Na početku želim da se zahvalim na Vašim zalaganjima!

Imam samo jedno pitanje za Vas, čoveka koji mi je svojim knjigama otvorio oči za potpuno drugačiji, predivan svet. Čini mi se da samo Vi

možete da mi na pristupačan način objasnite šta mi se dešava u životu.

Radi se o tome da više od 20 godina kontaktiram s jednim preminulim čovekom koji je za života bio veoma poznat. On me je sam pronašao. Mnogo puta sam razmišljala o tome da sam prosto poludela i imam utisak da mi se sve to pričinjava. Ali postoji nekoliko činjenica koje me teraju da sve to posmatram na drugačiji način.

Po prirodi sam pragmatična i zato sve podvrgavam sumnji i analizi. Ipak, mi smo ovih godina komunicirali pomoću automatskog pisanja, a imali smo kontakte i u snovima. Naša komunikacija se sve ove godine održavala na ideji koja se ko zna odakle pojavila, da on može da se vrati u svojoj prethodnoj inkarnaciji. On me stalno posećuje i uverava da će se uskoro vratiti.

Još jedna važna stvar: 14 godina pre nego što mi se rodio sin, rekao mi je da će rođiti sina (kao da je naš, zajednički), i čak je predviđao i njegovo ime u kodiranom obliku. Nekoliko godina posle detetovog rođenja shvatila sam da mi je dao tačno ime. Takođe su se podudarili datumi njegove smrti i datum začeća mog sina.

Bilo je interesantno svedočiti njegovoju postepenoj transformaciji - od bića iz polusna, koje o sebi govori u trećem licu, do razumnog, koje ispoljava svoje misli i osećanja, svesnog sebe. Očigledno je njegova svest bila uspavana i budila se postepeno.

Biću iskrena: očigledno ga volim, jer sve ove godine prema njemu gajim topla i svetla osećanja koja nisu vezana za telesna čula. Ako duže vreme nismo u kontaktu, počinje da mi nedostaje. Brinem za njega, kao čoveka, da li je dobro. Ne znam da li je ovo loše. Spremna sam da ga pustim u svakom trenutku.

Ko god to bio, nisam primetila nikakvu negativnost, već, pre, suprotno. Uvek sam osećala određenu brigu s njegove strane: savetima je pokušavao da me spriči od zloupotrebljavanja alkohola, od lenjosti, uninija i drugih negativnosti. Ako zanemarimo specifičnost takve interakcije, mogu reći da je to obična međuljudska komunikacija, na svakidašnje teme.

Nedavno sam posetila jednu vidovitu ženu koja mi je rekla da je zaista reč o toj poznatoj ličnosti za koju se predstavlja. Pritom je primetila nekoliko detalja koji mi ranije nisu bili poznati i koji su me ubedili. Ne sumnjam da je ona vidovita: proverila sam je ne samo ja.

Shvatom da vidovnjakinja može da pogreši ako je nekome „gore“ baš tako potrebno. Možda oni žele da ja mislim da je to on. U tome ima smisla – bar na planu uniženja moje sudbine i prevazilaženja gordosti na čemu marljivo radim.

Oduvek sam bila sklona da analiziram situaciju, nisam pokušavala da je prvo osetim. Već sam na svojoj koži osetila da je to pogrešno i sada nastojim da odbacim svu logiku, da se ne udubljujem u uzajamne veze i da ne razmišljam ni o čemu. Jednom prilikom mi je rekao: „Ako prvo

uključiš glavu, a onda srce, logika će te pre ili kasnije dovesti do izdaje ljubavi".

Znam da Vam mnogi ljudi pišu s realnim problemima i neprijatno mi je da Vam oduzimam vreme, ali verujte mi da sve ovo nije iz puke radoznalosti. Mogu samo da zamislim da Vam sve ovo izgleda kao jeziva besmislica. Oprostite mi! Molim Vas, pomozite mi da shvatim: zašto sam se našla u takvoj, blago rečeno, neobičnoj situaciji? Na čemu treba opsežnije da radim?

Znam da je ovo signal ozbiljnih problema s decom, osećam u sebi inerciju pogrešnog odnosa prema porodici, prema muškarcima, i ovo je samo mali deo mojih problema koje pokušavam da rešim radeći na sebi. Gordost i sklonost da se klanjam zadovoljstvima je takođe ono čemu sam sklona. Radim na sebi, ali je to očigledno nedovoljno.

Veoma mi je važno da shvatim šta sve to znači, da ne bih prešla neku granicu iza koje počinje pravi đavolizam. Unapred hvala na svakom odgovoru!

S огромним поштovanjem...

Najverovatnije da ste, zbog prekomerne gordosti, u stanju da se tako vežete za voljenu osobu da svojom vezanošću ubijete i nju i dete i sebe. Zbog toga ste morali da se zaljubite u nekoga koga ne vidite i na koga nemate nikakva prava.

Svi mi kontaktiramo s dušama preminulih, ali taj kontakt ne treba da bude primetan, jer u

suprotnom može negativno da utiče na psihu. Ako dođe do neobičnog kontakta i preminuli počne da nam pruža detaljne informacije o budućnosti, tada nam preti opasnost da umremo ili poludimo.

Nije slučajno to što je ljudima blokirana mogućnost da komuniciraju s mrtvima. Proročici Vangi su prvo oduzeli vid da bi dobila pristup zagrobnom svetu, a potom je lišili mogućnosti da ima decu. Stalni kontakt sa zagrobnim svetom naglo pojačava gordost.

Ne možemo se vratiti u naš svet u prethodnoj inkarnaciji. Na žalost ili na sreću. Takva želja vašeg sagovornika govori o njegovoj velikoj vezanosti za život. Ovo je aluzija na činjenicu da i vi imate isti problem.

Posle smrti, duša više ne može da se vezuje za nagon produžetka vrste, odnosno polna razlika postaje neosnovana – zbog toga nema svrhe govoriti o privlačnosti ka drugom polu.

Jednom prilikom sam govorio o dečaku kome, kako su smatrali njegovi roditelji, zli duhovi nisu dopuštali da ide u školu. Dijagnostikovao sam šta se dešava na suptilnom planu. Ispostavilo se da dečaku u školu nije dopuštala da ide njegova podsvest – da bi mu se stišala preuzbuđena svest, što je moglo da uzrokuje nepopravljivu štetu njegovoj budućoj deci.

Sećam se takođe i priče koju mi je ispričala jedna devojka. Bila je zaljubljena u momka koji joj se predstavio kao da je brat nekog oligarha. Želeo je da je oženi i odvede u inostranstvo. Pre

venčanja mu se izgubio trag, a zatim se opet pojavio, i opet počeo da joj daje sumnjiva obećanja.

Devojka se obratila vidovnjakinji i ona je, pogledavši fotografiju mladića, rekla da je on zaista brat oligarha, da će je odvesti u inostranstvo i da će tamo srećno živeti. Međutim, kasnije se ispostavilo da taj mladić radi kao utovarivač u fabrici za preradu povrća i da je priču o bratu – oligarhu izmislio.

Jedan od korena gordosti je klanjanje budućnosti, suptilnim planovima. Dakle, devojci je data čistka, pa je čak i vidovnjakinja u tome nesvesno učestvovala. Vidovnjaci ne vide ono što postoji, niti ono što će biti, već ono što im je dopušteno da vide.

Isto se desilo i vama: budući da je vaša gordost ogromna, trebalo vas je nekako zalečiti. Po svemu sudeći, dali su vam lažnu informaciju. Ne treba upadati u fantazije.

Harmonizujte svoju dušu. Prevazilazite gordost, menjajte svoj karakter – jer u suprotnom na Višem planu mogu smisliti teži scenario. Srećno!

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču!

Želim da Vam ispričam priču o porodičnoj ikoni mog supruga koja je, kako verujem, ujedinila naša srca.

Pre desetak godina, nakon što sam se razvela od prvog supruga, uputila sam se u Moskvu da bih zaradila novac za egzistenciju. Moja majka i sin, koji je imao 12 godina, ostali su u našem gradu. U Moskvi sam se zaposlila na dobrom radnom mestu. Svakog petka sam nakon posla putovala kući, majci i sinu, a vraćala sam se u nedelju. Nije bilo lako, ali osećala sam da je tako potrebno. Majka se brinula o mom sinu, ali kako je ulazio u pubertet, bilo joj je sve teže da se s njim izbori.

U Moskvi sam posećivala brojne hramove i jednom prilikom sam primetila predivnu ikonu Bogorodice, koju sam bez razmišljanja kupila i stavila je na svoj radni sto. Ne mogu da objasnim, ali ona me je istovremeno punila energijom i nadahnjivala. Jednog dana mi je neko od kolega, videvši tu ikonu kod mene na stolu, rekao da je to katolička ikona Presvete Bogorodice Ostrobramske i pitao me je zašto je držim kad sam pravoslavne vere. Odgovorila sam mu da mi se ikona zaista dopala i da osećam bliskost s njom.

Na internetu sam se upoznala s jednim muškarcem. Počeo je da mi se udvara i posle izvesnog vremena mi je ponudio da se preselim kod njega i dovedem sina, na šta nisam pristala, već sam mu odgovorila da ćemo se vidati, a za dalje ćemo videti.

Tada nisam imala prema njemu nikakvih osećanja, i zato nisam želela da bitno menjam svoj status. Ali on nije prestajao da bude uporan. Jednom prilikom mi je rekao da više nemamo 18 godina i da se možemo vidjeti unedogled, nego da tek kad budemo

živeli zajedno možemo shvatiti da li smo jedno drugom potrebni. Pomislila sam da je u pravu i odlučila sam da se preselim kod njega.

Zajedno smo putovali kod mog sina i dovodili ga preko vikenda, a na početku sledeće školske godine smo ga doveli da živi s nama. Ubrzo smo se i venčali.

Jednom prilikom mi je suprug ispričao da ima porodičnu ikonu. Pronašla sam ovu ikonu na Internetu. Kakvo je bilo moje iznenadjenje, šok i suze istovremeno kada sam videla sliku moje drage Bogorodice, koja je nekada stajala kod mene na radnom stolu (sada se nalazi kod nas u kući, zajedno sa ostalim ikonama).

Bila je to Ostrobramska ikona Majke Božje, ili, kako je drugačije nazivaju – Vilenska ikona Presvete Bogorodice. Još više sam se iznenadila kad sam od supruga čula da su u njegovoј lozi bili litvanski prinčevi Vilenski.

Ova ikona se sada nalazi u Litvaniji, u Vilnusu, a nekada se ovaj grad zvao Vilna. Pročitala sam da se ovoj ikoni mole za isceljenje od duhovnih i telesnih patnji, kao i za zaštitu od neprijatelja. U Litvaniji se ova ikona nalazi u kapeli Ostra Brama, što znači „Oštra vrata“, i zove se Ostrobramska. Prema jednom od predanja, ikona se sama čudesno pojavila na Oštrim (ili ruskim) vratima 1431. godine, čime je uplašila neprijatelje.

Muž i ja smo maštali o zajedničkom detetu. On u prvom braku nije imao dece i mislio je da ne može

ni da ih ima. Ja sam se molila Bogorodici „Kazanjskoj“, kao i Matroni Moskovskoj. Molitve su mi bile uslišene i ostala sam u drugom stanju posle tri i po godine zajedničkog života. Plakala sam od sreće i to sam saopštila suprugu, ali je njegova reakcija bila vrlo uzdržana.

Na početku trudnoće mi je pretila opasnost od pobačaja zbog mojih godina i lekari su mi rekli da treba da izaberem - ili posao ili dete. Naravno, nisam imala dilemu oko toga. Posao je bio veoma dobro plaćen, ali ja sam dala otkaz i nisu me zanimali nikakvi nagovori da ostanem u firmi do daljeg.

Tokom trudnoće, suprug je bio vrlo uzdržan i tek mu se praktično pre porođaja u jednom razgovoru otelo: „Ako je to moje dete...“ Sećam se kako sam se tada osmehnula i rekla: „Ja tačno znam da je dete moje, a ti ćeš kasnije sam odlučiti da li je tvoje ili nije“.

Nije mi bilo ni na kraj pameti da se zbog toga uvredim. Bilo mi ga je iskreno žao jer sam shvatila kroz kakve je muke prolazio bivajući u sumnjama tokom celog perioda trudnoće.

Pre detetovog rođenja smo razmišljali kakvo ime da mu damo i uputili smo se u crkvu da za to pitamo Matronu. Stajali smo pred ikonom i iza nas se razlegao glas jedne majke: „Sofija, dođi ovamo!“ Pogledali smo se i oboma su nam u očima bile suze... „Hvala ti, draga Matrono!“

Ubrzo se rodila naša čerka, koja je ličila na oca kao dve kapi vode. Osmehujući se, nežno sam

rekla mužu: „Vidiš koliko je Gospod mudar, pokazao ti je čije je dete.“

Zahvalna sam Gospodu i Bogorodici za susret s mojim sadašnjim mužem! Spolja grub i čutljiv, ispostavio se kao jako dobar čovek predivne duše, uvek spremam da pomogne. Bio je predivan otac za oba moja deteta. Zahvalna sam mu jer je pomogao mom sinu da postane pravi muškarac.

Ispostavilo se da je Vilenska ikona Bogorodice kod mene stigla ranije kako bi me odvela kod mog supruga. Sergeju Nikolajeviču, da li je moguće da me je slika Bogorodice povezala s mužem ili je to moja fantazija?

Veoma sam Vam zahvalna za ljubav koju pružate ljudima, za priliku da spoznamo da smo čestica Boga!

Vama i Vašim bližnjim želim mir, svako dobro i Božju ljubav!

S poštovanjem...

Isus Hristos je rekao: „Bog je Duh; i koji Mu se mole, duhom i istinom treba da se mole.“ (Jevanđelje po Jovanu 4:24). To znači da se ne treba vezati za spoljašnje aspekte Boga.

Kada materijalne ili duhovne predmete poistovećujemo sa Svevišnjim, upadamo u zabludu. Bog je ljubav i treba se klanjati samo ljubavi koja nas spaja s Bogom.

U isto vreme, Svevišnji nam pruža pomoć i podršku na najrazličitije načine. Pre svega, kroz

našu dušu u koju pritiče ljubav. Ta ljubav upravlja nama i prisiljava nas da se ispravno ponašamo, razvijamo i spoznajemo Svevišnjeg.

Osim toga, Svevišnji nama upravlja putem znakova, situacija. Njegova volja može da se manifestuje kroz iznenadne darove sADBINE, kao što je susret sa ikonom koja vam je pomogla da otkrijete ljubav. Pritom, nije najbitnija ikona, već osećanja koja ona izaziva.

Kada smo spremni da idemo ka ljubavi, verujemo u Boga, negujemo ljubav, odbacujući mržnju, pohlepu, uvređenost, kada smo spremni da obuzdamo svoje životinjske nagone, onda, u skladu s našom težnjom ka ljubavi, s višeg plana dobijamo i podršku, znake koji nas usmeravaju.

Voljom sADBINE, ikona je odigrala važnu ulogu u vašem životu - a to pre svega znači da ste spremni da volite, praštate, žrtvujete se, menjate nabolje.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču,

Suprug i ja Vam se zahvaljujemo na Vašem radu i istraživanjima - ona nam pomažu da preživimo.

Poslednje godine smo počeli da primećujemo kako nam se pre posete gostiju, ili čak pre nečijeg telefonskog poziva, pojavljuju neke čudne misli. Možemo da uradimo neke postupke koji su za nas neobični, mogu da započnu svađe, sukobi ili da se pojavi ničim izazvan bes, itd. To liči na čišćenje. Pri tome, počinjemo da se ponašamo na

isti način kao i oni s kojima ćemo uskoro stupiti u komunikaciju.

Kad čovek zna da će mu neko doći u posetu, može nekako da se pripremi. Ali šta ako ne zna? Ponekad se to dešava... A zatim neko dođe ili pozove telefonom i mi shvatamo da smo osetili emocije te osobe. Ovo se naročito jasno dešava pre susreta s rođinom.

Znamo da „tango plešu dvoje“, ali ne možemo da razumemo suštinu onoga što se dešava. Ako je moguće, molimo Vas da nam objasnите.

Osećamo kako povremeno postajemo ogledala onih s kojima nam predstoji komunikacija. Ponekad uspevamo da ograničimo naše negativno ponašanje, a ponekad – ne.

S poštovanjem...

Isus Hristos je govorio: „*Jer svakom koji ima, daće se, i preteći će mu; a od onog koji nema, i šta ima uzeće se od njega.*“ (Jevanđelje po Mateju 25:29) . Tako je Hristos opisao procese koji se dešavaju u Carstvu Nebeskom, koji uskoro treba da nam se približe.

Ono što se naziva smak sveta je dolazak nove generacije ljudi koja će se razlikovati od prethodnih – iznutra – svojom informacionom strukturon, nivoom razvoja.

Razvoj nije ravnomeran, kontinuiran uspon, već kretanje naviše po stepenicima u skladu sa zakonom

dvostrukе negacije. Sve u Vasioni je kvantno, pristiže u fragmentima, u njoj ne postoji stabilni, neprekidni procesi. Ovo se odnosi kako na razvoj pojedinca tako i čitavog čovečanstva.

Čovečanstvo periodično prolazi kroz različite etape razvoja, a na kraju svake etape dolazi do određene transformacije. Transformacija je povezana s jačanjem primarnih struktura i slabljenjem sekundarnih. Naš sadašnji način razmišljanja i percepcija sveta, naša informaciona struktura su odslužili svoje. Kako je rekao apostol Pavle: „Nećemo svi umreti, ali ćemo se svi promeniti“.

Takvi periodi se redovno dešavaju u istoriji čovečanstva. Narodi kojima je suđeno da prežive i nastave da se razvijaju, prolaze kroz transformaciju. Već nekoliko decenija je celo čovečanstvo jedan narod i tom narodu predstoje ozbiljne promene, prelazak na novi kvalitet.

Naše duhovne strukture jačaju. Na nivou duhovnih struktura jedinstvo ljudi postaje sve veće i svi mi međusobno bolje osećamo jedni druge.

Ljudi koji teže Bogu će se proćišćavati, menjati, prevazilaziti testove, iskušenja i doprinositi proćišćenju drugih. A oni koji se okreću od Boga, zaprljače svoje duše i izgubiti blagostanje, zdravlje a na kraju i život.

Pred vama i vašim suprugom su dva puta: nagore, ka ljubavi, Bogu i razvoju - ili nadole. Budući da osećate duše drugih ljudi i da se vaše jedinstvo s njima pojačava, vi ste u rezonanci s njima. Da

biste prevazišli unutrašnju negativnost koja zbog toga može da se uveća, morate ozbiljnije da radite na sebi - menjate svoj karakter, način života, ponašanje kako biste ugodili božanskoj logici. Mnogo zavisi od vašeg unutrašnjeg stremljenja.

***

Dragi Sergeju Nikolajeviću,

Vaša predavanja mogu neprestano da slušam, u njima je ogromna zgušnutost informacija koja se ne može shvatiti iz prvog puta. Svaki put se otkrije nova informacija koja nije mogla ranije da bude usvojena.

Svaki čovek percipira obim informacija koji je u stanju da usvoji. Zato, ne mogu svi da razumeju Vaše knjige. Što je čovek iskusio više teškoća u životu, lakše će shvatiti informaciju iz Vaših knjiga.

Nedavno sam gledala na internetu jedan video-klip u kome nekadašnji mag govorи o tome kako deluju amajlike i talismani. Postoje osobe koje ih izrađuju za mnogo novca.

Nekadašnji mag je pričao kako je na komadu mesa testirao talisman koji štiti od metaka, udarca štapom i uboda nožem. Sve dok talisman leži na parčetu mesa, niko ne može da ga poseče na tom mestu, prostreli ili udari. Ali dovoljno je samo izgovoriti molitvu i meso je lako iseći. Kako to objasniti?

S velikim poštovanjem i zahvalnošću, Vaša stalna čitateljka.

U Bibliji je napisano: „*U početku beše Reč.*“ Osnova Vasione je informacija. Informacija upravlja energijom i svim događajima oko nas. Svakog delića sekunde informacija se pretvara u energiju, a energija u materiju.

Čovek koji dobije pristup Višim planovima može da dopuni svoju informaciju i da na taj način utiče na proces formiranja događaja. Čovek ne samo što može da upravlja događajima u skladu sa svojim željama, već može da menja i strukturu materije – slično kao kada je Hristos pretvarao vodu u vino.

Amajlije, amuleti i talismani u sebi nose otporan informacioni program koji utiče na događaje iz okolnog sveta. Bajanje koje mag radi nad amajlijom obrazuje taj program. On kroz suptilne planove utiče na predmete i događaje. Upravo suptilni nivoi formiraju budućnost. A budućnost zauzvrat formira sadašnjost.

Čoveku koji poseduje natprirodne sposobnosti prioritet mora da bude Božja volja – on mora biti ispunjen ljubavlju, skroman, neagresivan, samilostan, nevezan. Mora da oseća Boga u sebi. Njegov um mora da se potčinjava duši.

Ako u čoveku koji ima pristup suptilnim planovima postoje i najmanje ambicije, koristoljubivost i agresivnost, on se brzo pretvara u maga i isprva mu se neprimetno razlaže duša, a kasnije i telo.

Ali mali je broj ljudi koji vladaju tehnikama bezbednosti. Ne shvataju da bavljenje mistikom,

ezoterijom, razvijanje vidovitosti i natprirodnih sposobnosti bez vere u Boga i ljubavi prema Bogu vode ka đavolizmu, ludilu i smrti.

Talisman zaista štiti od spoljašnjih uticaja, ali ovde se krije opasnost: čovek počinje da se uzda u talisman, a ne u Boga, moralnost, poštovanje zapovesti i poboljšanje svog karaktera. Glavni orijentir i cilj mu nisu ljubav i poniznost, već sila i vlast nad događajima.

Mnogi vernici krst i ikonu vešto pretvaraju u talismane, dok se sami zapravo pretvaraju u pagane. Kod takvih ljudi se povećavaju ambicije, agresivnost, osećaj sopstvene ispravnosti, pojačava se želja da osuđuju ljude oko sebe.

Čuda koja se takvim ljudima mogu desiti navodno bi trebalo da im ojačaju veru u Boga, ali zapravo samo osnažuju paganske tendencije u njima. Na primer, postoji kult moštiju svetaca i verovanje da dodirivanje mošti leči. Ljudi sebe drže za vernike, a razmišljaju samo o zdravlju svog tela, zaboravljujući na dušu. Nadaju se čudu, ne žele da se menjaju na bolje niti da poštuju zapovesti. Na kraju potpuno prestaju da veruju u Boga. Sve se to dešava usled naivnosti, neznanja i nerazumevanja onoga što je učio Isus Hristos.

Dakle, amajlige, talismani i amuleti su predmeti sa određenim informacionim programom. Komad mesa ima strukturu polja, što znači da je podložan informacionom uticaju. Zato ga talisman štiti.

Zašto izgovaranje molitve dovodi do toga da se promeni program talismana, da ostane bez snage? Molitva je obraćanje Bogu. Molitva se uzdiže na suptilnije nivoe nego što je to slučaj s informacionim programom talismana, koji štiti na fizičkom nivou.

Talisman štiti telo, a molitva dušu. Ali da bi se zaštitila duša često je potrebno da telo pati i strada, tj. bude ranjivo. Molitva pojačava zaštitu duše a smanjuje zaštitu tela. Otklanjajući zaštitu tela, ona poboljšava stanje duše.

RAZNO

Poštovani Sergeju Nikolajeviću!

Ja sam iz Srbije. Dugo godina čitam Vaše knjige i Vaš sistem mi je pomogao u životu. Neizmerno Vam hvala na svim knjigama i nedavno održanoj onlajn-praksi u kojoj sam i ja učestvovala.

Nekoliko dana posle prakse desila se jedna čudna situacija. Molim Vas, pomozite mi da pronađem odgovore na pitanja koja me muče dugi niz godina. Svemu ovome prethodi moja teška životna priča.

Imam 50 godina. Majka mi je umrla kada sam imala 9 godina. Udalala sam se sa 19 godina, zatrudnela sa svojim prvim momkom, sadašnjim mužem. Kada sam ostala u drugom stanju, muž nije želeo dete jer je smatrao da nismo jedno za drugo. Čak smo razmišljali i o abortusu, ali to nismo učinili zbog rizika u vezi s negativnim Rh faktorom.

Rodio nam se sin. Ubrzo nakon toga suprug je želeo i drugo dete, ali ja nisam želela zbog teške materijalne situacije u kojoj smo bili. Međutim, ipak sam zatrudnela, jer je on verovao da tako treba. U četvrtom mesecu trudnoće mi se desio pobačaj.

Posle izvesnog vremena rodila sam još jednog sina. O deci sam brinula samo ja. Brak je bio nesrećan. Muž je stalno bio nezadovoljan sa mnom.

Kada je stariji sin napunio četiri godine, a mlađi imao godinu i po dana, jednog jutra sam ih ostavila same kod kuće i otišla u prodavnicu po hleb. Nisam ih povela sa sobom jer su me uvek molili da im nešto kupim, a ja nisam imala novca. Pre odlaska na posao, muž bi nam ostavljao novac dovoljan samo za hleb i mleko.

Pre odlaska, kao i obično, složila sam igračke i zaključala vrata da deca ne bi mogla da izadu. Živeli smo u potkroviju višespratnice, gde nije bilo utičnica, prozora i balkona. Bila sam sigurna da su deca u potpunosti sigurna. Na jednoj polici su stajali prazni upaljači koji se nikada nisu koristili (kolekcija mog muža).

Kupila sam hleb, a kutiju keksa i jednu konzervu paštete sam stavila u torbu i nisam platila (tako sam činila već nekoliko puta, kada sam u prodavnicu išla bez dece).

Kada sam se vratila, nakon 15-20 minuta, soba je bila prepuna dima. Iznela sam decu, ali je bilo prekasno. Dogodila se strašna tragedija. Deca su se ugušila pre nego što je došla Hitna pomoć.

Iako je od tada prošlo 27 godina, moja tuga i bol su svakim danom sve veći. Teret koji nosim me sve jače pritiska.

Molim Vas, pomozite mi. Savest i osećaj krivice mi ne daju mira, patnja je prevelika.

Nikada nisam sanjala svoju umrlu decu i od njih ne dobijam nikakav znak. Zašto? Mnogo sam ih volela, bili su mi sve na svetu. Oni su mi bili nada i smisao života. Sama sam se brinula o njima

i ostavila sam ih tako bespomoćne. Ako je Bog tako želeo, ako su morali da odu, zašto su stradali baš od moje ruke? Bili su anđeli i ja sam to osećala! Iako mali, bili su vrlo pametni. Samo anđeli mogu biti takvi.

Nakon gubitka sinova, rodila sam još dvoje dece. Prvo sina, a nakon pobačaja - čerku. Razlika među njima je ista kao i između sinova koji su nastradali. Bila sam veoma tužna kad mi se rodila čerka jer sam bila ubedjena da će mi Bog vratiti upravo moju decu, tj. dva sina.

Međutim, nakon onlajn prakse se desilo sledeće: fotografija moje umrle dece, koja je stajala uramljena pored fotografije žive dece, pala je kad nikoga nije bilo kod kuće i ram se slomio. Ram sa fotografijama žive dece je ostao netaknut.

Da li to može značiti da fotografije žive i preminule dece treba držati odvojeno? Ili znači da mi je Bog zaista vratio moju pokojnu decu?

Od sveg srca Vas molim da mi pomognete da shvatim: zašto se desila ta tragedija? Zato što sam ukrala keks i paštetu za decu? Zato što sam u braku ostala samo iz straha da neću moći sama da izdržavam decu? Ili imam neke ozbiljne probleme koji prate moju lozu? I u mojoj, kao i u porodici muža bilo je mnogo tragedija: saobraćajne nesreće, samoubistva...

U poslednje vreme se povećava netrpeljivost između mene i muža. Isprva smo se potajno međusobno krivili, a zatim smo to činili otvoreno. Muž za sve krivi mene, a ja - njega. Deca

odrastaju gledajući sve to i postepeno se udaljavaju od nas. Između nas i dece nema bliskosti. Čvrsto se držimo za decu - ja za sina, a muž za čerku.

Jedno vreme sam se vidala s drugim muškarcem. Ne zato što sam to želela i osećala potrebu, već zato što sam se nadala da će mi to pomoći da se rastanem od muža. Ali mi je ipak nedostajalo snage da to učinim.

Kad počnem da razmišljam o tome, obuzima me strah za decu: šta će biti s njima, kako ih zaštiti? Kakva ih sudbina čeka? Šta treba učiniti da bi ona bila srećna? Da li ih čeka neka opasnost?

Suprug me naziva sektašicom. Pocepao je i izbacio sve moje duhovne knjige. Mislim da je odbojnost prema duhovnosti preneo i na decu, posebno na sina.

Da li će za našu decu biti bolje ako se razvedemo ili ostanemo zajedno? Želim da se raziđem s mužem, ali se plašim da će me deca osuđivati i još više se udaljiti od mene pod njegovim uticajem. S druge strane, verujem da takav zajednički život šteti deci.

Molim Vas, posavetujte me kako da idem dalje. Nadam se da ćete me razumeti. Svaki dan mi je sve teže. Vi ste mi poslednja nada. Poštovani Sergeju Nikolajeviću, veoma Vas volim. Neka Vas Gospod blagoslovi.

Veliko Vam hvala!

Rad na sebi započinje s razumevanjem i osećajem da je ljubav prema Bogu, jedinstvo s Njim, najviša vrednost za čoveka. Naša duša je božanska po svojoj suštini. Kao što je napisano u Bibliji, Bog je čoveku udahnuo dušu. Naše duše su jedno s Bogom, upravo kroz dušu dobijamo osnovnu životnu energiju koja obezbeđuje našu budućnost i budućnost naše dece.

Najveća sreća za čoveka je ljubav prema Bogu. Ljubav prema Bogu nije samo sreća, već uslov opstanka samog čoveka i njegovog potomstva. To je uslov za zdravlje, blagostanje i uspeh. Zato prva, glavna zapovest glasi: „*Bog je jedan. Ljubi Boga iznad svega*“.

Kada čovek svesno ili nesvesno krši ovu zapovest, u njegovoј duši počinje da se odliva energija ljubavi na kojoj sve počiva. A potom mu nestaje budućnost. Ako čovek nema budućnosti, onda mu se prvo raspada sloboda, a potom zdravlje.

Kad se otapa budućnost, čovekovи potomci postaju životno neodrživi. Ponovo pročitajte Knjigu o Jovu - tu je opisana priča čoveka, koji je na spoljašnjem planu bio pravednik, odnosno - poštovao je zapovesti - nije ubijao, kralj, zavideo. Ali je imao dublje, unutrašnje prestupe koje nije osećao, niti ih je primećivao.

Prosečnoj osobi s Višeg plana čak i ne daju znake, već mu loza prosto odumire. Ali čoveku koji teži Bogu daju patnje, mučenja i gubitke da bi pročistio kako svoju dušu tako i duše svojih

potomaka. I tada će njegova umrla deca, čije su duše postale čistije, moći ponovo da se rode u ovom ili sledećem životu.

Rad na sebi počinje od negovanja ljubavi i pokajanja. Treba da se prisetite svih trenutaka u svom životu kada ste se odricali ljubavi pod jednim ili drugim izgovorom i da ih retroaktivno prođete s pokajanjem.

Kad čovek neprimereno postupa, to će se pre ili kasnije negativno odraziti na njegovu dušu, sudbinu i zdravlje. Kad sebi dopušta neprimerena osećanja, odnosno dugo gaji ljubomoru, vređa se, upada u uninije, žali zbog prošlosti, loše misli o budućnosti, to veoma opterećuje dušu. Dok je direktno odricanje od ljubavi, svesno ili nesvesno – još ozbiljniji prestup posle koga sledi nesreće, bolesti i problemi s karakterom.

Pokušajmo da utvrdimo kakve prestupe biste vi mogli da imate. Majka vam je umrla kada ste imali 9 godina. U uzrastu od 9-11 kod devojčica počinje pubertet. Ako roditelji umru u tom periodu, to znači da u njihovom detetu postoji određena unutrašnja nesreća povezana s potomcima. Sa 9 godina je kod vas započelo čišćenje.

Kada ste zatrudneli, vaš muž, kako ste napisali, nije želeo dete. Nepostojanje želje da se imaju deca je skriveni program njihovog uništenja. Ako ste razmišljali o abortusu, znači da ste gajili podsvesnu agresiju prema deci. Odnosno, kod vas i kod vašeg supruga bilo je ozbiljnih problema s dušom.

Pobačaj je posledica problema s dušom. Plod ne može da opstane u životu kada u ženi postoji program samouništenja ili agresija prema deci. Program samouništenje je posledica nagomilane agresije prema ljudima, sebi, sodbini i, konačno, prema Bogu. Ako se kod žene desi pobačaj, to svedoči o prilično ozbiljnoj nesreći njenih potomaka.

Zašto se vaš brak, kako pišete, ispostavio nesrećnim? Što je u čovekovoj duši više negativnih osećanja koja dovode do loših postupaka, on manje ima pravo da uživa zemaljsku sreću. Kad čovek ima slabu vezu s Bogom, kada se njegova duša okreće od Boga, on ne sme da ima ni srećnu porodicu, niti sudsbinu, niti dobro zdravlje. Vaš nesrećan brak je pokazatelj vaše unutrašnje nesreće koja se niže po rodoslovnom stablu.

Nesreća nas gura ka Bogu. Ali ako mi, umesto da se setimo Boga i ljubavi, počnemo da skupljamo zamerke, onda se aktivira grublja varijanta pomoći s Višeg plana - počinju da nas leče nesrećama, neizlečivim bolestima i, na kraju, smrću.

Po svemu sudeći, vi i vaš muž na unutrašnjem planu niste išli ka ljubavi, već ka trijumfu želja, nagona, života i zato su vam deca bila životno neodrživa; ona jednostavno nisu imala budućnost.

Potrebno je da shvatite: duševni bol vas podstiče ka Bogu, razvoju i vaspitanju svoje duše. Bol zbog gubitka dece vam daje energiju koja ne sme da bude usmerena na osude i žaljenje, kao ni samooptuživanje i neprihvatanje prošlosti - taj

bol ne sme da vas podstiče na samodestrukciju, već na pokajanje, samopromenu i razvoj. Smisao pokajanja nije u tome da žalite zbog onoga što se desilo, već da promenite svoja osećanja.

Po svoj prilici, taj duševni bol je smanjio vašu vezanost za život i zbog toga ste mogli da rodite decu koja imaju čistije duše.

Šta je žrtva? Kada se čovek žrtvuje, on kao da otkida od sebe, svojih želja i života. Takvo uniženje života i želja je u određenoj meri samouništenje. Da bi pritom preživeo, on mora da se uzdigne nad sobom, iskoraci izvan granica svog „ja“, pronađe oslonac izvan sebe - to jest da teži Bogu.

Kada se čovek dobrovoljno žrtvuje, to mu pomaže da smanji vezanost za zemaljske aspekte sreće, što znači da uveća težnju ka Bogu.

Oproštaj, prihvatanje onoga što se desilo, prevazilaženje strahova i žaljenja - sve je to žrtva. Ako čovek ne umre dobrovoljno da se žrtvuje, primoran je da to učini prisilno, a prisilna žrtva su bolesti, problemi nesreće. Što čovek više uspe da sačuva ljubav i sve to prihvati kao pomoć s višeg plana, toliko će prinudna žrtva postati dobrovoljna. Tada mu se u duši uvećava ljubav prema Bogu i pristiže mu nova energija, nova budućnost.

Važno je pravilno reagovati na probleme, gubitke i uniženja: u svemu tome videti Božju volju i sačuvati ljubav, shvatajući da su nam te

žrtve potrebne kako bismo uvećali ljubav i promenili se na bolje.

Ljubav treba postaviti na prvo mesto i neprestano prevazilaziti zavisnost od nagona i života. Istovremeno, ne smemo se odricati života, svojih želja. Treba umeti biti srećan, ali pritom neprekidno kroz ljubav i vaspitanje svoje duše prevazilaziti sklonost ka zemaljskoj sreći.

Ako je, kao što pišete, prošlo već mnogo godina, ali svaki dan vaša tuga i bol postaju sve jači, to znači da i dalje imate pogrešan stav prema onome što se dogodilo.

Ne treba da žalite zbog onoga što se desilo, već da pomažete dušama umrle i sadašnje dece. Sastavim je moguće da su se u sadašnjoj deci ovaplotile duše nastradale dece. Potrebno je da harmonizujete svoju dušu - tada ćete pomoći i svojoj deci. Što je jači bol koji osećate, mora biti moćniji i impuls ka promeni svog karaktera i uvećanja ljubavi u duši.

To što nikad niste sanjali umrlu decu znači da ne smete da kontaktirate s njima na suptilnom planu - u suprotnom će se povećati vezanost i to može da našteti njihovoј duši.

Napisali ste da ste ih jako voleli, da su vam oni bili smisao života. Hristos nije slučajno upozorio: „Čovekovi neprijatelji su njegovi ukućani“. Kad zaboravimo na Boga i deca nam postanu apsolutna sreća, time razvraćamo njihove duše, udaljavamo ih od Boga.

Isus Hristos je objašnjavao da najvažniji cilj i najviša čovekova sreća nisu deca, porodica, novac, blagostanje ili zdravlje, već da je glavni cilj i smisao njegovog života ljubav prema Bogu i upodobljavanje Njemu, odnosno prvenstveno razvoj duše.

Kad čovek zaboravi na Prvu, glavnu zapovest i počne da se klanja svojoj porodici, deci, ljudima koje voli, onda i čini najveći greh na suptilnom planu - greh đavola, koji je izgubio ljubav i stremljenje ka Bogu.

Kako se ispravno odnositi prema svojoj deci? Treba ih voleti, ali i razumeti da su deca pre svega duše, a duše su božanske i po svojoj suštini - večne. Odnosno, pre svega u deci treba voleti Boga, a tek potom samu decu, njihov život, njihova tela.

Čovek je prvenstveno duša. Kad telo umre, duša nastavlja da živi. Telo je naša odeća, to je već odavno poznato. U Bhagavad-giti je napisano: „*Slično kao što čovek uklanja gornje slojeve odeće i oblači novu, tako odbacuje i iznošena tela i odeva nova*“.

Šta je onlajn praksa? To je moj pokušaj da pomognem ljudima da pronađu ispravan put. U toku onlajn prakse, svi učesnici se orijentisu na ljubav, a udaljavaju se od svojih vezanosti.

Ono što se dogodilo nakon onlajn prakse se ne može tumačiti jednoznačno.

To može značiti da ste u nekoj meri prevladali svoje unutrašnje probleme, da ne treba da žalite

zbog prošlosti i mnogo preživljavate zbog umrle dece.

Može značiti da vam je Bog zaista vratio vašu decu, odnosno da su se njihove duše ovaplotile u vašoj sadašnjoj deci.

Može značiti da se određena negativnost još uvek zadržala u vašoj duši i duši vaše dece. Da još niste u stanju da prihvate Božju volju, sačuvate ljubav i pravilno razvijate svoju dušu.

Vaš osnovni problem su pogrešna osećanja i klanjanje ljudima koje volite. To je i nesposobnost da sačuvate ljubav kad vam stiže pročišćenje, nemoć da se razvijate. To su vaše uvrede, žaljenja, loše misli o sebi i svojoj sudbini. Sve je to neophodno prevladavati.

Da biste otklonili negativnost iz svoje i duše svojih potomaka, treba da naučite da volite. Treba da razvijate karakterne osobine kao što su umeće da volite i oprštate, umeće da u svemu vidite Božju volju.

Učite da živite dušom, srcem, a ne glavom, naučite da budete dobrodušni, nezavisni, iskreni, milosrdni, da budete ispunjeni razumevanjem. Treba da naučite da se ispravno sukobljavate: spolja da se borite, a na unutrašnjem planu da sačuvate ljubav, jedinstvo i razumevanje. Sukobi nam pomažu da se razvijamo. Moramo da se razvijamo i duhovno i fizički, ali pre svega – duševno.

Svoju energiju treba da usmeravate na razvoj, uvećanje ljubavi u duši, a ne na traženje krivaca.

Kako se treba postaviti prema tome što vam je muž iscepao i bacio duhovne knjige? Mislim da u izvesnoj meri njegov protest ima smisla. Stvar je u tome što savremena ezoterija, nažalost, često pruža lažan putokaz - ka duhovnosti, a ne prema ljubavi.

Ezoterija govori o buđenju moći, duhovnom čovekovom uzdizanju, ali čak i ne pominje važnost promene karaktera, umeca ljubavi i prihvatanja Božje volje. Većina ezoteričnih knjiga su spekulacije na temu naših maštarija o ispunjenju želja i srećnoj sodbini. Zato je najbolje čitati Bhagavad-gitu, Bibliju - Stari i Novi zavet koji nas uče da volimo, žrtvujemo se i oprاشtamo.

Na prvom mestu ne bi trebalo da razmišljate o razvodu s mužem, već o harmonizaciji svoje duše. Potrebno je da se istinski promenite: prestanete da žalite zbog prošlosti i naučite da volite.

Mi moramo da volimo i poštujemo svoje bližnje, brinemo o njima, žrtvujemo se radi njih. Istovremeno moramo da volimo i poštujemo sebe, sačuvamo svoje dostojanstvo i brinemo o sebi. To i jeste dijalektika. Kada se čovek žrtvuje samo radi drugih to je zaustavljanje u razvoju. Kad čovek misli samo na sebe - to je takođe zaustavljanje u razvoju. Harmonija se krije u jedinstvu suprotnosti.

Ako vam zajednički život s mužem ne pomaže u uvećanju ljubavi, već je smanjuje i uvećava bes, onda je bolje da se razvedete. Jer, nije najbitnije materijalno blagostanje vaše dece, već stanje njihove duše.

Međutim, mislim da ipak treba da pokušate da sačuvate porodicu. Naučite da se bezuslovno brinete, a ne samo da uzvraćate na brigu, ljubav i razumevanje. Muža treba voleti kao dete ma kakav bio. Majka može da nagrađuje dete, ali i da ga kažnjava, ali ga pritom uvek voli. Umeće da vaspitavamo sebe i muža je mogućnost da imamo harmoničnu porodicu.

Ako čitate moje knjige, svakog dana bi trebalo da vam bude lakše na duši. Ali ako vam je teže, to znači da se prema mojim informacijama ponašate potrošački.

Moje knjige i video-materijali pružaju priliku da se podje ispravnim putem. Moje knjige nisu poluga za dostizanje sreće, niti ključ raja; one su prilika da samostalno harmonizujemo svoju dušu.

Pokušajte da glavnim ciljem ne učinite blagostanje, niti duševni i fizički komfor, već uvećanje i sakupljanje ljubavi u duši, koja će nas podstaći da se žrtvujemo, prihvatamo ono što se dešava, razvijamo i napredujemo na putu spoznaje Svevišnjeg.

Želim vam uspeha.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviću,

Molim Vas za pomoć jer nemam više nikakvu nadu.

Nedavno sam rodila čerku na carski rez. S mužem sam u braku oko 10 godina, živeli smo kao jedna

duša i svi su nam zavideli. Ćerka nam je rođena zdrava.

Dve nedelje nakon porođaja u glavi su počele da mi se roje loše misli: zašto sam rodila dete, bezvredna sam majka... Muž me veoma voli (lekar je, radiolog). Posetili smo sve psihijatre, endokrinologe, radili CT mozga. Svaki dan živim kao u paklu, želim da se ubijem, da svojim prisustvom ne mučim bližnje.

Dete još uvek nismo krstili. Psihijatri kažu da ne bolujem od mentalne bolesti. Sad ležim u bolnici, nešto mi ukapavaju...

Ako mi na početku nije bilo potrebno dete, sad ne osećam potrebu ni za mužem. Svi kažu da će to uskoro proći. Ali, plašim se da ne naudim svojoj ćerkici.

Nikome ne mogu da objasnim svoje stanje. Kao da me demoni nastanjuju. Stalno plačem i ponavljam da više ne mogu da izdržim. Dete je bilo planirano, ali su psihijatri rekli da nisam bila spremna da postanem majka.

Ne želim da živim. Svaki dan razmišljam kako da umrem, ali mi je žao ćerkice. Svakim danom mi se stanje sve više pogoršava. Imam 31 godinu, kao i muž.

Unapred se zahvaljujem na odgovoru.

S poštovanjem...

Psihijatri su u pravu: s njihove tačke gledišta - vi ste zdravi. Psihijatrija se obično bavi slučajevima kada je patologija već ustanovljena. Ali ako je patološki proces tek u začetku, u psihijatriji se to ne smatra bolešću.

Dešavaju se slučajevi kad žena oseća spontanu agresiju prema svojoj novorođenoj deci: odjednom joj se javlja želja da detetu pričini bol, želi da ga se odrekne. Gubi topla osećanja prema njemu, a ponekad - i prema mužu.

Kad tako nešto doživljava, žena prebiva u stanju šoka. Ona ne shvata odakle se sve to pojavilo i kako se s tim boriti. Lekari ne mogu da daju nikakve konkretnе savete, jer takođe ne razumeju logiku onoga što se dešava. Ni psihijatri, ni psiholozi, ni fiziolozi nisu u stanju da objasne zašto porođaj može tako čudno da utiče na majčinu psihu.

Da bismo shvatili šta se čoveku događa, treba analizirati njegov rodoslov. Pritom je neophodno poznavati zakone razvoja čovekove duše. Ako je u njegovoј lozi bilo samoubica ili ubica, ako je bilo razvoda, neverstava, ako su se roditelji stalno svađali, ako su se rađala bolesna deca - sve to svedoči o disharmoničnim unutrašnjem stanju njegovih predaka.

Suština disharmonije sastoji se u tome što čovek gubi ispravne orijentire, pogrešno se ponaša prema svetu, okruženju i samom sebi. U njemu se akumulira podsvesna agresija - i sve se to preliva u bolesti, nesreće i razne probleme na svim životnim poljima.

Vera u Boga nam pomaže da pratimo strateške zakone postojanja. Poštovanje zapovesti nam pomaže da se uskladimo s ritmom Vasione. Vera u Boga nam pruža mogućnost da intuitivno poštujemo zakone koje još uvek ne znamo, ali kojima moramo da se podređujemo.

U Starom zavetu je napisano da je Bog revnitelj: On nam oduzima sve ono što volimo više od Njega. Ovde je kodiran zakon razvoja.

Prauzrok, koji je stvorio Vasionu, nastavlja da je hrani, ponovo stvarajući svakog delića sekunde, dajući joj ljubav i energiju. Ovu energiju ljubavi dobijamo kroz našu dušu. Duša se hrani ovom ljubavlju. A budući da je duša primarna, njeno stanje se odražava i na čovekovu budućnost, na njegovu sudbinu, fizičko telo i psihičko stanje.

Kada se čovek okreće od Boga, počinje da se klanja idolima. Tada najvažniji cilj u životu on može da poveže s voljenom osobom, porodicom, bližnjima. Ali istinska, najviša vrednost za čoveka je jedinstvo s Tvorcem i najvišu, istinsku sreću dobijamo upravo iz ovog jedinstva - takva je čovekova priroda.

Sve zemaljsko je prolazno dok jedinstvo s Bogom u našim dušama nikad ne isčeza. Kad naša duša teži Bogu i kad Mu se otvara, mi doživljavamo pravu sreću.

Ako izgubimo ovu težnju i osećaj jedinstva s Tvorcem, počinjemo da gubimo glavnu životnu energiju - zbog čega smo osuđeni na gašenje. Postepeno nam se gasi budućnost, a na suptilnom

planu nestaju naši još nerođeni potomci. Ali mi to ne znamo i ne osećamo. Zatim nam se nesreća sve više približava i kad naši problemi izrone na fizičkom planu, onda je, po pravilu, već nemoguće bilo šta promeniti.

Zbog toga se, radi spasenja i opstanka, uključuje zaštitni mehanizam: čim nekoga ili nešto zavolimo više od Boga - mi to gubimo. Ako smo novac zavoleli više od Boga - izgubićemo ga. Ako smo zavoleli posao - izgubićemo i njega.

Pojavljuje se pitanje: mnogi vole novac i posao, pa zašto će ih jedan čovek izgubiti, a drugi ne? Sve zavisi od toga koliko je vezanost duboko prodrla u dušu. Dostigavši određene nivoe duše, vezanost postaje opasna po čoveka i njegove potomke - tada se i aktivira mehanizam zaštite.

Što je u nama manje intuitivne vere, navike da verujemo u Boga, što je u precima slabije izgrađena tendencija streljenja ka Tvorcu, brže gubimo ispravan unutrašnji pravac i onda se uključuje mehanizam spasenja: gubimo ono čemu se klanjamo.

Ali postoji i drugi mehanizam: duša, pokušavajući da se spase, počinje da se odriče zemaljskih vezanosti, u tom smislu i vezanosti za bližnje. To može izgledati kao hlađenje, nespremnost da se kontaktira sa rođacima, nerazumljive zamerke koje nam se pojavljuju prema njima, koje nekako pokušavamo da opravdamo. Ali kad je unutrašnja vezanost prejaka, može da se pojavi čak i mržnja prema bližnjima. Psihijatri su u takvom slučaju nemoćni.

Šta se može učiniti u vašem slučaju? Kao prvo, treba da shvatite da vaše unutrašnje stanje nije katastrofalno, već je zaštitna funkcija duše. Kao drugo, treba da oslabite svoju vezanost za bližnje.

Po svemu sudeći, u vreme kada ste s mužem živeli kao „jedna duša“, intenzivirala se vaša tendencija poklonjenja voljenoj osobi na štetu ljubavi prema Bogu. Ova tendenciju ste preneli i na dete, koja je za njega postala opasna – tada se u vama uključio mehanizam spasenja deteta tako što ste se odricali njega i muža.

Vezanost za voljenu osobu pojačava se u nama kad nam ona pričinjava bol, odnosno kad ne shvatamo da ona nije samo izvor dobrog, već i zla – izvor radosti, ali i bola. Kad ovo shvatimo, ljubav prema njoj se neće pretvarati u strast.

Ako težimo tome da nam ljubav prema drugoj osobi donosi samo nasladu, zadovoljstvo i radost, tad agresivno reagujemo na svaki bol koji nam od nje pristiže, na najmanje njeno odstupanje od naših ideaala i predstava. Što agresivnije ili depresivnije reagujemo na bol koji nam ona pričinjava, to više jača naša vezanost za nju.

Vezanost za svet se takođe pojačava hranom i seksom. Ako je čovek opsednut hranom, doživljava je kao izvor zadovoljstva, a ne zasićenja gladi, ako je zaokupljen seksom i vidi ga isključivo kao zadovoljstvo, njegova ljubav se pretvara u vezanost, strast, a zatim neizbežno dovodi do agresije ili depresije.

Agresija prema drugima se pre ili kasnije preokrene i pretvori u agresiju prema sebi: javlja se depresija, nedostatak volje za životom, a mogu se pojaviti čak i misli o samoubistvu. Upravo je to ono što se vama dešava.

Treba da shvatite da su hladnoća prema mužu i unutrašnje odbacivanje deteta normalan proces; štaviše - zaštitni i spasilački. Treba to preboleti, na unutrašnjem planu mu se ne opirati, već obrnuto - prihvati ga kao pomoć s Višeg plana.

Neophodno je da osetite da na prvom mestu uvek treba da vam bude ljubav prema Bogu, da upravo ljubav prema Bogu pruža čoveku pravu, istinsku sreću i zadovoljstvo.

Ljudi se rađaju, žive i umiru. Spoznajući da ćemo umreti mi, naša deca i bližnji, prestajemo da se vezujemo za prolazne, zemaljske vrednosti i pokušavamo da se „prikačimo“ za nešto drugo. Eto, to „nešto drugo“ i jeste naša duša, koja je proistekla iz Boga, naša božanska komponenta. Prema tome, u čoveku pre svega treba voleti njegovu besmrtnu dušu, a tek potom telo.

Neophodno je obraćati se Bogu u molitvi i ponavljati da je za vas ljubav prema Njemu najviša, prava sreća, da Boga volite u svakom čoveku. Potrebno je da s pokajanjem prođete kroz sve trenutke čak i najmanjih zamerki prema bližnjima i da otklonite uninije, nezadovoljstvo sobom, koji su se pojavljivali kada su vas s Višeg plana lečili svađama, izdajama, uvredama i rastancima.

Kad shvatite da je to otuđenje od deteta i muža prolazno, kad se u vašoj duši obnovi težnja ka Bogu, onda će se i vaše unutrašnje stanje normalizovati i biće vam dopušteno da osetite ljubav prema bližnjim.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču!

Pročitala sam sve Vaše knjige i svim silama se trudim da se promenim. Muči me pitanje koje je aktuelno mnogima: s mužem sam živela predivno, voleli smo se, nosio me je u naručju. Ali, iznenada me je napustio, pronalazeći trivijalan izgovor.

Da bih izdržala bol na pitanje „zašto“?, obratila sam se za pomoć vidovnjakinji. Rekla mi je da je na mog supruga nabačena magija. Detalji situacije su takvi da joj verujem. Rekla je da će urok delovati još oko tri godine, a kad prestane, tada će postaviti zaštitu kako mi muž više ne bi bio pod dejstvom čini.

Da li postupam ispravno želeći da pomoću vidovite žene spasim muža?

Shvatam da mi je to dato od Boga, ali kako da muža prepustim na milost i nemilost magiji koja mu sakati dušu? Ne krivim ga, shvatila sam da nas je Bog razdvojio. Ne krivim ni ženu brakorazoriteljku, jer kroz nju deluje Božja volja. Radim na sebi.

Da li imam pravo da se upetljavam i pokušam da spasim muža? Nije mi cilj da ga vratim, ali ne

mogu ni da ga pustim da nastrada.

Bog mi je poslao Vaše knjige osam meseci nakon razvoda.

S poštovanjem...

Ono što nam se dešava na spoljašnjem planu odraz je onoga što se dešava u nama. Ne treba da tražite onoga ko je opčinio vašeg muža, već da zavirite u svoju dušu, pogledate svoj karakter - i tada će vam mnogo toga biti jasno.

Žena koja je vernik podsvesno oseća da je Bog u svemu, da je Njegova volja prisutna svuda i u svemu, što znači da na svaki događaj treba reagovati prvenstveno s ljubavlju i poniznošću, a tek potom pokretati zemaljsku logiku.

Zašto vas je suprug napustio pronašavši banalan izgovor? Kad ste se udavali, u vašoj podsvesti je mogao da čuči program osuđivanja muža, koji je kreirala vaša majka, baka ili vi u prošlim životima.

Možda je u vašoj podsvesti, u trenucima kada ste vi i muž živeli „savršeno“, dremao program uništenja muškaraca. U nekom trenutku i zbog nekog trivijalnog razloga, u vama se razbuktalo nezadovoljstvo mužem, uvređenost - i taj unutrašnji program je proradio. Muž je to intuitivno osetio i zato je otišao. A vidovnjakinja je povod njegovog odlaska videla u magiji.

Naravno, ritual oslobođanja od uroka se može sprovesti, ali da li ćete se pritom i vi promeniti? Muža možete da oslobođite od magije, možete i sami da mu namagijate - u principu prodor u podsvest omogućava da se rade takve stvari...

Kada sam dijagnostikovao supružnike u sličnim slučajevima, uvek sam video isto: unutrašnji problemi su prisutni kod oba supružnika, ali na prvom mestu - kod žene. Budući da je ženi predodređeno da rađa decu, ona ima više energije nego muškarac. Njeni podsvesni programi deluju na muža ne samo kroz njenu podsvest, već i kroz podsvest njene dece.

Smatram da ne treba prvenstveno lečiti bolest (jer, magija bačena na muža se može nazvati bolešću), već uzroke bolesti koji se nalaze u podsvesti. Ako žena podsvesno percipira svet na pogrešan način, to negativno utiče na njenog muža.

Setite se kako ste se odnosili prema muškarcima, da li ste bili ljubomorni, da li ste imali želju da se osvetite zbog uvrede ili preljube. Setite se kako ste se ponašali u bolnim situacijama koje su vam date s ciljem pročišćenja duše, kako ste reagovali na uniženje nagona produženja vrste, uniženja vas, kao žene.

Da li ste bili ogorčeni na roditelje, pogotovo na oca? Analizirajte kako su se vaši roditelji ophodili jedno prema drugom, kako su postupale vaša majka i baka, kakav je bio njihov lični život. To će vam omogućiti da mnogo toga shvatite i pomoći vam da se promenite.

Ako su baka i majka imale skladne porodice i dobrodušan karakter, ako su bile vernice, a vi ste nasledili njihove kvalitete, tad niste dopuštali sebi da se vredate, da mrzite, da padate u uninije - u tom slučaju ono što vam se desilo može se smatrati neobjašnjivim fenomenom, jer za to praktično ne postoje objektivni razlozi. Ali, iskreno govoreći, ja u to sumnjam, jer muž ne odlazi tek tako od žene. Najverovatnije postoji neki prilično ozbiljan unutrašnji problem koji treba da rešite upravo vi.

Mislim da treba da pokušate da spasite muža, ali to morate da uradite na ispravan način. Navikli smo da za svoje nesreće nekoga okrivljujemo, da oko sebe vidimo zlo, a da pritom sebe smatramo čistim i bezgrešnim.

Počnite da se menjate. Čitajte moje knjige, gledajte seminare, slušajte predavanja. Nastavite da radite na sebi. Menjajte odnos prema sebi, muškarcima i svetu. Činite to iskreno - i tada neće biti potrebe da se obraćate za pomoć vidovnjacima.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviću,

Primetila sam da u svojim knjigama malo pišete o pubertetu i problemima koji ga prate. Nekoliko puta sam svedočio negativnim epizodama koje su povezane s povećanim seksualnim interesovanjem kod adolescenata.

Radim s decom i u poslednje vreme primećujem da su postala veoma raspuštena - to se manifestuje

kako u ponašanju tako i u govoru. Na primer, bez oklevanja mogu da se obnažuju pred vršnjacima, hvališu se svojim sumnjivim avanturama čak i ako ih nije bilo. Ponekad se stiče utisak da tinejdžeri o seksu znaju mnogo više nego odrasle osobe.

Ne znam kako se boriti s tim. Mislim da je tome krivac i slobodan dostup internetu, televizijske serije, kao i popustljivost roditelja i prelazni uzrast. Na žalost, apel da treba da se moralnije ponašaju, kao i rad s psihologom ne donose nikakvog ploda. Došlo je do toga da smo uveli eksperiment da u našem liceju dečaci i devojčice odvojeno pohađaju nastavu.

Sergeju Nikolajeviću, ovo je vrlo osjetljiva tema. Molim Vas, posavetujte nas kako da u periodu puberteta ispravno vodimo razgovor s decom, uzimajući u obzir njihovo pojačano interesovanje za seksualni život. Šta činiti kada svedočimo vidljivim odstupanjima kod adolescenata na tom planu?

S poštovanjem...

Da bi čovek mogao da preživi i normalno opstaje, mora da ima ispravnu sliku sveta. Naši glavni, bazični modeli sveta ishode iz religioznih smernica. Religija nam daje strateško viđenje sveta, pomaže nam da formiramo ispravan odnos prema životu, pravilan sistem ciljeva.

Bez ciljeva čovek slabi, umire ili se pretvara u životinju. Cilj čoveka čini jakim, pomaže mu da

se menja i razvija, čini njegov život smislenim. Ako čovek za najbitnije ciljeve ima hranu, seks i posao, on se postepeno pretvara u grešnika, kriminalca, životinju. Religija, nudeći uzvišene ciljeve i dajući predstavu o jednom Tvorcu, omogućava ljudima da evoluiraju i da se otvaraju u daleko većoj meri nego nauka, s njenim primitivnim predstavama o čoveku.

Naš sistem ciljeva, sistem prioriteta, shvatanje šta je „dobro“, a šta „loše“ - sve je to povezano s religioznim direktivama. Kriza religije dovodi do toga da ljudi prestaju da veruju u Boga, zbog čega im slabi moral i oni pogrešno reaguju na svet oko sebe. Pritom se više ne rukovode predstavama o moralu, čednosti, poštovanju zapovesti i negovanju ljubavi, već ih vodi strast, želja da realizuju svoje potrebe, ne obazirući se ni na šta. Takva degradacija je zakonomerna posledica slabljenja vere.

Odnos prema seksu koji se danas popularizuje na Zapadu i predstavlja kao norma, s religioznog stanovišta je greh zato što šteti duši. Na Zapadu je najbitnije da telo dobija zadovoljstvo, ali ako pritom pati i degradira duša, to malo koga brine. Što upadljivije slabi vera, više se opravdava strast, neobuzdana seksualnost, ljudske vezanosti i konzumerizam.

Gotovo kod svakog deteta, počev od 3-4 godine, pojavljuje se interesovanje za suprotni pol. U tim trenucima je od velike važnosti uloga roditelja. Dete ne samo da sluša reči roditelja, već oponaša njihove postupke - pa čak ne toliko postupke koliko njihovo unutrašnje, psihološko stanje.

Ako roditelji nisu umeli da kontrolišu požudu, ako im je seksualno zadovoljstvo bilo na prvom mestu, a moral i ljubav - na drugom, čak i ako su se potom vladali neporočno, njihovi nagomilani unutrašnji problemi se svejedno prenose na dete - i genetski i podsvesno. Kao posledica toga dete odabira lažni sistem orijentira. Nije mu najvažniji razvoj duše, već zadovoljenje fizičkih i duhovnih potreba. U suštini, ovo je povratak u životinjsko stanje, degradacija, put ka grehu.

Osim toga, odsustvo ideologije na nivou države i stabilnog sistema moralnog vaspitanja dece takođe utiče na stanje adolescenata. Ne dobijajući vaspitanje ni na nivou porodice, niti države, tinejdžer traga za informacijama o pitanjima koja ga interesuju na internetu, u školi, na ulici. On pokušava da zadovolji svoje seksualne potrebe zaboravljujući na moral i etiku.

Čovek je energetsko biće. Njegova životna energija prvo mora da se transformiše u zemaljsku energiju, a potom u božansku. Veština vaspitavanja deteta se sadrži u tome da se energija njegovih životinjskih nagona preobrazi u energiju višeg nivoa.

Kakvo treba da je seksualno vaspitanje adolescenata? Osnovnu pažnju treba udeliti duši, zapovestima, moralnom vaspitanju. Tinejdžeru treba ugraditi naviku kontrole životinjske seksualne želje. Mora da nauči da seksualnu energiju preusmerava na komunikaciju, brigu, formiranje najboljih karakternih osobina, razvoj ljubavi i vere.

Tinejdžeru treba objasniti da je seks manifestacija nagona produžetka vrste. Kao što znamo iz Biblije, Bog je rekao: „Plodite se i množite“. Čovek mora da produži svoju lozu, mora da ima potomstvo. Ali, da bi bio zdrav i srećan, on pre svega mora da se brine o svojoj duši: životna energija prvo mora da ide ka duši, a tek potom ka telu.

Tinejdžeru treba objasniti da prerani seks šteti njegovoj duši, oduzima mu energiju i slabije njegovu budućnost, kao i budućnost njegovog potomstva.

Treba mu objasniti da je seksualni osećaj prirođan i normalan. On sam po sebi nije greh, ali da nesposobnost njegovog suzdržavanja vodi ka grehu. Ako se seksualna želja ne kontroliše i ne pretvara u ljubav, to negativno utiče na zdravlje, sudbinu i čovekov karakter. Seksualni osećaj treba da se transformiše u prijateljstvo, brigu, toplinu, poštovanje. I, na kraju, želju za stvaranjem porodice i rađanjem dece.

Kad čovek želi da crpi samo zadovoljstvo od sekса, kada je glavni cilj sekса zadovoljstvo koje isključuje rađanje dece, dolazi do toga da energija iz duše biva preusmerena u telo usled čega otpočinje degradacija.

Nevinost do zasnivanja porodice garancija je da će deca koja se rode biti zdrava ne samo fizički, već i duševno. Pre zasnivanja porodice seksualna želja mora da se pretvara u ljubav, brigu, nežno ophođenje prema drugome, kreativne aspiracije, razvoj.

Kada tinejdžer jasno shvati da seksualna razuzdanost povlači za sobom zdravstvene i sudbinske probleme, kad shvati da je neophodna seksualna suzdržanost, transformacija primitivne, životinjske energije u najvišu, onda se neće plašiti seksualnog uzbudjenja i neće upadati u krajnosti, potiskujući taj osećaj, ili, obrnuto, prepustajući mu se.

Decu treba naučiti da kontrolišu svoje želje, da ih ograničavaju zbog morala, etike i ljubavi – a ne samo da im se zabranjuje ili sugeriše da je to loše, da to ne treba raditi. Zabrane su efikasne samo na početku, a zatim imaju suprotan efekat. Nije slučajna poslovica: „Najslade je zabranjeno voće“. Kod deteta treba izgraditi ispravan odnos prema zemaljskim vrednostima.

Tinejdžeru se mora objasniti šta je smisao našeg života, koje su istinske vrednosti, zašto su potrebne zapovesti koje ograničavaju naše želje, pomažući nam da se duhovno i duševno razvijamo. Najvažnije vrednosti u mladosti su druženje, ljubav, komunikacija, briga, razvoj, a ne seksualno zadovoljstvo. Ako sa tinejdžerima periodično razgovaramo o tome, oni će biti zaštićeni od štetnog uticaja interneta, televizije i, generalno, zapadne kulture.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviću,

S Vašim delima sam dugo upoznata, oko 20 godina. Kada sam pročitala sve knjige iz prve edicije, počela sam učestalo da posećujem crkvu,

pri čemu sam imala jako dobrog duhovnika. Međutim, religija nastupa protiv svega onoga što nije povezano s Hristovim učenjem i zato sam se trudila da Vas zaboravim.

Međutim, nakon 10 godina intenzivnog crkvovanja, shvatila sam da mi religija ne pruža znanja i razumevanje kako da se promenim. Udaljila sam se od religije i odlučila da prosto živim u skladu sa zapovestima. Uz to sam se upustila i u proučavanje ezoterije – šta sve nisam čitala i čime se sve nisam bavila!

Na kraju se desilo da moj sin, koji ima 34 godine, doživi potpuni raspad. Oženio se u 32 godini i rodila mu se čerka. U braku nije bilo nijednog srećnog dana. Supruga mu priređuje histerije i naziva ga najrazličitijim pogrdnim imenima: „Moron, debil, glupan, lenčuga, gubitnik, bednik“ – to je još i najnežnije. Nisu se razveli, ali razdvojeno žive. Sin jako voli svoju čerku. Supruge se plaši, pored nje se oseća potpuno mizerno.

Moj sin nema novca, a ostao je i bez stana: prodao je „garsonjeru“ i na kredit kupio dvosoban stan koji je u fazi izgradnje. Živi kod mene u vikendici, ja mu plaćam hipoteku, a takođe ga i izdržavam. Nekada je imao odlično plaćen posao i stan. Traži pristojan posao, ali niko neće da ga zaposli. Raspoloženje mu je ispod nule, ali nekako pokušava da ispliva.

Recite mi: kako mogu da mu pomognem i kako on može sebi da pomogne?

Hvala Vam za knjige.

S poštovanjem...

Pre svega: treba ići ka veri, a ne ka religiji i sveštenicima. Sveštenik je potčinjeno lice: on govori ono što mu je dozvoljeno, jer će u suprotnom izgubiti posao. A religija prvenstveno prati političke i ekonomske ciljeve: treba i s vlašću biti u dobim odnosima kako bi zaštitili svoj prosperitet... Nije slučajno što se kaže: „Vera je ono za šta je čovek spremam da umre, a religija je ono za šta je čovek spremam da ubije“.

Vera je mogućnost da se približimo Bogu i budemo istinski srećni. Vera pruža sreću i umu i srcu. Religija pruža srcu, ali ne i umu. Nauka pruža umu, ali ne i srcu. Dok ezoterija, magija i okultizam ne pružaju ništa ni umu ni srcu.

Čovek koji je u snažnom jedinstvu s Bogom i poseduje mnogo ljubavi u duši, može da dobije pristup Višim planovima i u njemu se mogu probuditi natprirodne moći. Ali ako čovek bez ljubavi i vere pokušava da dospe na Više planove – a upravo nas tome uči ezoterija, to se ničim dobrim neće završiti nego će dovesti do velikih problema. Kod takvog čoveka se razvijaju demonske karakterne osobine, ogromna gordost i očekuje ga raspad subbine, budućnosti, a zatim i zdravlja, zajedno sa životom. Eto zbog čega je kod vašeg sina nastupio potpuni raspad, kako pišete.

Vratite se u crkvu i pokušajte pre svega da oživite svoje srce, inače vam mogu uslediti

problemi s glavom. I ne samo glavom... Setite se Hristovih reči: „Blaženi siromašni duhom“.

A kada vam oživi srce, onda možete razmisliti o tome kako je uređen svet, kao i o smislu života. Tada ćete pročitati i moje ostale knjige - u njima je sve rečeno.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču,

Molim Vas, objasnite mi zašto se noću pojačavaju poroci? Ljudi se noću ponašaju slobodnije, čak i bez upotrebe alkohola. Poznato je da se najveći broj zločina odigrava noću.

Hvala Vam!

S poštovanjem...

Reč je o tome da se noću u ljudima smanjuje samokontrola. Svest se usporava, i, prema Frojdu, iz podsvesti kuljaju životinjski nagoni i mračne želje, koje čovek obično tokom dana ograničava. S druge strane, noću se pojavljuju i otkrića. Noću nam često pristižu nove ideje i možemo imati dublje uvide.

Zašto se kod nekih ljudi noću pojačava žudnja za zločinima, a kod drugih stvaralački potencijal? Sve zavisi od čovekove unutrašnje orijentacije.

Frojd je u čoveku video životinju i sva čovekova stremljenja je doveo u vezu s njegovim

primarnim nagonom - što je ispravno. Osnovni čovekov nagon je produžetak života. Seksualni nagon i nagon samoodržanja su suprotnosti koje se na suptilnom planu slivaju u jedan - nagon produžetka života. Ovaj nagon upravlja čovekom, omogućava mu da preživi i produži svoju vrstu.

Život se prvo bitno nije pojavio na fizičkom, već na duhovnom planu. U Bibliji je napisano da je Bog udahnuo dušu u čoveka. Odnosno, duša se pojavila mnogo pre nego telo i stoga je ona božanska po svojoj suštini.

Ono što nazivamo podsvešću, Jung, Frojdov učenik, nazvao je nadsvešću. Jung je shvatio da je njegov učitelj ljubav poistovećivao s nagonom produženja vrste i pojам „ljubav“ je zamenio pojmom „seksualnost“.

U suštini, Frojdovo učenje nije toliko pomagalo ljudima koliko ih je skretalo sa ispravnog puta. Frojd je smatrao sledeće: da bi se izlečio od svih bolesti, čovek mora prestati da potiskuje svoju seksualnost. U suštini, to je podsticanje seksualnog razvrata.

Seksualnost je potrebna, ali ljubav ne treba suzdržavati.

U našoj podsvesti postoje životinjski i božanski princip. Sve zavisi od toga u kom pravcu se čovek kreće. Ako je čovekov cilj konzumerizam, uživanje i gomilanje materijalnog i duhovnog bogatstva, ako ništa ne želi da žrtvuje, ne trudi se da se ponaša moralno - u tom slučaju će se noću

buditi i aktivirati najmračnije strane njegovog „ja“.

Ali ako je čovek orijentisan na veru, ljubav i moral, noću ga mogu posećivati otkrovenja, otkrića, pred njim se mogu otvarati nove etape razvoja.

Zašto ljudi piju alkohol i koriste narkotike? Alkohol potiskuje moždane neurone, dok narkotici uništavaju vezu među njima. U oba slučaja dolazi do zaustavljanja svesti, pri čemu oživljava duša, bude se osećanja. Kada se čovekova svest usporava, on doživljava euforiju.

Preuzbuđena svest je posledica pojačane vezanosti za spoljašnji svet, osuđivanja, uvreda, strahova i uninija. Čovek sa preuzbuđenom svešću se bori sa svetom oko sebe pokušavajući da mu nametne svoju volju. Takav čovek prilično brzo gubi jedinstvo i harmoniju sa svetom.

Pre ili kasnije, borba sa spoljašnjim svetom počinje da iscrpljuje čoveka - on može da se razbole, umre, poludi. Takve ljudi privlače alkohol i droge.

Religija nam pomaže da dušu postavimo na prvo mesto, a svest - na drugo. U suštini, religija je lek za mnoge bolesti i nesreće. „Blaženi siromašni duhom“, rekao je Isus Hristos. To znači da je duša važnija od svesti.

Jung je smatrao da je naše podsvesno „ja“ kolektivno. To znači da smo svi jedno na suptilnom planu. Kolektivno „ja“ je nastalo mnogo pre nego što se život pojavio u fizičkom otelotvorenju.

Kad čovek prestane da se vezuje za svoje telo i svest, koja je povezana s telom, može da se uzdigne na nivo kolektivnog „ja“, gde su dostupne sve informacije i odakle se mogu izvući sve postojeće ideje i znanja namenjena razvoju. Ali u duši, pritom, ne sme biti agresije.

Ako čovek bude imao veru, i ako bude negovao ljubav u duši, mračna podsvest će se pretvoriti u svetlu nadsvest.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču,

Imao sam oko 25 godina kada sam doživeo saobraćajnu nesreću vozeći pod dejstvom alkohola. Lekari su mi jedva spasili život. Inače sam u životu takođe bio „pijan“. Shvatio sam to negde oko 35. godine, kad sam počeo da se bavim radom na sebi. Putokaz su mi dale Vaše knjige.

Posle nesreće, jedna nogu mi je kraća za 3 cm, od proteze sam odavno odustao. Trudim se da budem pravi muškarac - oh, kako to nimalo nije lako.

Da li imam šanse da povratim pređašnju dužinu noge? Da li to može nastupiti kao rezultat mojih unutrašnjih promena?

Svaki dan ustajem rano i molim se. Pročitao sam sve Vaše knjige. Ne molim se za sebe, već za porodicu, za celo čovečanstvo.

Prekalujem se. Meso i ribu ne jedem već 10 godina. Prestao sam da pušim i želeo bih da se potpuno odreknem vina. Uzdržavam se od seksa

koliko god mogu. Mnogo volim da posećujem parnu saunu. Oženjen sam i imam troje dece.

Hvala Vam na svemu!

S poštovanjem...

Generalno, memorija polja se može aktivirati i putem njegovog genotipa - čitaoci su mi pisali o takvim slučajevima. U našoj podsvesti se čuva matrica zdravog tela - istina, naše vezanosti mogu da zamagle tu čistu sliku.

Kad vaše stvarne promene prođu duboko u podsvest, onda će sve postati moguće. Ali to je već viša matematika. Ne treba se usredsređivati na čuda. Uostalom, sudeći po vašoj upornosti, imate takvu šansu.

Jedino što mislim je da za sada ne treba da se molite za čovečanstvo. Ko zna šta je još ostalo u vašoj podsvesti, pa će možda vaši gresi ispuzati ka riznici čovečanstva... Bolje je harmonizovati sopstvenu dušu. Setite se reči Serafima Sarovskog: „*Radosti moja, stekni duh mira i tada će se hiljade njih oko tebe spasiti*“!

Osim toga, ne zaboravite na to da je bitno da se promene ne dogode samo u vama, već i u vašoj deci.

***

Jednom se na mom sajtu pojavilo interesantno pismo.

Pozdrav, prijatelji!

S.N. Lazarev nam je dao detaljan sistem fiziologije duše: uzrok - posledica, ali mislim da su mnogi od vas primetili da ne odgovara sve na ovom svetu njegovim istraživanjima, tj. da mnoge ljudi kao da ne dotiču zakoni karme.

Pre neki dan sam gledao zanimljiv dokumentarni film o šefu američke mafije - Džozefu Bonanu.

Niže sledi nekoliko činjenica o njemu:

- Živeo je 97 godina! Imao je 3 dece, 14 unuka i 17 praunuka. S jednom jedinom ženom je proživeo duže od 50 godina.

- Najveći deo života se bavio organizacijom ubistava, reketiranjem i kidnapovanjem ljudi, trgovinom drogom i oružjem, organizacijom prostitucije, rasprostiranjem pornografije, kazinima i slot mašinama, pranjem novca.

- Vlast nikad nije uspela da ga privede krivičnoj odgovornosti.

S.N. Lazarev piše da ako čovek sam ne bude platio za prestupe, da će to učiniti njegovi potomci. Kako je svojim životom pokazao Džozef Bonano, to nije ni dotaklo njegovu porodicu. Deca su mu se bavila ili se još uvek bave kriminalom - s njima je sve u najboljem redu, unuci i praunuci mu žive potpuno srećno.

Čovek je celog svog života ubijao i krao, ali je ipak proživeo dug život u blagostanju, imao je stabilnu i uzornu porodicu, a deca i potomci su mu na istom putu kao i on. Iako je Sergej Nikolajević napisao da čak i jedna krađa dovodi do toga da se u podsvesti formiraju negativni programi koji nadalje utiču na kvalitet života.

Mislim da ćete se složiti da postoji hiljadu sličnih slučajeva kad ljudi zaobilaze zakone karme i argumenti S.N. Lazareva (navodno, zapremina duše je velika, duša ima puno energije, tako da se može dugo praviti ršum) se ne mogu potvrditi.

Što se tiče istraživanja opisanih u zelenim knjigama (edicija „Dijagnostika karme“ - prim. prev.) Sergej Nikolajević je dao vrlo dragocen temelj informacija: treba biti moralan, otporan na stres, imati visok prag duševnog bola, ne doživljavati ozbiljno život, biti dobrodušan i umeti praštati, davati više nego što dobijamo, umeti se sukobljavati, ne dopuštati da u sebi nosimo mržnju, prezir, aroganciju, da ne klonemo duhom, mnogo radimo nad svojom ličnošću i oslobađamo energiju, baveći se fizičkim i intelektualnim aktivnostima.

Ali sve ostalo je, po mom mišljenju, besmislica. Na primer, Lazarev je pisao da bavljenje bodibildingom i način ishrane sportista (unos proteina, aminokiselina) pojačavaju vezanost za lepotu, ideale. Bodibilding je sport isto kao što su i fudbal, plivanje. Sportski način ishrane slede apsolutno svi profesionalni sportisti, a proteini i aminokiseline se sadrže u bilo kom mesu i žitaricama.

Još jedan primer: Sergej Nikolajević je pisao da je za uspešan razvoj biznisa neophodno prevazići zavisnost od želja. Ovo je vrlo sporno. Sam vodim ozbiljan biznis i znam da mnogi moji poznanici - biznismeni, aktivno koriste usluge prostitutki. A neki od njih su homoseksualci ili biseksualci i pri tom imaju ženu i decu.

Kako to objasniti? S tačke gledišta sistema Lazareva, kod njih je očigledno reč o poklonjenju željama, ali uprkos tome oni zarađuju sedmocifrene cifre. A biznis je neprestan stres, veliki problemi, rizik, sukobi, nepoštenje i „podmetanje“ od strane saradnika. Pri takvom načinu života, poklonjenje željama navodno mora biti prevaziđeno - ali to nije slučaj.

Ili zašto, na primer, mnogi homoseksualci imaju srećan lični život ako navodno ispred sebe nemaju budućnost? U polju im se, po rečima Lazareva, nalazi smrt, ali i pored toga oni žive dugo, u blagostanju, a neki još uspevaju da na volšeban način imaju i decu.

Stvar je u tome što se čoveku događa ono u šta veruje. Sam događaj je neutralan fakt, mi smo ti koji mu dodajemo neku boju. U našem društву je običaj da smatramo da je prevara - nešto loše, nepravedno, izdajstvo, dok se u nekim plemenima i danas smatra normalnom pojmom.

Setite se placebo efekta: bolesnoj osobi daju praznu tabletu, a ona, verujući da je to čudotvorni lek i ozdravlja. Isto je i s knjigama S.N. Lazareva.

Postoji milijarde puteva koji vode ka Bogu, a svako sam odlučuje u šta će verovati, to je njegova stvar, njegov život i ja ne želim nikoga da od bilo čega odgovaram ili razuveravam. Zanima me mišljenje posetilaca sajta u vezi s navedenim primerima i, naravno, voleo bih da Sergej Nikolajević u svojim predavanjima dublje dotakne ove teme. Hvala mu na ogromnom trudu.

Što se mene tiče, ne verujem u Boga kao izmišljenu nadličnost, kao u dedicu koji sedi na oblaku, sve čuje i vidi. Za mene On ne postoji. Iz knjiga S.N. Lazareva sam uzeo sadržaj, a formu odbacio.

Hvala.

Mnogi smatraju da čovek, koji je prekršio zakone postojanja, mora odmah biti kažnjen. Ako se to ne dešava, oni izjavljuju da ne veruju u Boga i u zakone karme. Ali ustaljene predstave o karmi protivreče realnim božanskim zakonima.

Viši zakoni, u skladu s kojima svaki čovek dobija po zasluzi, nisu nam u potpunosti poznati. Jedan čovek može biti kažnjen odmah, a drugi – kasnije. Mi možemo shvatiti logiku procesa koji se dešavaju u Vasioni, ali ih nikada nećemo potpuno spoznati. Nije nam dato da shvatimo zašto se nekome nešto dešava. Postoji logika Viših planova. Sve što se dešava s čovekom, određeno je njegovim unutrašnjim stanjem.

Kriminalce oblikuje društvo, njegova ideologija i trendovi. Ljudi koji su počinili zločine biće

pre ili kasnije kažnjeni. Ali prvenstveno se kažnjava društvo koje je formiralo ideologiju i ponašanje tih ljudi.

U Bhagavad-giti, Bibliji Indijaca, napisano je da se Krišna periodično pojavljuje na Zemlji - to se dešava onda kad na njoj počne da cveta bezbožništvo i nemoral. Krišna dolazi i kažnjava sve one koji su zaboravili na zapovesti, na poštovanje Svevišnjeg. To znači da tokom nekog određenog vremena čovek može da greši a da ga ne sustiže kazna.

Međutim, kazna neizbežno dolazi i što se pre dogodi, bolje je za dušu. Ako za greh nije toliko kriv sam čovek, koliko društvo koje ga je vaspitalo, u tom slučaju će kazna stići kasnije, ali će biti sveobuhvatnija i neizbežnija, kao što se dogodilo u Sodomi i Gomori.

Nekom prilikom sam, analizirajući probleme koji se pojavljuju kod ljudi, shvatio da s Višeg plana ne zaustavljuju čoveka koji je počinio zločin i koji mora biti kažnjen, već prvenstveno tendenciju koja se nalazi u rodoslovu, tj. program, želju da se počini zločin.

U Starom zavetu je napisano da Bog kažnjava potomke grešnika do četvrtog kolena. Postavlja se pitanje: kako to može biti pravedno? Zašto deca pate zbog zločina roditelja? Na nivou zemaljske logike i pravednosti nemoguće je pojmiti zašto zločin počini jedan čovek, a kažnjava se drugi.

Ako se zbog greške pilota srušio avion, biće kažnjen ne samo samo pilot, već i svi oni koji su

se nalazili u avionu. I to nikoga ne čudi - zato što znamo da su se i pilot i putnici nalazili u istom avionu.

Na isti način roditelji i deca sede u jednom salonu, kao i svi rođaci. Naposletku, celo čovečanstvo sedi u istom salonu. Zbog toga za grehe jednog - plaćaju svi drugi.

Da čovek ne bi činio greške, drugi ljudi moraju da mu pomognu i da ga vaspitaju. To je zakon jedinstva: sve što se dogodi tebi, desiće se i drugima, i sve što se dešava s drugima, desiće se i tebi. Kao što je rečeno u epigrafu čuvenog romana Ernesta Hemingveja: „Nikad ne pitaj za kim zvona zvone - ona zvone za tobom.“

Autor ovog pisma, po svemu sudeći, razmišlja na ateistički način i stoga ne shvata glavnu stvar. On smatra da je Džozef Bonano, šef mafije, bio srećan čovek, da su njegova deca takođe srećna, iako su kriminalci - lopovi i ubice. Autor pisma smatra da su za čoveka najstrašnije kazne - nesreće, bolesti i smrt.

Hajde da se zamislimo: ako su čovekova deca kriminalci, lopovi, pljačkaši i ubice - zar mu to nije jedna od najvećih kazni? To što su deca i unuci ovog mafioze postali lopovi i ubice, daleko je veća nesreća od bilo kakvih problema i bolesti. Ali s tačke gledišta autora pisma, to uopšte nije kazna.

Autor pisma je siguran da su najveće nesreće koje mogu da snađu čoveka - problemi s telom, gubitak novca i blagostanja. Dok univerzalni

zakoni karme sugerišu da su najveće nesreće za čoveka - problemi s dušom: gubitak ljubavi, morala, jedinstva sa svim ljudima, sa celim univerzumom - odnosno degradacija duše. Sa stanovišta zemaljske logike, najveći greh je ubistvo, a s gledišta božanske logike - najveći mogući greh je odbacivanje ljubavi, odnosno greh na nivou duše.

Ako čovek greši na nivou ponašanja, to će mu pre ili kasnije doneti probleme. Odnosno, za pljačkanje, krađe i ubistvo, čovek i njegovi potomci će u svakom slučaju biti kažnjeni - ali ne odmah. U Starom zavetu je napisano: „Zao čovek nema budućnosti, svetiljka opasnih se gasi“.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviču,

Veoma često dobijamo savete: „Ne osuđuj!“ Čitajući žitija svetih, neretko se susrećemo sa činjenicom da su sveci umeli da preobraze ljude oko sebe.

Želela bih da dobijem preciznije objašnjenje šta su osuda i preobražaj, kao i da shvatim koja je razlika među njima. Kako osudu zamjeniti preobražajem?

Zahvaljujem na Vašem radu!

S poštovanjem...

Sa stanovišta judaizma, osuđivanje čoveka koji narušava zapovesti je nešto normalno. Prirodno je, jer se odavno verovalo da osuđivanje i kazna idu ruku pod ruku i da su neodvojivi. Međutim, kažnjavanje je vaspitanje.

Isus Hristos je najavio prelazak u novu etapu mišljenja - osuđivanje je razdvojeno od kazne. Zapovesti judaizma se uglavnom odnose na čovekovo ponašanje. Ali Hristove zapovesti su upućene čovekovoj duši, njegovom unutrašnjem stanju, njegovim osećanjima. Na tom nivou, na nivou duše, mi smo jedno s Bogom. Zbog toga je osuđivanje ozbiljan prestup koji vodi ka katastrofalnim posledicama. Zato se u hrišćanstvu osuđivanje smatra jednim od najvećih grehova.

Često ljudi, kad pročitaju Novi zavet, dolaze do sledećeg zaključka: ne sme se osuđivati, treba okrenuti i drugi obraz onome ko nas je povredio i ne protiviti se zlu, što znači da je nedopustivo boriti se sa zlom osobom i osuđivati je. To je zabluda ljudi koji ne razmišljaju monoteistički, dijalektički, povezujući suprotnosti.

Sveti Oci su umeli da preobraze bližnjeg. U čemu je razlika između osuđivanja i preobraženja? Na prvi pogled je teško odvojiti jedno od drugog. Kritika može da bude ili osuda, odnosno presuda, ili pomoć.

Kada kritika pomaže i deluje za dobrobit duše? Naša kritika postaje pomoć kada mi o čoveku prvo razmišljamo s toplinom i priznajemo da je njegova duša božanska, da smo jedno na suptilnom planu. Naš prvi osećaj treba da bude ljubav, prva želja -

želja da pomognemo. U čoviku treba videti dobro, a tek kasnije se mogu kritikovati njegovi postupci, pogled na svet, karakter. Kada je ljubav prvi impuls, kritika se pretvara u pomoć.

Kritikujući nekoga iza leđa, lako se zaboravi na ljubav, jedinstvo i sklizne se u osudu i nipoštavanje - i tada se naša kritika pretvara u uništenje drugog. Kada razgovaramo s čovekom oči u oči, lakše nam je da osetimo jedinstvo s njim, da se ne odreknemo toplih osećanja prema njemu.

Reč „preobraziti“ potiče od reči „obraz“. Obraz je lice. Preobraziti možemo čoveka samo gledajući ga u oči. U tom slučaju je mnogo lakše prvo mu ukazati svoje poštovanje, dobrodošnost, pokazati jedinstvo s njim, a tek potom preobraziti nešto u njemu, tj. ukazati na greške, zablude i pogrešno ponašanje.

***

Poštovani Sergeju Nikolajeviću,

Pre svega Vam hvala na istraživanjima!

Počela sam da radim na sebi i rezultati su neverovatni! Volela bih da to podelim sa celim svetom kako bi svi bili zdravi i srećni!

Muči me jedno pitanje: mogu li da prijateljicama i prijateljima uopšteno prenosim Vaše informacije? Postoji li rizik da na sebe preuzmem karmu neke prijateljice? Koliko je opasno davati savete?

Hvala unapred.

Moju informaciju možete podeliti, ali čovek mora da doraste do njene percepcije. Stvar je u tome što ta informacija prilično jako deluje na ljude. Stoga, prijateljima ih možete preneti, ali ne treba svakome nuditi knjige i video-materijale, informacija se ne sme nametati. Hrana se može ponuditi gladnom, ali ne sme se nametati, već ponuditi. Ako neće, znači da nije ogladnio.

Svaki savet utiče na sudbinu druge osobe, i, dajući preporuke, mi zaista rizikujemo da tuđe probleme preuzmemos na sebe. Prijateljima i prijateljicama se može reći ovako: „Na tvom mestu bih postupila tako i tako, a ti razmisli i sam/a donesi odluku“. Čoveku uvek treba ostaviti mogućnost izbora i onda on neće prebacivati odgovornost za svoju odluku na vas.

U principu, savete treba davati onda kada ih od vas traže, jer će u suprotnom to opet biti upad u tuđu sudbinu. Potrebno je pridržavati se prostog pravila: „Ako nisi zapitan za savet - ne savetuj“.

Nova informacija primorava čoveka da se promeni, jer se u suprotnom neće usvojiti. Međutim, gorda osoba ne želi niti može da se menja i zato takvi ljudi, po pravilu, imaju izuzetno negativan stav prema mojim knjigama. Kad prekomerno gordi ljudi pokušavaju da čitaju moje knjige, mogu da im se pojave problemi.

Obično se ljudi menjaju kada se na njih prospu problemi i nesreće, kad se razbole. Vera u Boga pomaže čoveku da se dobровoljno menja. Moje knjige

čitaju ljudi koji su vernici, koji su u životu imali mnogo iskušenja.

Ali stvarati preteranu buku, tj. senzaciju oko mojih knjiga daleko je gore od slabog interesovanja za njih. Informacije sadržane u njima su veoma ozbiljne i zato ih ne treba previše reklamirati. Kada dođe vreme, ova informacija će sama pronaći svoj put do srca ljudi. Možda će se to desiti prilično brzo.

Autor o sebi

Diplomirao sam kvantnu fiziku na Državnom univerzitetu u Kaljiningradu, gde ujedno i živim. U dobi sam od pedeset godina, oženjen sam i otac jedne čerke. Po nacionalnosti sam Rus, a jednom četvrtinom Estonac. Sve ostalo nema nikakvog značaja, kao što uostalom nema ni ovo. Što se tiče mojih istraživanja, mogu samo da kažem da Transurfing besprekorno funkcioniše. Ne želim da ističem svoj lični život, jer će nakon toga on prestati da bude lični. Velika popularnost se okrene protiv vas kad podlegnete iskušenju i popnete se na pijedestal da bi svi mogli da vas vide. Kod nekih naroda, na primer, kod američkih Indijanaca, postoji uverenje da ako je neko nacrtao vaš portret (napravio fotografiju), ukrao je deo vaše duše. Naravno, ovo je samo sujeverje, ali ono nije nastalo bez nekog osnova. Proizvod ličnog stvaralaštva se može distribuirati, ali praviti tiraž od ličnosti – nikad.

Na pitanje radoznalih čitalaca: „Ko je Vadim Zeland”? obično odgovaram: Niko. Moja biografija ne može i ne treba da bude predmet interesovanja budući da nisam ja autor Transurfinga već samo njegov „prenosnik”. Zaista je potrebno da budem „niko”, samo prazan sud, kako ničim ličnim ne bih izvitoperio ovo drevno znanje koje otvara vrata u svet gde nemoguće postaje moguće. Stvarnost prestaje da postoji kao nešto spoljašnje i nezavisno, a postaje pristupačna ako se slede određena pravila. Tajna, prikrivena samo

onim što leži na površini, toliko je veličanstvena, da identitet njenog prenosnika prestaje da bude važan. Možda su pravi interes zaslužili „Čuvari” koji su mi dali ovo znanje, ali i oni više vole da ostanu u senci...”

Objavljene knjige S.N. Lazareva na srpskom jeziku:

Edicija Dijagnostika Karme

1. Sistem samoregulacije polja - knjiga 1.

(Audio-knjiga „Sistem samoregulacije polja”,
knjiga 1.)

2. Čista karma - knjiga 2. - I deo

3. Čista karma - knjiga 2. - II deo

4. Ljubav - knjiga 3.

5. Dodir s budućnošću - knjiga 4.

6. Koraci ka spasenju - knjiga 6.

7. Dijalog sa čitaocima - knjiga 8.

8. Život kao zamah krila leptira - knjiga 12.

Edicija Čovek Budućnosti

1. Prvi korak u budućnost

2. Vaspitavanje roditelja - I deo
3. Vaspitavanje roditelja - II deo
4. Vaspitavanje roditelja - Odgovori na pitanja
5. Vaspitavanje roditelja - III deo
6. Vaspitavanje roditelja - IV deo
7. Vaspitavanje roditelja - V deo

Edicija Dijagnostika Karme (druga serija)

1. Iskustva preživljavanja - I deo

Nove knjige S. N. Lazareva

1. Ozdravljenje duše
2. Čovekovo zdravlje - Susret nauke i religije
3. Odgovori S.N. Lazareva na pitanja čitalaca s Balkana
4. Tajne porodične sreće
5. Oblici gordosti
6. Blaženi siromašni duhom
7. 40 pitanja o duši, slobodi i zdravlju
8. Recept za sreću

9. Prevazilaženje gordosti

10. Lek za sve bolesti

11. Put ka sreći

U pripremi su sledeće knjige S.N. Lazareva:

Dijagnostika karme. Knjiga 5. „Odgovori na pitanja”

Dijagnostika karme. Knjiga 7. „Prevazilaženje senzualne sreće”

Dijagnostika karme. Knjiga 9. „Priručnik za preživljavanje”

Dijagnostika karme. Knjiga 10. „Nastavak dijaloga”

Dijagnostika karme. Knjiga 11. „Završetak dijaloga”

Iskustva preživljavanja 2. knjiga

Iskustva preživljavanja 3. knjiga

Iskustva preživljavanja 4. knjiga

Iskustva preživljavanja 5. knjiga

Iskustva preživljavanja 6. knjiga

Iskustva preživljavanja 7. knjiga

CD izdanja S.N. Lazareva

CD „Ozdravljenje duše“ (iz tri dela)

Mnogi su primetili da je veoma teško promeniti se nabolje. Ali, ukoliko se misli koncentrišu u jednu živu sliku, odnosno osećaj, tada je to mnogo lakše učiniti. Autor je pokušao da kroz sistem slika, izražen kratkim frazama, kod slušaoca stvori pravilno unutrašnje usmerenje. Slika čoveka koji voli, stvara se brzo i lako. Shodno tome, moguće je brzo promeniti sebe, svoje zdravlje i svoju sudbinu.

CD „Ritmovi oslobođenja svesti“ (iz šest delova)

Ove audio-diskove je komponovao lično S.N. Lazarev u studiju. U zapisu se koristio stari narodni instrument, čiji zvuci podsećaju na žubor vode. Namena „Ritmova oslobođenja svesti“ je pomoć u oslobađanju od misli, vezanosti, planova, strahova i žaljenja, unutrašnja koncentracija na osećanja, ljubav, harmoniju i jedinstvo s celom Vasionom. Autor je diskove koristio tokom konsultacija, a njihova dijagnostika je pokazala da ovi ritmovi harmonizuju unutrašnje čovekovo polje, pomažu u zaustavljanju misaonog procesa, oslobađaju svest, i bolje nas pripremaju za rad na sebi.

CD „Relaksacija“

CD „Relaksacija“ pomaže kako u smirivanju misli, tako i u oslobođanju od napetosti i ima opšti blagotvorni uticaj na čoveka. Kratke afirmacije, koje izgovara autor, utiču na podsvest, i zato poznavanje ruskog jezika nije obavezno.

DVD izdanja S.N. Lazareva

DVD predavanje „Harmonična porodica“

Harmonična porodica nam pruža ljubav, podršku i inspiraciju, doprinosi našem razvoju i pomaže nam da premostimo najteže situacije. U ovoj seriji predavanja S.N Lazarev nam otkriva važnu i značajnu temu porodičnih odnosa. Govori o tome kako formirati i održati srećnu porodicu, šta je potrebno da bi u porodici vladali ljubav i poštovanje, te kako da pomognemo jedni drugima da se promenimo i budemo srećniji.

DVD film „Slika života“

„Slika života“ je predivan film o potpuno različitim ljudima i teškim životnim situacijama u kojima su se našli, kao i o sistemu znanja koji su počeli da primenjuju. Ovo je film o novom pogledu na život; o doživljajujući sveta na sasvim nov način, zahvaljujući kome ćete pronaći inspiraciju za ono što vam je nekada izgledalo nemoguće.

DVD predavanja „Oblici gordosti“ 1-7

Ova serija predavanja sadrži veoma važna znanja o gordosti, koju smo navikli da doživljavamo kao nadmoć, samovažnost, ispravnost, veliku ponositost na lične zasluge. Ali to je samo manji broj njenih karakteristika. Kao posledica ovih negativnih osećanja i postupaka oblikuju se naše bolesti i nesreće. Da bismo ih pobedili, potrebno je da znamo koji su načini borbe sa uzrokom.

DVD predavanje „Rad na sebi“

U ovom predavanju S.N. Lazarev podučava na koji način treba ispravno raditi na sebi. Ispostavilo se da posle čitanja njegovih knjiga neki ljudi uspevaju da ozdrave i promene svoj život, a neki ne. Zašto se to dešava? U čemu najviše greše ljudi koji čitaju njegove knjige a ne postižu željeni rezultat? Šta ih ometa u promeni? Šta je potrebno da učine da bi ozdravili? Kako izgledaju etape promena?

DVD predavanja „Suština sistema“ 1-5

U ovoj seriji predavanja iz pet delova, autor govori o osnovnim aspektima svog sistema, o najvažnijim uvidima i zaključcima koje je postigao, kao i načinima i metodima prevazilaženja problema i bolesti. Predavanja su namenjena svima - zdravima i bolesnima, početnicima i naprednim čitaocima. U njima autor daje odgovore na najvažnija pitanja, koja su temelj razumevanja zakona života i ljudske sudbine.

DVD predavanje „Spasenje dolazi iz Rusije?”

Nova serija predavanja "Spasenje dolazi iz Rusije?", posvećena je odgovorima na pitanja koja se odnose na društveni život Rusije. Na mnoga od ovih pitanja još uvek ne mogu nedvosmisleno da odgovore ni naučnici, ni političari niti ekonomisti. Zašto i dalje postoji dijametralno suprotna gledišta o istoriji Rusije? Zašto nedostatak dijalektičkog mišljenja u rešavanju problema s kojima se suočava društvo i ruska država, dovode do tragičnih posledica? Kakva budućnost očekuje evropske zemlje? Iz koje perspektive treba gledati na događaje da bismo najrealnije shvatili šta se dešava u Rusiji i svetu?

DVD predavanje „Odgovori S.N. Lazareva na pitanja čitalaca s Balkana”

S.N. Lazarev je u okviru posebnog predavanja odgovorio na veći broj pitanja koja su mu postavili čitaoci iz Srbije, Hrvatske, Slovenije, BiH, Makedonije i Crne Gore. Kroz njih rasvetljava istorijska i druga pitanja koja tište narode balkanskih zemalja.

INFORMACIJE

Zvanična stranica autora na ruskom jeziku:

lazarev.ru

Zvanična stranica autora za Srbiju i region:

aruna.rs • lazarev.rs

Fejsbuk stranica:

IzdavacAruna

Instagram:

s.n.lazarev.srbija

Youtube:

snlazarev

FB grupa:

grupa.s.n.lazarev

**Distribucija i plasman knjiga, CD, DVD
izdanja,**

online praksi i seminara S.N. Lazareva:

A R U N A

www.aruna.rs

aruna@aruna.rs

Tel./Viber: 064 15-77-045

Prodajno mesto:

Prodavnica zdrave hrane Maslina

**Beograd, ul. Katanićeva 2 (kod Hrama Svetog
Save)**

011 245 9090 • 063 245 90 90

Dobro nam došli!

„Najbitnije je sačuvati ispravan sistem prioriteta, u svemu videti Božju volju i spoznati da je Bog ljubav. Najvažnije je ne odricati se ljubavi u duši, bez obzira na to šta se dešava. Sve drugo će doći samo od sebe“.

„Naučite da bilo koji problem ne posmatrate kao zlo koje treba iskoreniti, već kao na priliku da se razvivate, poboljšate svoj karakter i pomažete svojoj duši“.

Sergej Nikolajevič Lazarev je autor brojnih knjiga o duhovnom putu i čovekovom razvoju (edicija knjiga „Dijagnostika karme“, „Čovek budućnosti“ i „Iskustva preživljavanja“). Njegove knjige su u Rusiji i Evropi prodane u tiražu većem od 15 miliona primeraka. Dugi niz godina autor istražuje uzajamnu vezu između stanja čovekove duše i njegove sudsbine. U svojim knjigama on govori o tome kako naši postupci utiču na naše zdravlje, na našu budućnost i budućnost naše dece. Njegove ideje su se uobličile u sistem odnosa prema životu, koji određuje čovekovo mesto u Vasioni. Knjige, predavanja i seminari S.N. Lazareva predstavljaju izlaganje više od dvadeset godina istraživačkog iskustva u domenu sinteze nauke i religije, koje objedinjuje važne informacije što tvore univerzalni sistem znanja.

U saradnji sa:

ISBN: 978-86-6052-015-1

9 788660 520151

IZDANJA ARUNA

Vadim Zeland • Transurfing

Kliknite na link:

<https://aruna.rs/edicija/vadim-zeland-transurfing.html>

Vadim Zeland: TAFTI sveštenica - Šetnja uživo kroz film

900,00 RSD

Dodaj u korpu

Vadim Zeland: TAFTI sveštenica - Šetnja uživo kroz film (mp4)

500,00 RSD

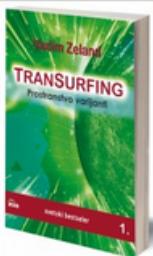
Dodaj u korpu

Vadim Zeland: Gospodar stvarnosti

900,00 RSD

* Dodaj u korpu

Vadim Zeland:
Prostranstvo varijanti
(knjiga 1.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

Vadim Zeland: Šum
jutarnjih zvezda (knjiga
2.)

900,00 RSD

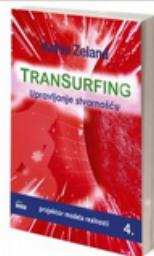
Dodaj u korpu 1

Vadim Zeland: Napred
u prošlost (knjiga 3.)

900,00 RSD

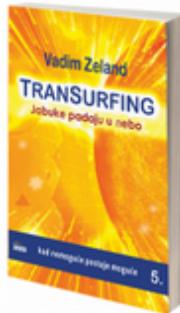
Dodaj u korpu 1

Vadim Zeland:
Upravljanje stvarnošću
(knjiga 4.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

Vadim Zeland: Jabuke
padaju u nebo (knjiga
5.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

Komplet "Transurfing" (5 knjiga)

Samo 3.600,00 RSD (4500)

Knjige - S.N. Lazareva

Kliknite na link:

<https://aruna.rs/edicija/sn-lazarev-knjige.html>

S.N. Lazarev: Put ka sreći

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Lek za sve bolesti

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Prevazilaženje gordosti

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Recept za sreću

500,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Dijalog sa čitaocima (knjiga 8.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Sistem samoregulacije polja (knjiga 1.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Ozdravljenje duše

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Čovekovo zdravlje

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: 40 pitanja o duši, sudbini i zdravlju

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev - Tajne porodične sreće

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Koraci ka spasenju (knjiga 6.)

900,00 RSD

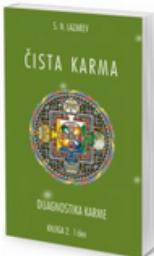
Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Oblici
gordosti

900,00 RSD

Dodaj u korpu

S.N. Lazarev: Čista
karma (knjiga 2. I deo)

900,00 RSD

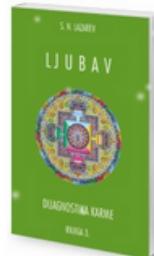
Dodaj u korpu

S.N. Lazarev: Čista
karma (knjiga 2. II deo)

900,00 RSD

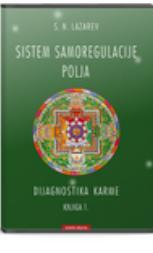
Dodaj u korpu

S.N. Lazarev: Ljubav
(knjiga 3.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu

S.N. Lazarev: Sistem
samoregulacije polja
(audio-knjiga)

600,00 RSD

Dodaj u korpu

Odgovori S.N. Lazareva
na pitanja čitalaca s
Balkana

500,00 RSD

Dodaj u korpu

S.N. Lazarev: Blaženi
siromašni duhom

900,00 RSD

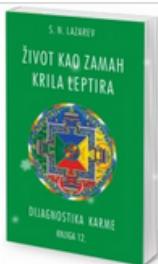
Dodaj u korpu

S.N. Lazarev: Dodir s
budućnošću (knjiga 4.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu

S.N. Lazarev: Život kao zamah krila leptira (knjiga 12.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Iskustva preživljavanja (I deo)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Vaspitanje roditelja (IV deo, knjiga 6.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Prvi korak u budućnost

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Vaspitanje roditelja (V deo, knjiga 7.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Vaspitanje roditelja (I deo, knjiga 2.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Vaspitanje roditelja (II deo, knjiga 3.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev: Odgovori na pitanja (knjiga 4.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

S.N. Lazarev:
Vaspitavanje roditeľja
(III deo, knjiga 5.)

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

KARMADIAGNOSZTIKA
- AZ EMBERI
ENERGIAMEZŐ

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

SZERGEJ LAZAREV -
KARMADIAGNOSZTIKA
- TISZTA KARMA 2/1

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

SZERGEJ LAZAREV - A
lélek gyógyulása

900,00 RSD

Dodaj u korpu 1

Komplet od 3 knjiga: S.N. Lazarev + Vadim Zeland (zima 2021.).

Samo 2.430,00 RSD (2700)

